

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/14, syyskuu - lokakuu 2014, 13. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Israelin ”veriappelsiinit” boikottiin

Työväenluokan tieteellinen maailmankuva s.2
USA-EU vetoisen maailman kaksinaismoralismi s.3
Yhdysvallat ja idän rikkaudet s. 11
Kesällä -44 hyökättiin 8 rintaman voimin s. 12
Euroopan parhaat reseptit s. 14
Tapaus Laura Rätty ja kokoomuksen korruptio s. 20

Kuva: Heikki Mämmikkö

Maailmassa USA-Nato-EU akseli kiristää jännitystä tavoitteenaan päästä kontrolloimaan Ukrainan ja Venäjän taloudellisia voimavaroja. Hysterisen Venäjän vastaisen propagandan varjossa Israel murhaa ja terrorisoi Palestiinan kansaa. Julkinen mielipide ohittaa tämän, eikä kukaan vaadi Israelia vastuuseen rikoksistaan. Boikotoikaamme Israelin kaikkia tuotteita. Katso Gazaa ja Ukrainaa koskevat kirjoitukset.

Sivut 10, 15, 16 ja 17

Yhteiskunnalliset palvelut halutaan säilyttää

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kansalaisten ”budjettiriihessä” 27.8. vaadittiin kunnallisten palvelujen säilyttämistä

Alexander Stubb ja Antti Rinne ajavat rakennepoliittista ohjelmaa, joka edistää julkisten palveluiden alasajoa. Neuvottelut 27.-28. 8. pidetyssä budjettiriihessä käytiin samassa hengessä. Lopputuloksena oli edelleen kuntapalvelujen kaventaminen, työttömyyden ennustettu kasvu ja pienituloisten aseman heikennykset. Säätytalon ulkopuolella kansalaisten budjettiriihessä toistettiin vaatimus yhteiskunnallisten palvelujen säilyttämisestä.

Sivut 4, 5, ja 20

Nato-isäntämaasopimus vaarallista uhkapeliä

Kuva: Oiva Tironen

Turussa järjestettiin mielenilmaus 30.8. Naton saaristomerellä järjestämiä sotaharjoituksia vastaan

Kansan mielipiteestä huolimatta ja eduskunnalta kysymättä aikoo Suomi allekirjoittaa Naton kanssa ns. isäntämaasopimuksen, joka muistuttaa Saksan kanssa tehtyä kauttakulkusopimusta. Tällä asiakirjalla Suomi on käytännössä Naton jäsen. Sopimus on ristiriidassa Suomen ja Venäjän naapurussopimuksen kanssa ja muuttaa ulkopoliittista asemaamme. Kansalaiset vaativat irtaantumaa Nato-yhteistyöstä.

Sivut 6 ja 20

Sivut 2-3

- Ulkopoliittikka hakoteillä
- Tieteellinen maailmankuva
- USA-EU Kaksinaismoraali
- Että maamme pelastuisi

Sivut 4-5

- Kasvua ja työllisyyttä ?
- Pääoman budjetti
- Eläkeikää alennettava
- Toteutuuko täystyöllisyys

Sivut 6-7

- Nato- Isäntämaasopimus
- Sama kaiku asenteiden
- Venäjän vastapakotteet

Sivut 8-9

- Kesän luettuja kirjoja
- Edessä vaaran vuodet
- PKC Grouper lopettaa Virossa

Sivut 10-11

- Gazan puolesta
- USA ja idän rikkaudet
- Rasismia edelleen USA:ssa

Sivut 12-13

- Sota siirtyi Baltiaan ja puolaan
- Natointoa lietsotaan

Sivut 14-15

- Euroopan parhaat reseptit
- Kristillisiä hyveitä
- Murskattu Ukrainan talous
- Metaanitaskut puhkeavat

Sivut 16-17

- Ukrainan informaatio-sota
- Ukrainan päiväkirja

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Kansa lyttysi leikkaukset
- Erkon ja Tannerin jalanjäljillä
- Kokoomuksen korruptio

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki

0407330466

HELSINKI 3.9.2014

Ulkopolitiikka vaarallisilla harhapoluilla

STP:n viimekeväisessä eurovaaliohjelmassa todettiin seuraavasti: ”Suomella tulee olla oma Venäjä-politiikka. EU-jäsenyyden myötä on luovuttu omasta perinteisestä Venäjä-politiikasta. Maallamme olisi valtavat mahdollisuudet hyödyntää yhteistyötä naapurimme Venäjän kanssa, mutta EU:sta johtuva Venäjä-yhteistyön kanger-telu vahingoittaa Suomen taloutta”.

Eurovaaliohjelmaa sorvattiin kevättälvellä, mutta nuo sanat ovat käyneet tänä päivänä yhä polttavammin ajankohtaisiksi. Maamme politiikkaa on ohjattu Ukrainan kriisin puhjettua täysin vastakkaiseen suuntaan kuin, mitä STP tuossa vaaliohjelmassa esitti. Omasta Venäjä-politiikasta ei ole enää mitään jäljellä. Suomi on EU:n rintamassa painostamassa Venäjää ja lietsomassa vaarallista vastakkainasettelua itäisen naapurin kanssa.

Vaikuttaa siltä, ettei nykyinen päättäjäsukupolvi ymmärrä historiaa eikä Suomen maantieteellistä asemaa idän ja lännen välissä. Paasikiven ja Kekkonen tärkeät opetukset ovat nykyisille päättäjillemme kuin munkkilatinaa, homeista menneisyyttä. Ulkopoliittinen johto mukaan-lukien presidentti Niinistö korostaa toistuvasti, ettei Suomella ole eikä voi olla omaa linjaa suhteessa Ukrainan kriisiin, Venäjä-pakotteisiin tai Venäjään ylipäätään. On päinvastoin korostettu, että pakotteet ovat välttämättömiä ja Suomen on välttämätöntä seistä yhteisessä rintamassa EU:ssa solidaarisuuden nimissä. Mediassa on lietsottu Venäjä-pelkoa lähes talvisodan hengessä taka-ajatuksena tietenkin maamme uuttaminen sotilasliitto Naton jäseneksi.

Suomen irtauduttava pakotteista

Tällainen solidaarisuus voi vielä koitua kalliiksi Suomelle, semminkin kun kunnollisia perusteita pakotteille ei tähän päivään mennessä ole kyetty esittämään. On sanottu, että pakotteet ovat väistämättömiä, koska Venäjä on rikkonut räikeästi kansainvälistä oikeutta Krimin niemimaan Venäjään liittämisen yhteydessä. Perusteluina on käytetty myös väitettyjä sotilasavun toimituksia Venäjän puolelta itäisen Ukrainan separatisteille. Kumpikin perustelu asettautuu tekopyhydessään naurunalaiseksi, kun luodaan vaikka vain pintapuolinen silmäys esimerkiksi Yhdysvaltojen viime vuosikymmenten sotapolitiikkaan. Tragikoomista kyllä näistä rikoksista ei ole seurannut pakotteita vaan jopa Nobelin rauhanpalkinto.

Yhdysvaltojen ja EU:n Venäjälle asettamat pakotteet ja Venäjän vastapakotteet ovat jälleen uusi osoitus siitä, kuinka vahingollista EU-jäsenyys on Suomelle. Suomella ei ole minkäänlaista intressiä tuhota kaupallisia yhteyksiä suureen naapurimaahamme, vaan päinvastoin olisi suuri intressi kehittää mahdollisesti näitä yhteyksiä. EU:n jäsenenä olemme kuitenkin sidottuja omien etujemme vastaiseen politiikkaan. Jos vallanpitäjämme olisivat tehtäviensä tasalla ja huolehtisivat oman maansa eduista, he irrottautuisivat järjettömistä pakotteista. Jos tämä on mahdotonta, pitäisi irrottautua koko vahingollisesta EU:sta.

Kokoomuksen valtakausi on merkinnyt katastrofia Suomen taloudelle. Pääministeri Alexander Stubbin johtama hallitus jatkaa edeltäjiensä linjoilla eli talouskuria kansalle ja helpotuksia suurpääomalle. Valtiovarainministeri Antti Rinteen vaatimaton esitys köyhimpien eläkeläisten aseman helpottamiseksi sai täystyrmäyksen porvaripuolella. Nykyinen poliittinen tilanne korostaa entisestään tarvetta kumota nykyinen kova, uusoikeistolainen ja militaristinen politiikka ja korvata se todellisella kansanvallalla ja kansainvälisellä, aidolla solidaarisuudella.

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Työväenluokan tieteellinen maailmankuva

Työväenluokan yhtenäisyys perustuu yhteiseen tieteelliseen maailmankuvaan. Aina tätä maailmankuvaa ei kyetä reaaliaikaisesti päivittämään.Tänään on paljon kysymyksiä, joita emme ole lähestyneet marxilaisen tieteen kautta. Tuotamme lähiaikoina dialektisen- ja historiallisen materialismin aineiston, jossa käsittelemme tieteessä ja yhteiskuntakehityksessä ilmeneviä uusia kysymyksiä. Ohessa julkaisemme tulevan julkaisun alkulauseen.

Marxilaisen tieteellisen maailmankatsomuksen mukaan yhteiskuntakehityksen kaikissa vaiheissa ihmisyyteisöt omaksuvat jonkinlaisen maailmankatsomuksen t. ideologian. Tämä ilmenee kaikkien yhteisöjen: alkuyhteisön (suku- t. heimoyhteisön), orjanomistuksellisen yhteisön, feodalistisen, kapitalistisen ja sosialistisen yhteisön piirissä. Maailmankatsomus luo ihmisyyteisöissä pohjan t. perustan yhteiselle toiminnalle ja arvomaailmalle sekä hallitsemiselle. Alkuyhteiskunnallisissa yhteisöissä se perustui luonnonfilosofiin ja mytologisiin käsityksiin. Luokkayhteiskunnallisissa valtiojärjestelmissä se perustuu idealistisiin ja uskonnollisiin näkemyksiin. Työväenluokan ja sosialistisen yhteiskuntakehityksen vaiheessa se perustuu tieteelliseen maailmankuvaan.

Työväenluokan astuttua historian näyttämölle ensimmäisinä historiassa Marx ja Engels aikansa tieteellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen tuloksena työväenluokan lähtökohdista käsin löysivät dialektisen ja historiallisen materialismin mukaisen maailmankatsomuksen. Tämä maailmankuva poikkesi monessa mielessä rajusti edeltäviestä maailmankuvista ensinnäkin siinä mielessä, että siinä yhteiskunnan ja luonnon ilmiöt ja niiden kehitys asetettiin tieteelliselle perustalle. Toiseksi siinä mielessä, että kun aiemmin idealistis-uskonnolliset maailmankatsomukset heijastivat omistavan luokan etua ja luokkavaltion päämääriä, niin nyt uusi tieteellinen maailmankatsomus heijasti koko maailman työväenluokan etuja sekä päämääriä ja loi perusteet ihmisyyhteisön sosialistiselle kehityssuunnalle.

Dialektisen- ja historiallisen materialismin maailmankatsomus antoi pohjan ja suunnan työväenluokan järjestäytymiselle ja yhtenäiselle kapitalisminvestaiselle luokkataistelulle. Se avasi kaikille maailman työläisille yhteisen sosialistisen kehityssuunnan.

Ihmisyhteisön alkuyhteisölisestä kehitysvaiheesta lähtien toteutuu laki, jossa yhteiskunnan rakenteellinen (laadullinen ja määrällinen) muutos tarvitsee tuekseen muutoksen maailmankatsomuksen piirissä. Kun tuotantovoimat (tiede ja tekniikka) kehittyvät ja sen tuloksena myös ihmisyyhteisön organisaatiot kehittyvät määrällisesti ja laadullisesti, syntyy uusia laajempia valtiollisia järjestelmiä. Silloin tarvitaan myös maailmankatsomuksen ja ideologian alueella muutoksia. Alku- ja luokkayhteisössä nämä muutokset näkyivät selkeimmin erilaisten luonnonfilosofisten, mytologisten, idealististen ja uskonnollisten maailmankatsomusten syntymisenä.

Tieteellinen maailmankatsomus, dialektinen ja historiallinen materialismi perustuu aikansa tieteen saavutuksiin. Kytetään toimimaan reaaliaikaisesti työväenluokan luokkataistelua ja sosialistista yhteiskuntakehitystä ohjaavana maailmankatsomuksena, myös sen tulee tieteen, tuotantovoimien ja yhteiskuntakehityksen mukana uusia. (Lenin: Materialismi ja empiriokritisismi) Marx ja Engels seurasivat tarkasti aikansa tieteen kehitystä, joka jo 1800-luvun loppupuolella oli nopeaa. Sen tuloksena Engels kykeni osoittamaan materiaalin liikemuotojen kemiallisen, biologisen ja yhteiskunnallisen liikemuodon yhteyden toisiinsa. Samoin kuin kaikkiin aikaisempiin maailmankatsomuksellisiin oppirakennelmiin (vaikka tieteellisesti väärinkin) lyö leimansa ajan kehitys ja sen yhteiskunnan kehitysaste, jota ne palvelevat, niin myös dialektisen ja historiallisen materialismin tulee omaksua, arvioda ja sisällyttää itseensä aikansa yhteiskuntakehityksen ja tieteen saavutukset kyettäkseen täyttämään työväenluokan luokkataistelua ohjaavan funktion. Näin ei ole aina tapahtunut.

Venäjän ensimmäinen porvarillis-demokraattinen vallankumous (1905-1907) päättyi tunnustusti tappioon ja Venäjällä marxilaiset joutuivat vetäytymään maan alle. Samaan aikaan tieteen alueella oli tehty uusia löytöjä. Silloinen materialismi ei heti ymmärtänyt näiden sähkö-opin, fysiikan ja ydin-fysiikan yms. alueilla tehtyjen tieteellisten löytöjen merkitystä. Jotkut arvostetut fyysikotkin katsoivat että ”materia on kadonnut”. Silloisten materialistien piirissä materia samaistettiin atomiin, jonka katsottiin olevan materia pienin ja jakamaton osanen. Kun löydettiin atomin osa elektroni ja atomi ”hajotettiin”, aiheutti tämä ongelmia myös marxilaisten piirissä. Monet filosofit alkoivat toimia dialektista ja historiallista materialismia vastaan (mm. Mach) ja näitä filosofisia oppeja seurasivat monet sosialidemokraatit (mm. Kaytsky). Myöskään marxilaisten piirissä ei ymmärretty miten tästä päästään eteenpäin. Myös eräät bolshevikit alkoivat haparoida näissä kysymyksissä. Yhteiskunnallisesti vaikeassa tilanteessa tämä muuttui poliittisen edistyksen jarruksi, kun työväenliikkeen valankumoukselliselle toiminnalle ei kyetty näkemään selkeää suuntaa. Tässä vaiheessa Lenin paneutui tiiviimmin ajan filosofian kysymyksiin ja monien aiempien filosofiaa käsittelevien kirjoitustensa lisäksi hän kirjoitti teoksensa ”Materialismi ja empiriokritisismi”. Siinä Lenin perusteli, että materia määritelmää ei saa sitoa materiaan rakenteeseen. Materia rakenteessa ilmenee vain kulloinenkin tietämyksemme raja. ”Kun tietomme eilen ylsivät atomin asteelle, niin tänään ne yltävät elektronin asteelle”. Leninin mukaan rakenteensa osalta materia on loputon ja myös kehitys on loputon. Tässä vaiheessa idealistiset näkemykset vallankumouksellisessa liikkeessä kyettiin torjumaan ja historiallisen materialismin mukainen yhteiskuntakehityksen etenevä liike kyettiin edelleen näkemään ja perustelemaan. Ja tämä tieto ohjasi silloin sosialistista vallankumousta ja myöhemmin sosialistista kehitystä ja luokkataistelua.

Tänään meillä on monessa mielessä samankaltainen tilanne, kuin oli 1800-luvun alkupuolella ennen marxilaisuuden syntyä sekä 1800- ja 1900-luvun vaihteessa. Tieteen ja yhteiskuntakehityksen piirissä tapahtuu nopeita muutoksia ja objektiivisesti yhteiskunnalli-

nen tilanne kärjistyy suuren kansan ja omistavan luokan välillä. Syntyy lukuisia pieniä erilaisia kansanliikkeitä, jotka etsivät ulospääsyä kärjistyneestä tilanteesta. Mutta kuten aiemminkin, yhteiskuntakehityksen monimutkaisuudesta johtuen tieteen suuret löydöt ja yhteiskuntakehityksen uudet käänteet eivät tänäänkään reaaliaikaisesti siirry johtopäätöksiä työväenluokan tieteelliseen maailmankuvaan. Marxilaista filosofia ja yhteiskuntatiedettä ei ole päivitetty yli 30 vuoteen.

Katsomme, että työväenluokan hajaannuksen keskeinen välitön aiheuttaja ja ylläpitäjä on, että työväenluokalta puuttuu suuntaa antava tieteellinen maailmankatsomus ja se on alistettu porvarilliselle ideologialle ja arvomaailmalle. Oma maailmankatsomus meillä on potentiaalisesti olemassa. Se on marxilaisuus, dialektinen ja historiallinen materialismi. Yhteiskuntakehityksessä kuluneen 30 vuoden aikana tapahtuneen murroksen johdosta se on jäänyt jälkeen tieteen ja yhteiskuntakehityksen ”junasta”. Tästä johtuen ratkaisuja yhteiskuntaelämän kasautuviin ongelmiin työväenluokan piirissä etsitään mitä erilaisimmista subjektiivisista lähtökohdista. Ja siksi tänään työväenluokka on jakaantunut lukemattomiin ryhmiin, joiden välillä edes jonkinlainen yhteistyö ei tahdo onnistua.

Katsomme, että ainoa ulospääsy tästä on päivittää marxilainen tiede vastaamaan yhteiskuntakehityksen tarpeita ja antaa yhtenäinen vastaus nykyisiin uusiin kysymyksiin ja palauttaa työväenluokalle (kansan suurelle enemmistölle) yhtenäinen maailmankatsomus ja lähestymistapa yhteiskunnallisten kysymysten ratkaisemiseksi.

Kysymyksiä, joita tulee lähestyä marxilaisen tieteen kautta, on tänään iso määrä. Keskeisiä niistä ovat mm: **1)** Työväenluokan rakenteessa viime vuosikymmeninä tapahtunut muutos, sen seuraukset ja merkitys; **2)** Yhteiskunnan globalisaation syyt ja merkitys; **3)** Sosialismin ja kommunismin vaikeuksien syyt, ratkaisu ja merkitys; **4)** Fysiikan, kosmologian ja antropologian piirissä tapahtuneet uudet löydöt ja niiden merkitys marxilaiselle tieteelle; **5)** Ilmastomuutoksen ja ekologisten kysymysten synnyttämän yhteiskunnallisen ristiriidan kysymykset **6)** Työväenluokan yhtenäisen kapitalisminvestaisen luokkataistelun strategian ja taktiikan kehittämisen välttämättömyys; **7)** Tulevan kommunistien yhteiskunnan välttämättömyys, piirteet ja kehittäminen.

Näitä ja monia muita kysymyksiä olemme nyt parin vuoden ajan arvioineet Kommunistien Liiton ylläpitämässä marxilaisessa opinto- ja keskusteluseminaarissa. Näiden arvioiden ja pohdintojen tuloksena olemme tuottaneet dialektista ja historiallista materialismia käsittelevän tutkielman. Julkaisemme sen kahdessa osassa. Syksyllä 2014 julkaisemme dialektista materialismia käsittelevän osan ja talvella 2015 historiallista materialismia käsittelevän osan. Toivomme lukijoiden perehtyvän tähän aineistoon ja myös kommentoivan siinä esitettyjä kysymyksiä. Kritiikin ja kommenttien perusteella teemme aineistoon korjaukset. Yhtenäisenä julkaisuna tuotamme aineiston keväällä 2015.

Kommunistien Liitto
Filosofian työryhmä

USA-EU-vetoisen maailman kaksinaismoralismi

USA-EU-klikin tarjoamaa käsitystä maailmasta pönkitetään päivittäin voimallisen propagandan avulla klin ohjauksessa olevassa valtamediaassa. Suomessa esimerkiksi Yle, Helsingin Sanomat sekä useimmat ketjuttuneet maakuntalehdet toistavat kritiikkittömästi läntisten uutistoimistojen sekä Pentagonin maailmankäsitystä. Ukrainan kriisissä on kyse USA-EU-klikin pyrkimyksistä levittää valtapiiriään yhä laajemmalle, ennen kaikkea Venäjän rajojen ympärille. Hieman kuten Serbiassa aiemmin Ukrainassa kiel-täydyttiin EU:n tarjoamasta assosiaatiosopimuksesta ja sitä seuraavista uusliberalistisista talousuudistuksista. Seurauksena oli USA-EU:n masinoima Maidan-mielenosoitus, jolla syrjätettiin istuva, vaaleilla valittu presidentti Viktor Janukovitsh.

Venäjän kannalta Ukrainan tapahtumat katkaisivat kamelin selän pitkäaikaisen tapahtumaketjun päätteksi. Yhdysvaltojen ulkoministeri James Baker lupasi aikanaan Mihail Gorbatsoville, ettei Nato laajene ”tuumaakaan enempää” itään yhdistyneen Saksan liittyttyä Naton jäseneksi. Suullista lupautta ei varmaankaan koskaan ollut tarkoitettu vakavasti otettavaksi. Nato on näet laajentunut sittemmin voimallisesti itään päin ja entiset neuvostotasavallat sekä itäisen Euroopan entiset sosialistiset maat ovat yksi toisensa jälkeen liittyneet USA:n johtamaan sotilasliittoon.

Markkinaliberalismia levitetään aseiden voimalla

Sotilasliitto Naton laajentaminen ja uusliberalistisen talousjärjestelmän, ”globalisaation” levittäminen kulkevat käsi kädessä. Viimeisten vuosikymmenten tapahtumat ovat osoittaneet, että USA-EU pakottavat uusia maita ja alueita ”globalisaation” ja ”vapaakaupan” piiriin tarvittaessa vaikka sotilaallisin pak-

Maailmaa johtaa – valitettavasti vielä ainakin toistaiseksi - Yhdysvaltojen ja EU:n muodostama klikki. Yhdysvallat on johtajavaltio ja EU lähinnä joukko Yhdysvaltojen näkemyksiä toistavia marionetteja. Sotilasliitto Nato on tämän hallitsijaklikin sotilaallinen ulottuvuus, voimanyrkki, joka tarvittaessa laittaa niskuroijat kuriin. Tästä hyvänä esimerkkinä käyvät vuoden 1999 Serbian pommitukset, kun Slobodan Milosevic kieltäytyi lännen tyrkyttämistä talousuudistuksista. On mahdollista, että Naton tarjoamaa voimaa käytetään tulevaisuudessa myös maiden sisäisten esimerkiksi epäsuoitujen talouskuriohjelmien aiheuttamien levottomuuksien tukahduttamiseen.

Kuva: Heikki Mämlä

Markkinaliberalismia levitetään maailmalla aseiden voimalla. Puolustiko mellakkapoliisi myös markkinaliberalismia Helsingin vappumarsilla. Pelottaako, että eläkeläiset ja työttömät alkavat oikeasti vastustaa USA-EU-vetoista uusliberalismia.

kokeinoin.

Tuoreimpia esimerkkejä tästä ovat Irakin, Libyan ja Syyrian sodat. Libya oli ennen lännen väliintuloa Afrikan mantereen vaurain maa, jonka varoilla ylläpidettiin pitkälti muun muassa Afrikan Unionin toimintaa. Lännen väliintulon – demokratian ja ihmisoikeuksien nimissä tietenkin – jälkeen maa on ajautunut kaaokseen ja sekasortoon. Syyrian ja Irakin tilanteet ovat samankaltaisia. Siviiliuhreja on lukematon määrä kaikissa näissä maissa. Vain täydellinen kyynikko voi nähdä USA-EU:n toiminnan ”humanitaarisena” ja ”ihmisoikeuksien ja demokratian puolustamisena”.

USA-EU-klikki pyrkii ylläpitämään vääristynyttä kuvaa globaalista poliittisesta järjestelmästä. Esimerkiksi USA:n läsnäoloa ja kaikkialle levittäytyneitä sotilastukikohtia pidetään valtavirran käsitysten mukaan täysin luonnollisina. USA:lla on tällä hetkellä 761 sotilastukikohtaa ympäri maailmaa. USA:n sotilaalliset väliintulot milloin missäkin maailman kolkassa aiheuttavat hädin tuskin kulmakarvojen kohotusta. Räikeä vastakohta tälle on suhtautuminen Venäjään, etenkin nyt Ukrainan kriisin yhteydessä. **Venäjä on täysin oikeutettui ja ymmärrettävistä syistä järjestellyt joukkojaan** omien rajo-

jensa sisällä Ukrainan rajan tuntumassa. USA-EU-klikki on raivokkaasti tuominnut Venäjän toimet sekä käyttänyt niitä yhtenä verukkeena Venäjää vastaan asetetuille pakotteille. Samaan aikaan Venäjän toimien kanssa Israel hyökkää USA:n siunauksella ja aseilla käytännössä puolustuskyvyttömien siviilien kimppuun Gazan kaistaleella. Toisaalla Irakissa, USA hyökkää Syyriassa tukemiaan Isis-taistelijoita vastaan ja aseistaa kurdeja – joiden PKK-poluetta vastaan puolestaan Turkin hallitus taisteli verisesti vuosikymmeniä, tietenkin amerikkalaisten tuella ja rahoituksella.

Tänä päivänä ollaan tultu siihen pisteeseen, että Venäjällä ei ole lännen silmissä itsemääräämis- eikä olemassaolon oikeutta muutoin kuin siinä tapauksessa, että länsi saa valita sille mieleisensä johtajan. Jopa Helsingin Sanomat myönsi hiljattain, että USA-EU-klikin Venäjän vastaisiin pakotteisiin on ”sisään kirjoitettu” vaatimus johtajan vaihdoksesta. Toisin sanoen pakotteissa on kyse värvällankumouksen masinoinnista Venäjällä. Lännen kuuliainen käskyläinen Boris Jeltsin oli lännelle mieluinen Venäjän johtaja ja Jeltsiniä ylistetäänkin yleisesti lännessä ”suurena demokraattina”. Vladimir Putin on puolestaan lähes täydellinen vastakohta Jeltsinille, mikä selittää hysteerisen Putinin demonisointikampanjan läntisissä tiedotusvälineissä.

Taisteluun kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta

USA-EU-klikin tarjoama käsitys maailmasta ei kestä vähäisintäkään kriittistä tarkastelua. Se on täynnä kaksoisstandardeja, kaksinaismoralismia ja epäjohtonmukaisuuksia. Suomi on muiden länsivaltojen tapaan tuominnut Venäjän toi-

met Ukrainan kriisissä, ja pitänyt Venäjää vastaan asetettuja pakotteita ”välttämättöminä”. Mutta mitä ihmeellistä Venäjä on todellisuudessa tehnyt? Krimin niemimaalla järjestettiin kansanäänestys Venäjään liittymisestä. Kansanäänestyksessä paluuta Venäjän yhteyteen kannatti lähes 100 prosenttia äänioikeutetuista, mikä ei ole Kiovaa nykyisin hallitsevan fasistijuntan oloissa mikään yllättävä tulos.

Suomi sen enempää kuin muukaan EU ei ole vaatinut sanktioita USA:n toistuvien sotarikosten johdosta. Sanktioita ei ole vaadittu Israelin aseistamisesta Gazan kansanmurhan yhteydessä sen enempää kuin puuttumisesta suvereenin valtion asioihin Libyassa, Syyriassa tai Irakissa. Sanktioita ei vaadita sen johdosta, että kymmenentuhannet amerikkalais-sotilaat miehittävät Etelä-Koreaa ja uhkaavat Pohjois-Korean suvereni-teettia. Jos Venäjällä ei ole oikeutta järjestellä joukkojaan omien rajojensa sisällä, niin miksi USA:n johtamalla Natolla on oikeus järjestellä joukkojaan kaikkialla Venäjän rajojen tuntumassa? Miksi USA:n tukemalla Israelilla on oikeus jopa ydinaseeseen, mutta Israelin hallitus vaatii vaaleilla valitun Hamasin täydellistä riisumista aseista? Kysymyksiä samanlaisista ristiriitaisuuksista riittäisi loputtomasti.

On taisteltava nykyisen USA-EU-klikin johtaman maailmanjärjestyksen purkamiseksi. USA-EU-klikillä ei ole minkäänlaista kansainvälisesti tunnustettua oikeutusta hääriä globaalina maailmanpoliisina häiriköimässä ja terrorisoimassa itsenäisiä valtioita. On taisteltava moninapaisen maailman sekä kaikkien kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta USA-EU-Nato-diktatuuria vastaan.

Tommi Lievemaa

Että maailma pelastuisi

Joskus aikaisemmin on tullut maailman menoaukailuissa huokailtua, että on aikoihin eletty. Huokailuihin aina sisältyi ajatus, ettei siitä enää mikään voi mennä kurjemmaksi. Siihen aikaan ei osannut edes kuvitella, kuinka vaaralliseksi paikaksi maailma on muuttunut. Realistin tai edes pessimistin oli lähes mahdotonta kuvitella kuinka suurten tomppelien käsissä olemme.

Koko läntisen maailman johdossa ovat saman aivopesun saaneet hyödylliset idiootit. Katsotaan vaikka vain jenkki Obamaa, engelsmanni Cameronia tai finni Stubbia. Heidän isäntänsä ovat käskeneet puhumaan paskaa, kaikkea, mitä sylki suuhun tuo kunhan se vain kohdistuu Venäjään. Aivopesu on poistanut kaiken tilan totuudelta. Se on synnyttänyt valeheltijoita ja väärentäjiä.

Kaikki lännen valtioiden päämiehet pelkäävät, että ilman nöyryyttä isäntiensä omistaman maailman media antaa turpiin. Tomppelleille sopii paremmin median ylis-tys, jota avuttomien toimittajauraukkojen on pakko välittää.

Koko läntinen maailma on johdettu harhaan, sodan partaalle, ei-

kä kukaan kysy, mitä CIA:n johtaja John Brennan ja Yhdysvaltojen varapresidentti Joe Biden tekivät Kiovassa, kun Ukrainan armeijan sotoimet Itä-Ukrainassa pantiin toimeen? Miksi Yhdysvallat haluaa, että Itä-Ukrainassa armeija tappaa työkeillä, panssareilla, ohjuksilla ja lentokoneilla omia ihmisiään koteihinsa? Miksi Yhdysvallat, Nato ja jopa EU tukevat tätä tappamista – miksi?

o o o

Mitä suuremmista asioista on kyse, sitä tärkeämpää on yleisen historian ja lähteiden väärentäminen. Mutta väärentämistä tapahtuu myös lähellä jokapäiväistä elämää, tavallista arkea. Siihen annetaan yliopistoissa opetusta, joka saa väärentämisen näyttämään oikealta ja ihan rehelliseltä. Tämä korkeampi opetus annetaan niin tehokkaasti, että useimmat eivät koskaan pääse siitä irti. Sillä valhe on korvien välissä muutettu todeksi.

Tilastokeskus on Suomen valtiovoimallisen virallisten tilastojen tuottaja, virallinen väärentäjä. Vaikka he eivät sitä itse tiedä ja ne jotka tietävät eivät sitä tunnusta. Tässä toimivat samaan suuntaan tietämättömyys ja herranpelko.

Jos valtiovoimalla ja Tilastokeskuksella olisi riittävästi tietoa, rehellisyyttä ja tervettä kansallista itse-

tuntoa, se ei tekisi laskelmaa bruttokansantuotteesta (bkt). Se on vain suuntaa-antava tilastokokoelma, jota voi mielin määrin manipuloida, väärentää.

Bkt ei ole kokonaistuotanto, vaan alle puolet siitä. Kokonaistuotannosta on leikattu suurin osa välituotteina, tuoteveroina ja -tuki-palkkioina. Sanotaan, että ne ovat kolmansien yritysten tuotantoa. Sitä, missä nämä kolmannet ovat, ei kukaan osaa sanoa. Ja mahdotonta se onkin, kun niitä ei ole olemassa. Tilastokeskus ei tiedä, että palkkojen ja voittojen lisäksi tuotannossa ovat myös varastot, joita tuotannossa koko ajan kulutetaan, uusia-taan ja joskus myös kasvatetaan. Siksi se ei osaa laskea tuotantoprosessissa alati liikkuvaa tavaravarojen määrää, eikä tehdä tuloslaskelmaa. Sääli!

Viimeisin näyttö väärentämisestä saatiin, kun Tilastokeskus ryhtyi kirjaamaan aineettomia tutkimus- ja kehittämismenoja. Ne ovat pääasiassa palkka- ja muita henkilöluja, jotka näin kirjataan toiseen kertaan ja bkt kasvaa. Aiem-masta poiketen myös asejärjestelmien hankinnat kirjataan kiinteisiin investointeihin ja taas bkt kasvaa.

Aikanaan Suomessa tehty työtyyppien kerättiin konkreettisesti. Vuonna 1998 se homma lopetettiin

ja siirryttiin työvoimatutkimukseen. Se on 15–74 vuotiaiden 12 000 puhelinhaastattelua kuukaudessa. Menettely on monin tavoin kyseenalainen. Sen tuloksista voi helposti saada haluttu tulos.

Heti työvoimatutkimuksen alusta lähtien työllisten ja työtuntien määrä kasvoi merkittävästi. Vuosina 1990–91 kasvu oli 6,0–6,5 %, sen jälkeen hieman vähemmän, mutta 1997 kasvu oli jälleen 6,7 %. Kahdeksan vuoden haamutunnit lisääntyivät vuosittain 2,4–6,7 % vuodessa yhteensä yli 1 200 miljoonaa tuntia. Nämä haamutunnit vastaavat 680 tuhatta työvuotta. Samalla ne alensivat työn tuottavuutta.

Pitkän aikavälin vertailut ja työn tuottavuuden perusteella näyttää selvältä, että haamutuntien määrä koko ajan hiljalleen kasvaa. Työllisyyden heikkenemisen ja todellisen työttömyyden lisääntymisen salaaminen on yhteiskuntarauhan kannalta poliittisesti tarkoituksenmukaista.

Sokerina pohjalla ovat poliittisesti tarkoituksenmukaisten täysin mahdollottomien väestöennusteiden tekeminen. Viimeisenkin ennusteen mukaan vuonna 2040 maassa on vuoteen 2010 verraten 80 vuotta täyttäneitä suhteellisesti ja faktisesti kaksinkertainen määrä ja jokainen 1961–75 syntynyt on silloin maassa ja elossa. Tapahtuu siis val-

tava ylösnousemus ja paluumuut-to!

Väärennökset ja valheet ovat erottamaton osa oikeistolaisuutta, nykyaikaa. Arjessa se todistaa oikeaksi hokeman valheista, jota ovat hätävalhe, emävalhe ja tilasto.

o o o

Media ei kerro, että 750 000 ukrainalaista on paennut kodeistaan Venäjälle ja määrä kasvaa koko ajan. Eikä se kerro, että Ukrainassa on menossa kansanmurha.

Miksi media ei kerro – miksi? Siksi, että sen on pakko valehdella vaikenemallakin, sillä muuten olisi ylivoimaista syyllistää Venäjä kaikista Ukrainan ongelmista, joiden arkkitehdit ovat Yhdysvalloista. Samojen arkkitehtien piirustusten mukaan näyttää menneen myös malesialaisen matkustajakoneen alas ampuminen, sillä Ukrainan nykyhallinto on länsimedien voimalla saanut siitä hyödyn.

Realistin tai edes pessimistin on jotakuinkin mahdotonta kuvitella kuinka julmien, suorastaan brutaalien ja suurten tomppelien käsiin on annettu koko ihmiskunnan tulevaisuus. Siksi itse kunakin on otettava tiedon härkää sarvista – on selvítettävä tosiasiat että maailma pelastuisi!

Kai Konturi

Kasvua ja työllisyyttä?

Kansalaisten ostovoima onkin tänä vuonna laskenut roimasti. Se taas on johtanut siihen, että irtisanomiset ovat lisääntyneet. Ostovoiman laskun aiheuttamat irtisanomiset ovat lisääntyneet erityisesti palvelualoilla. Saamme vähän väliä kuulla uutisista milloin minkäkin palvelualan yrityksen YT – neuvotteluista, joita perustellaan ostovoiman laskusta johtuvasta myynnin laskusta.

Stubb lupaa kasvua ja työllisyyttä

Eliitti esitti viime vuoden lokakuussa sopimuksen syntymisen jälkeen arvioita, että se luo 20 000 uutta työpaikkaa. Eivät varmasti uskoneet siihen ikinäkään. Nyt onkin käynyt niin, että uusia työpaikkoja ei ole syntynyt, mutta entisiä on kadonnut – ja katoaa jatkuvasti lisää. Jyrki Kataisen paikan ottaneen Stubbin hallituksen ohjelmalla on tutun kuuloinen otsikko: Suomi uuteen nousuun: kasvua ja työllisyyttä. Stubbin hallituksen tavoitteena on avoin, oikeudenmukainen ja rohkea Suomi. Kataisen hallituksen ohjelma vaalikaudelle 2011 – 2015 on edelleen voimassa. Hallituksen painopiste -alueita ovat köyhyyden, eriarvoisuuden ja syrjäytymisen vähentäminen, julkisen talouden vakauttaminen ja kestävä talouskasvun, työllisyyden ja kilpailukyyn vahvistaminen. (lähde: neuvottelutulos hallitusohjelmasta 19.6.2014) Hienoja tavoitteita, mutta mitä hallitus on niiden eteen tehnyt? Onko köyhyys, eriarvoisuus ja syrjäytyminen vähentynyt? Tai ta-

Vuosi sitten Suomessa sovittiin laaja tulopoliittinen ratkaisu, joka sai nimekseen ”työllisyys – ja kasvusopimus”. Sopimus antoi 20 euroa/kk, tai 12 senttiä/h tunnissa lisää liksaa duunarin pussiin. Porvarit kiittelivät ammattiliittoja vastuullisuudesta ja isänmaan pelastamisesta. Työntekijäkeskusjärjestöjen johto perusteli syntyneen sopimusta sillä, että se luo kasvua ja vakautta sekä edistää työllisyyttä. Työnantajajärjestöjen edustajat saivat vaivoin pidettyä naamansa peruslukemilla sopimuksen allekirjoitustilaisuudessa. Sopimuskorotus oli niin pieni, ettei se pystynyt kattamaan kohonneita elintarvikkeiden hintoja puhumattakaan asumiskustannuksista.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Työttömänäkään emme suostu orjiksi sanottiin Tampereella 25.7.-14 työttömyyttä vastaan järjestetyssä mielenilmauksessa

louskasvu, työllisyys ja kilpailukyky vahvistunut?

Hyvinvointiyhteiskuntaa romutetaan

Suomen kilpailukyky on vuodesta toiseen ollut maailman huippua, kapitalistien päinvastaisista väitteistä huolimatta. Köyhyys, eriarvoisuus ja syrjäytyminen ovat kiistatta lisääntyneet. Talouskasvu on kääntynyt miinukselle ja kilpailu-

kykykin alkaa väijäämättä hallituksen ja kapitalistien omien toimien johdosta olemaan katoavaa kansanperinnettä. Hallituksen budjettiesityksessä mm. kuntien valtionosuuksia pienennetään jälleen keran. Se taas tietää korotuksia kunnallisverotukseen, mikäli kunnat aikovat järjestää lakisääteiset palvelunsa, mm. terveyspalvelut. Porvarit eivät palveluista tai kansan elinolosuhteista välitä paskan vertaa. -

Heidän päämääränään on terveyspalveluiden ja kaikkien muidenkin kuntien hoitamien palveluiden yksityistäminen. Hyvinvointiyhteiskuntaa ajetaan alas kovaa vauhtia.

Miksi ei kapitalistien tas-kusta?

Budjetin loppusumma hallituksen esityksessä 53,2 mrd euroa. Se on miljardin vähemmän kuin kuluvan vuoden budjetti. 1 miljardi on satumalta se sama summa, jolla porvarihallitus viime vuonna alensi yritysten verotusta. Valtion tuloiksi ensi vuonna on arvioitu 49,5 mrd euroa. - Miinusta on siis 4,5 miljardia. Sen on hallitus päättänyt paikata ottamalla lisää velkaa, jonka se arvioi vuoden 2015 lopussa olevan 102 miljardia. Hallitukselle ei tule mieleenkään, että se kattaisi tuon puuttuvan 4,5 miljardia työntämällä kätensä pääoman omistajien rahasäkkeihin. Ei, vaan sen sijaan leikataan ja höylätään vähävaraisille tarkoitetuista välttämättömistä palveluista. Se taas tietää köyhyyden, eriarvoisuuden ja syrjäytymisen lisääntymistä. Suomen ns. kilpailukyvyn yhtenä peruspilarina on pidetty hyvää koulutustasoa. Siitäkin ollaan leikkaamassa. Näyttää siltä, että hallitus on vetämässä klosetista alas hyvinvointiyhteiskunnan lisäksi myös kilpailukyyn.

Kilpailukyky ei ole verrannollinen työaikaan

Työnantajajärjestöjen edustajat ovat vaatineet eläkeiän noston lisäksi työaika pidennettäväksi. Heidän mukaansa Suomessa on

liian lyhyt työaika ja sen vuoksi kilpailukyky on heikko. - Hollantilainen konsulttityhtio Deloit teki EU:lle OECD:n tilastoihin perustuvan tutkimuksen vuosityöajoista unionin alueella. Keskimääräinen vuosityöaika (2008) oli 1676 tuntia/vuosi. Suomessa työskenneltiin 1745 tuntia/vuosi. Lyhyin työaika oli Hollanissa jossa se oli vain 1389 tuntia – ja eniten työtunteja kertyi – kreikkalaisille, 2120 tuntia vuodessa! Kreikkalainen duunari siis työskenteli 375 tuntia vuodessa enemmän kuin suomalainen. Se on 40 tunnin työviikoiksi muutettuna yli yhdeksän viikon tunnit! Se ei kuitenkaan kreikkalaista kilpailukykyä pelastanut kuten tiedämme, vaan kävi täsan päinvastoin.

Työnantajien edustajien ja porvarien edesottamuksia ja vaatimuksia tutkaillessa ei voi välttyä ajatukselta, että edelliset eivät välitä ja jälkimmäiset eivät ymmärrä eivätkä välitä Suomen ja suomalaisten kohtalosta patkän vertaa. Kasvua ja työllisyyttä saamme varmasti odottaa pitkään, jos muutosta ei tule. Suomalaista hyvinvointiyhteiskuntaa, kilpailukykyä, kasvua ja työllisyyttä ei voi jättää kapitalistien eikä hallituksen – ja eduskuntaporvareitten käsiin. Duunareiden on tehtävä se itse. Ensi keväänä on eduskuntavaalit. Ne ovat yksi keino ja tilaisuus aloittaa muutos, joka johtaa todelliseen demokratiaan ja hyvinvointiin.

Markku Nieminen

Toimituksen välitsikointi

Hallituksen rakennepaketti ajaa alas palveluita

Ristiriitaiset talousennusteet olivat lopulta eräänlainen silmankääntötemppe, jonka avulla voitiin pelata aikaa ja runnoa läpi rakennepoliittisen ohjelman sisältöä. Valtion velka nousee väistämättä 100 miljardiin euroon ja sillä pelottelevat talousanalyytikot ovat saaneet hallituksen varpailleen. Oman lisänsä neuvotteluihin toivat lisäksi EU:n Venäjälle asettamat pakotteet, joiden vaikutusta talouteen vasta arvuutellaan. Venäjän elokuun alussa asettaman tuontikiellon seurauksena Suomen elintarvikkevienti putoaa neljännekseen normaalitasosta ja suurin vaikutus on maitosektorilla.

Mikä ohjelma?

Hallituksen rakennepoliittisen ohjelman keskeinen tavoite on valtion velkasuhteen kääntäminen laskuun ja talouden puskeminen kohti nousua. Ohjelman tarkoituksena on mm. karsia kuntien tehtäviä, toteuttaa soteuudistus ja pidentää työuria. Lista kuulostaa tutulta, sillä porvaripuolueiden ja elinkeinoelämän edustajat ovat vaatineet niitä jo vuosien ajan julkisissa lausunnoissaan. Käytännössä ohjelma näkyy budjetissa temppeuveltyksenä ja suurten rakenteiden romuttamisena. Talouden elvytyksen puolesta ennen budjettiriihtä esiintynyt Rinne joutui elvyttämisessäkin pettymään. Kokoomuksen leikkauslinja voitti kirkkaasti. Stubb ja Rinne kertoivat, että väylähankkeisiin tulisi lisää rahaa 68 miljoonaa euroa ja että tämä olisi elvytystä. Tosiasiasa keväällä hyväksytyissä talouden kehysissä leikattiin 100 miljoonaa euroa raiteiden ja teiden kunnossapidosta. Eli tämän vuoden tasoon nähden teihin ja infraan kohdennetaan 32 miljoonaa euroa vähemmän. Rinne ehti jo oman ministeri-

Hallituksen tuore johtokaksikko Alexander Stubb ja Antti Rinne ovat ajaneet härkäpäisesti eteenpäin rakennepoliittista ohjelmaa, jonka kaunis tavoite on kääntää talous kasvuun. Ohjelman sisältö vahvistaa vallitsevaa uusoikeistolaista talouspolitiikkaa, missä päämääränä on julkisten palveluiden alasajo. Hiljattain käydyt neuvottelut valtion talousarviosta käytiin rakennepoliittisen ohjelman hengessä ja valtionvarainministeriön talousennusteiden siivittämänä. Budjettiriihen aikana ministeriö myönsi talouden kasvun py-sähtyneen, vaikka vielä alkukesästä oli väitetty muuta.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vapaus Valita Toisin järjesti 18.8. Eurooppasalilla keskustelutilaisuuden ”onko meillä varaa täystyöllisyyteen”? Yleisöä oli paikalla ja alustajat (Pekka Tiainen, Markku Lehmus ja Markus Sovala) puhuivat asiantuntevasti. Ongelmaan nykyisissä yhteiskuntaraameissa vastaus ei löytynyt. Kukaan tilaisuudessa ei myöskään uskaltanut esittää mahdollisuutta yhteiskuntaraamien muuttamiseksi.

önsä budjettiriihen jälkeen hehkuttaa, että demarien esityksestä oppivelvollisuusikä nousee ja köyhimmät eläkeläiset saavat kympin lisää takuueläkkeeseensä. Kumpikin uudistus jää toteutumatta. Hallitus kertoi, että kouluille annetaan lisää rahaa 35 miljoonaa euroa. Aiemmin kehysriihessä kuitenkin leikattiin peruskouluilta 57 miljoonaa euroa. Eli tämän vuoden tasoon nähden peruskoulut saavat 22 miljoonaa euroa vähemmän rahaa, vaikka hallitus mainosti panostavansa koulutukseen. Lapsilisien leikkauksia aiotaan kompensoida näennäisillä lapsiperheiden verovähennyksillä. Sekään helpotus ei tule lapsilisiä eni-

ten tarvitseville - kaikkein pienituloisimmille, jotka eivät maksa valtionveroja. Kosmeettisia muutoksia lukuunottamatta budjettiesityksen keskeisiä seurauksia ovat hyvinvointirakenteiden romuttaminen ja silmien sulkeminen todellisilta ongelmilta. Näitä ongelmia ovat esimerkiksi työpaikkojen katoaminen sekä sosiaali- ja terveyspalveluiden romahtaminen samoin kuin alueellisen eriarvoisuuden jyrkkä kasvu. TE--toimistoille annetaan lisää rahaa työttömyyden hoitoon.

Kuntia kurittamalla lyödään pienituloisia

Stubbin-Rinteen hallituksen talous-

arvioesityksen pääkohde ovat kunnat ja pienituloiset. Kuntien rahoitukseen ollaan kohdistamassa 350 miljoonan euron leikkaukset, jotka toteutuessaan heikentävät vakavasti peruspalveluita. Kuntaliiton varatoimitusjohtaja Timo Kietäväinen ehti jo MTV3:lle 28.08. antamassaan haastattelussa varoittaa säästöjen lyövän eniten pieni ja keskituloisia. Kietäväinen huomautti, että pelkästään työttömien määrän lisääntyminen tarkoittaa 200 miljoonan euron kustannuslisäystä. Kunnille suunnitellaan aiempaa merkittävämpää roolia työttömien aktivoinnissa. – Siellä on 300, pahimmillaan pitkälti yli 500 miljoonan euron määrä tulossa uusia tehtäviä. Eihän tähän kerta kaikkiaan ole varaa, kun lähdettiin tehtäviä vähentämään.

Kuntien leikkaukset luovat myös paineita kuntaverojen nostoille ja kuntapalvelujen heikentämiselle. Myös monet ei-lainsäädännöllisten palvelut vaarantuvat. Vastuiden siirto valtiolta kunnille julkisen sektorin sisällä ei tasapainota julkista taloutta senttiäkään. Suurin yksittäinen epäkohta budjetissa on eläkeläisten, työttömien ja opiskelijoiden indeksileikkaus. Arvioiden mukaan pienituloisten ostovoima heikkenee ainakin 300 miljoonalla eurolla, kun hallitus ei kompensoi mitenkään esimerkiksi asumisen, ruoan ja lääkkeiden hintojen korotuksia. Hallitus päätti budjettiriihesä viedä 1 000–2 000 euroa kuukaudessa eläkettä saavilta indeksileikkauksena noin kaksi kertaa sen, mitä he hyötyvät eläketulovähennyksen korottamisesta. Budjettiesitys on kylmää kyytiä köyhille, eläkeläisille ja muille pienituloisille. Lapsi- ja eläkeläisköyhyys on suomalaisen

yhteiskunnan kipeimpiä ongelmia. Nyt kumpaakin ryhmää vain kuritetaan leikkauksilla jättämällä ne leikkausten osittaisenkin korvaamisen ulkopuolelle. Eläkeläiset, jotka saavat eläkettä 900 euroa kuukaudessa tai vähemmän, eivät hyödy lainkaan kunnallisverotuksen eläketulovähennyksen korottamisesta. Tämä epäkohta oli tarkoitus korjata takuueläkkeen korotuksella, mutta siitä luovuttiin.

Säätytalolla osoitettiin mieltä

Puolueet ja monet kansalais- ja ammattijärjestöt ovat osoittaneet voimakasta kritiikkiä budjettiehdotusta kohtaan. Budjetti lisää talouden kestävyysvajetta nykytilanteessa, jolloin vienti ei vedä eurokriisin ja kansainvälisen taantuman takia. Suomen talous sinnittelee kotimaisen kysynnän varassa. Budjetti leikkaa rajusti kansalaisten ostovoimaa. Hallitusta on vaadittu perumaan lapsilisien leikkaukset, indeksikoroituksiin suunnitellut leikkaukset ja valmistelemaan opiskelijoiden, työttömien ja eläkeläisten tukiin selvät korotukset. Samalla järjestöt ovat vaatineet hallitusta lisäämään kuntien omia palveluja peruspalvelujen yksityistämisen sijaan. Tämän varmistamiseksi kuntien valtionosuuksien leikkaukset on vaadittu peruttavaksi ja lisärahan ohjaamiseksi kattavien ja laadukkaiden palvelujen järjestämiseen. Säätytalolla 27.08.2014 järjestetyssä mielenosoituksessa (takasivu) oli mukana myös Kansan Äänen julkaisu-järjestöjen edustajia, jotka yhdessä muiden kanssa osoittivat mieltään pienituloisten palvelujen puolesta ja leikkauspolitiikkaa vastaan.

KÄ / Toimitus

Eläkeikää tulee tilapäisesti alentaa

Eläkeikää ei kannata vekslata suhdannekiertojen tms. satunnaisten tekijöiden perusteella. Eliniän odotusarvon nousu ja suurten ikäluokkien eläköityminen oli tiedossa, kun viimeksi eläkepäätöksiä rustattiin. Silloin arvioitiin, että maksettujen eläkkeiden määrä ylittää eläkemaksujen kertymän vuoden 2013 alussa. Tosiasiassa muutos tapahtui vasta vuoden lopussa. Suurten ikäluokkien siirtyminen eläkemaksujen maksajista eläkkeen saajiksi (+ eurokriisi + suurtyöttömyys) aiheutti suhteen muutoksen. Eläkerahastojen koko kasvaa siitä huolimatta aika haipakkaa.

Rahastojen tuotot ovat suuremmat kuin em. vajuus. Eläkkeelle siirtävät ikäluokat pienenevät vuosi vuodelta. Kannattaisi katsoa 5-10 vuotta tilanteen kehitystä ja katsoa sitten, onko eläkeiän korotukseen tarvetta. Luulen, että näillä mennään ainakin muutama vuosikymmen. Nykyisessä työllisyystilanteessa eläkeiän tilapainen lasku olisi järkevää. On mieletöntä yrittää pitää väkisin 63-68-vuotiaita töissä, kun lähes kolmannes nuorista on työttömänä. Kestävyyssvaje pahenee, jos meille työttömyyden takia syntyy suuri 27-vuotiaiden eläkeläisten joukko.Meillä on puhuttu uh-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Kansalaisten budjettiriihessä STP:n puheenjohtaja Juhani Tanski käytti eläkekysymyksestä puheenvuoron. Hän arvioi, että niin pitkään kun nuorisotyöttömyys säilyy yhtä vaikeana, eläkeikää tulee alentaa.

kaavasta työvoimapulasta vuodesta 1985 lähtien, jolloin Kalevi Sorsan IV hallitus havaitsi ”uhkatilanteen”. Vaikka päättäjät eivät omia puheitaan uskokaan, olisi syytä kuitenkin pitää huolta työvoimasta eli ainakin nuorten yhteiskuntakuuta voisi alkaa toteuttaa.

SDP:n yksi keskeinen vaalilupaus viime vaaleissa oli eläkeiän noston torppaaminen. Demarien puheenjohtajan vaihtuminen ei mitätöi tai vähennä äänestäjille annettua sitoumuksen merkitystä. Onko Antti Rinteellä varaa pettää demarien viimeinenkin vaalilupaus?

Kokoomuksen eduskuntaryhmän puheenjohtaja Arto Satonen esitti, että viikkotyöaika olisi nostettava nykyisestä 37,5:stä 40:een tuntiin – palkkoja korottamatta. Satonen totesi, että työn yksikkökustannuksia tulisi laskea työn tuottavuutta kasvattamalla.

Satonen sanoo, että työajan pidentäminen ei alenna palkkoja vaan laskee työn yksikkökustannuksia! Kokoomusta sanottiin ennen ”kyky-puolueeksi!” Satonen vaatii sosiaalidemokraattien Forssan ohjelman 1906 työaikavaatimuksen toteuttamista. Forssan ohjelmassa vaadit-

Onko meillä varaa täystyöllisyyteen?

Tilastokeskuksen tuoreimman työvoimatutkimuksen mukaan viime kesäkuussa oli 258 000 aktiivisesti työtä hakevaa työtöntä, 9,2 prosenttia työvoimasta. Kun tähän lisätään 148 000 piliotyötöntä, jotka syystä tai toisesta eivät aktiivisesti hakeneet työtä, päästään reilusti yli 337 000:n, joka oli kesäkuussa työ- ja elinkeinoministeriön ilmoittama (”kortistossa” olevien) työttömien työnhakijoiden määrä. Yli vuoden työttömänä olleita pitkäaikaistyöttömiä oli 90 000.

Sitä, kuinka laajasta työttömyysongelmasta on todella kysymys, kuvaa hyvin tieto, että viime vuonna 650 000 henkilöä oli työttömänä tai joutui työttömäksi ainakin lyhyeksi aikaa. Työttömyyden pahentuessa tänä vuonna tuo luku on vielä suurempi. Sitä, kuinka moni lisäksi koki työttömyyden uhan, ei tiedetä.

VVT:n järjestämässä seminaarissa 18.8.2014 pohdittiin laajasti, mitä työttömyydelle voidaan tehdä ja mitä täystyöllisyyden saavuttaminen edellyttäisi. Täystyöllisyys määritellään usein tilanteeksi, josta työttömyysasteen aleneminen johtaa työmarkkinoiden kiristymisen kautta ansiotason nousun ja inflaation kiihtymiseen. Viimeksi tällaiset tilanteet saavutettiin juuri laman alla vuosina 1989–1990 hie-

man yli kolmen prosentin tasolla ja vuonna 2008 juuri finanssikriisin alla 6,4 prosentin tasolla.

Vaihtoehtoinen lähestymistapa täystyöllisyyden määrittelyyn korostaa keinoja, joilla voidaan alentaa tällaista työttömyystasoa ja poistaa pitkäaikaistyöttömyyttä. Seminaarin alustaja Pekka Tiainen olikin valmis asettamaan täystyöllisyystavoitteen 2-3 prosenttiin, 60 000-70 000 työttömän tasolle. Hän totesi, ettei se ole tämän vuosikymmenen asia, vaan riippuen kansantalouden vaihtoehtoisista kehitysurista ja suoritettavista toimenpiteistä sen saavuttaminen siirtyy väistämättä 2020-lu-

Kuva: Heikki Mämmikkö

vulle.

Miten työttömyyttä voitaisiin alentaa? On hyvin tavallista esittää finanssipoliittista elvytystä, erityisesti julkisten investointien (väylä-hankkeet, homekoulujen korjaukset ym.) muodossa. Markku Lehmuksen seminaarissa esitteleämä tutkimustieto ei kuitenkaan viittaa kovin suuriin vaikutuksiin: 2 miljardin euron panostuksella julkisiin investointeihin saataisiin lyhyellä aikavälillä vain noin 13 000 lisätyöpaikkaa. Julkisen sektorin ostojen (kulutusmenojen) lisäyksen vaikutukset olisivat samaa luokkaa. Tällaiset työpaikat ovat verraten kalliita veronmaksajille. Veronkevenysten vaikutukset olisivat vieläkin vaatimattomammat, joskin pysyvämmät. Tehokkainta olisi palkata väkeä suoraan julkiselle sektorille: 2 miljardilla eurolla saataisiin heti 80 000 työpaikkaa. Vähempikin varmaan riittäisi, ainakin aluksi, ihan jo käytännön syistä.

Pekka Tiainen valitti työvoimapolitiittisten toimenpiteiden (kuten työvoimapolitiittisen koulutuksen ja tukityöllistämisen) määrärahojen vähentämistä ja sitä, että valtiovarainministeriö laskee aina vain bruttokustannukset eikä sitä palautumaa, joka valtiolle ja kunnille tulee verokertymien kasvun ja sosiaalimenojen vähenemisen muodossa, kun ihmiset työllistyvät. Hänen mukaansa esimerkiksi täydellä 100 prosentin palkkatuella työllistettävien nettokustannukset julkiselle sektorille olisivat merkittä-

västi luultua pienemmät. Esimerkiksi 10 euron tuntipalkalla saataisiin 30 000 työpaikkaa nettokulujen jäädessä 180 miljoonaan euroon.

Seminaarin puhujien keskeisin pitkälti yksimielinen johtopäätös oli, että täystyöllisyyden tavoittelussa tarvitaan monia erilaisia keinoja. Merkittävintä rajoitetta, valtion velkaantumisen uhkaa korosti kommenttipuheenvuoron pitänyt Markus Sovala. Hän huomautti, että viime vuosikymmeninä Suomen bkt:sta on kahdesti kadonnut liki 10 prosenttia yhdessä vuodessa. Nämä shokit ovat johtaneet valtion velkaantumiseen, jota ei sopisi enää elvytyksellä kiihdyttää, jos halutaan, että valtiolla on mahdollisuuksia reagoida seuraavaan vastaavanlaiseen shokkiin.

Sovalan johtopäätös siis oli, että nyt pitää hillitä julkisen sektorin velkaantumista työttömyyden paisumisen uhallakin. Tämä johtopäätös luonnollisesti edellyttää, että työttömyyden alentaminen lisäisi velkaantumista ongelmallisessa määrin. Tätä kysymystä ei seminaarissa ehditty käsitellä, mutta olen kirjoittanut siitä Palkansaajien tutkimuslaitoksen (PT) -blogissa toisaalla. Kysymys on aivan olennainen pohdittaessa, onko meillä varaa täystyöllisyyteen.

Heikki Taimio blogikirjoitus

Kirjoittaja on Palkansaajien tutkimuslaitoksen erikoistutkija ja VVT:n hallituksen jäsen

tiin 8 tunnin työpäivän toteuttamista. Hän on hieman myöhässä: vaatimus toteutettiin ajat sitten ja 49 vuotta sitten päästiin jo pitemmällekin - 7½ tuntiin. Satosen tulkuton esitys nostaa työajan lyhentämisen yhdeksi vaalikeskustelun teemaksi. Se toivottavasti avittaa keskustelua työn jakamisesta.

Työn tuottavuus on noussut jättiaskelin, tietokoneet, robotit ja muut vempaimet auttavat työsuorituksissa. Kansainvälinen työkonferenssi suositti 1930-luvulla viikoittaisen työajan lyhentämistä 40 tuntiin. Monissa maissa tämä toteutuikin 1960-luvulla. Esimer-

kiksi Suomessa työaikalakiin tehtiin tällainen muutos vuonna 1965 ja se oli toteutettava vuoden 1970 alkuun mennessä. Ensi vuonna säädös nykyisestä työajastamme tulee 50 vuoden kunnioitettavaan ikään. Satosen ehdotus, että siirtäisimme historiassa viime vuosisadan alkupuolen työelämään on yhtä järkevä kuin esitys, että lopettaisimme työnteon ja rukoilisimme, että taivaasta sataa mannaa kaikille riittävästi. Uudessa työaikalaisa voitaisiin soveltaa esim. Ranskan mallia. Ranskassa työaika on ollut pitkään yleisesti 35 tuntia viikossa.

Juhani Tanski

Valtio ”säästää” ja leikkaa kunnilta

Tuusulan kaikki valtuustoryhmät hyväksyivät 5 miljoonan euron leikkausbudjettin, jota häveliäästi tasapainottamiseksi kutsutaan. Lisäksi kuntalaisen ”kivirekeä” lisätään 0,25 % kunnallisveron korotuksella, joka kohdistuu erityisesti pienituloisiin.

Kuten lehdessäkin (KU 12.8-14) todetaan Tuusulan kunnan tilanteesta: ”Koko seitsemän miljoonan epäsuhta on käytännössä seurausta valtion toimista. Valtio ”säästää” siirtämällä päänsäryn säästötoimista kunnille”.

Valtionvarainministeri Rinne (sdp) ja kunta-asioista vastaava Risikko (kok) leikkaavat rajusti kunnilta. Sosiaali-, terveys- ja opetustoimen valtionosuus pudotetaan 29,57 prosentista noin 25 prosenttiin - eli noin kuudesosalla. Kun palvelujen tarve kasvaa samaan aikaan, kasvaa paine kuntaveron lisäkorotukseen. Pienituloisten kärsimyksiä lisätään nostamalla sosiaali- ja terveydenhuollon maksuja

40 miljoonalla eurolla jne.

Nämä kaikki hallituksen ajamat leikkaukset ja kuntapolitiikkojen ”sopeuttamiset” johtuvat hallituksen harjoittamasta väärästä talouspoliittisesta linjasta, vaikka työttömyys edelleen vain on kasvanut yli 100.000 viimeisten vuosien aikana ja köyhyys lisääntynyt (vuodesta 1990) vuoden 1990 395.000:sta tämän vuoden hurjiin lukuihin eli 700.000 köyhtyneeseen kansalaiseen.

Siinä faktaa tämän päivän talouspolitiikasta. Se ei paremmaksi muutu hallituksen kantavien voimien, Stubbin (kok) tai Rinteen (sdp) selfie- kuvilla.

Lisäksi sitoutuminen EU:n pakotepoliittikkaan Venäjää kohtaan on hätäkiöityä ja maamme työllisyydellekin vahingollista USA:n johtamaa voimapolitiikkaa.

Jori Porspakka

Terveisiä Meksikosta

Serrot on Meksikon Työväenpuolueen (PT) aktiivi, jolla on tiiviit yhteydet Kommunistien liittoon. Hän kirjoitti runon vierailtuaan Meksikon Työväenpuolueen delegaation mukana Vietnamin suur lähetystössä Mexico Cityssä. Tilaisuudessa kunnioitettiin hiljattain kuolleen vietnamilaisen vallankumouksellisen kenraalin Vo Nguyen Giapin muistoa. Paikalla oli useiden maiden kuten Korean DKT:n ja Intian edustajia. Yhtäkkiä lähetystölle ilmaantui pieni ryhmä Meksikon kommunistisen puolueen nuoria, jotka kantoivat suuria punalippuja. He esittivät tunteikkaan tervehdyk-

Teräspataljoona

he marssivat avoimin rinnoin, vakaa on askel, päättäväisinä, kuljettavat korkealla kolmea punaista lippua.

heidän katseensa loistaa, pystyssä pää kuin taistelukentällä. miehet ja naiset, nuoria kaikki. teräspataljoona, he tietävät olevansa voitattomampia. yhteinen ääni soi puheessaan. teemme kunnia suurelle vallankumoukselliselle sankarille!

olemme Mexican Kommunistisesta puolueesta, tervehdyksemme! kenraali Vo Nguyen Giap!

Miguel Serrot 4.10.2014

sen Vietnamin lähettiläälle kenraali Vo Nguyen Giapin kunniaksi. Serrot on kirjoittanut runon näiden kommunistinuorten vahvuuden ja vaakaumuksellisuuden innoittamana.

Suomennos espanjan kielestä: Rauni Salminen

Nato:n isäntämaasopimus vaarallista uhkapeliä

Suomi on luovuttanut ulkopoliitiikkansa ja valtaosan muustakin päätösvallasta EU:lle.Tosiasiassa Suomi ei ole enää edes liittoutumaton maa, koska Suomi on syvemmällä Naton toiminnassa kuin moni jäsenmaa. Suomen sodankumppanuus on jatkunut vuodesta 1994. Maamme osallistuu hyökkäysliitto Naton sotaharjoituksiin, järjestää niitä täälläkin, armeijan komentokieli on englanti, kalusto Nato-yhteensopivaa jne..

Kuvat Olavi Tironen

Turun satamaan purjehti lauantaina 30.8.-14 60 NATO:n sotalaivaa. Tätä imperialistisen USA:n ja maailman suurpääoman sotilaallisen etujärjestön tungeksintaa meidän maassamme oli vastustamassa mielenosoittajien joukko.

Väli-Suomen lehtien Sunnuntaisuomalainen paljasti 18.4, että Suomi ja Nato aikoivat allekirjoittaa touku-kuussa niin sanotun isäntämaasopimuksen, jossa muun muassa sovitetaan poikkeusolojen käytännön järjestelyistä kuten kauttakulusta ja miehistön majoituksesta. Kirjoituksesta monet kansanedustajat saivat tiedon hankkeesta, joka oli tarkoitus toteuttaa ohi eduskunnan. Vehkeily ei onnistunut toukokuussa ja petoksen toteuttaminen on estettävä nytkin. Isäntämaasopimus veisi meidät jossain suhteissa syvemmälle Natoon kuin jäsenyys konsanaan.

Viidennen kolonnan lupaus USA:lle Nato-jäsenyydestä

Tämän päivän mielipuolista Nato-kiiman lietsontaa on suunniteltu jo vuosia. Siitä huolimatta, että hallituksen ohjelmassa torjutaan Nato-jäsenyys tällä eduskuntakaudella. Helsingin Sanomat kertoo 12.2.11 Wikileaks-asiakirjojen perusteella, että kokoomuksesta lupailtiin vuonna 2009 Yhdysvaltain lähetystön edustajalle, että seuraava kokoomusvetoinen hallitus vie Suomen Natoon. Lähetystöraporttien mukaan ulkoministeri Alexander Stubbin (kok) erityisavustaja Jori Arvonen kertoi, että kokoomuksen johto näkee puolueensa nousevan seuraavan hallituksen johtoon ja vievän Suomen Natoon. Suomalaiset olisivat voitettavissa Naton taakse eikä jäsenyydestä tarvittaisi kansanäänestystä.

Kataisen ja Stubbin Nato-kiima

Hallituksensa viime päivinä Jyrki Katainen lausui, että maamme pitäisi liittyä Natoon. Myös Alexander Stubb toi ilmi saman kannan. Lausunnot olivat kummallisia, koska heidän tulisi lausunnoissaan edustaa Suomen kantaa. Eduskunta on useasti linjannut, että Suomi pysyy toistaiseksi sotaliiton ulkopuolella. Näyttää siltä, että aikeessa allekirjoittaa isäntämaasopimus eduskunnan loman aikana, on kyse lupauksen toteuttamisessa. Katsovatko kokoomuspamput Sauli Niinistö, Katainen ja Stubb, että nyt on viimeinen hetki yrittää pitää annettu lupaus? Toisaalta kyse voi olla siitä, että USA:n ja EU:n johtajat Venäjän vastaisessa sotakiikhossaan painos-

tavat liittoutumattomia maita Natoon.

Nato-sopimus osuu kuumaan ajankohtaan

Presidentti Niinistön kerrotaan aikovan allekirjoittaa hyökkäysliitto Naton kanssa isäntämaasopimuksen Naton huippukokouksessa 4.9. Walesin Newportissa. Puolustusministeri Carl Haglund (r.) väittää, että isäntämaasopimus on ollut vireillä jo 13 vuotta ja sisältynyt jo 2000-luvun alussa puolustuspoliittiseen selontekoon. Allekirjoitusvaihe nyt vain sattui tähän kokoukseen, josta päätettäessä ei ollut tiedossa Ukrainan tilanteen kärjistyminen. Isäntämaiksi ryhtynevät Ruotsin lisäksi myös Jordania ja Georgia.

Salailu ja valehtelu osoitus petoksesta

Carl Haglund ja ulkoministeri Erkki Tuomioja toittottavat, että Suomen ja Naton ”isäntämaasopimus” ei ole ”poliittisesti merkittävä asia”. Nykyhetkessä se ”ei liity millään tavalla mihinkään”. Aikuisten miesten löpinä hämmästyttää suomalaisia. Miksi pähkäillä 13 vuotta sopimusta, jos se ei merkitse mitään? Jos asia on harmiton, miksi sitä salailtiin? Miksi eduskunta sivuutetaan? Suomalaiset saivat kuulla asiasta vasta kun Ruotsi kertoi sopimuksesta. Presidentti ja valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittinen ministeri valiokunta (utva) olivat päättäneet allekirjoituksesta jo 22.8. Utvan tiedotteessa sopimusta ei mainittu sanallakaan. Nyt utvan mukaan sopimus ei olekaan sopimus, vaan poliittinen asiakirja. Ulkomailla Suomen toimia tulkitaan kauppa- ja tiedotussodan valossa. Financial Times kertoi, että uuden sopimuksen myötä Nato voi pian sijoittaa joukkojaan Suomeen ja Ruotsiin. Venäjällä duuman ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja Aleksei Pushkov sanoi, että seuraava looginen askel Suomelle tämän jälkeen on Natoon liittyminen. Voimassaolevassa naapurussopimuksessa vuodelta 1992 Suomi ja Venäjä sitoutuivat olemaan antamatta aluettaan sotilaalliseen hyökkäykseen toista vastaan.

Vaarallista peliä

Sopimus mahdollistaa sen, että kriisitilanteessa Suomi voi pyynnös-

tä sallia satamiensa ja lentokenttensä käyttämisen Baltian maiden suojelemiseen. Suomi voisi siis hyväksyä vapaaehtoisesti ulkopuolisen sotilaallisen läsnäolon alueellaan. Tämä on ennen kuulumatonta ja riskaabelia.Tuntuu kuin ratkaiseva askel kohti puolustusliittoa olisi otettu. Toivottavasti seuraavakin on jo mietitty ja toivottavasti siitä valitsee yhteinen ymmärrys sekä Natossa että Suomessa. Näin syvä yhteisymmärryspaperi tekee Kremlin silmissä Suomesta Natoa lähellä olevan maan – sekä teoriassa että käytännössä. Isäntämaasopimuksella rauhankumppanuus voidaan viedä lähes Nato-jäsenyyden tasolle. Tämä tuntuu järjettömältä, jos Suomen lopullinen maali olisi jokin muu kuin jäsenyys.

”Natoa tukeva sotilaallis-yhteiskunnallinen järjestelmä”

Risto Volanen, pääministeri Matti Vanhasen ex-kansliapäällikkö toteaa sopimuksesta: ”Yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoituksen jälkeen perustetaan Naton ja Suomen yhteinen organisaatio. Se toteuttaa nelivaiheisen prosessin, joka valmistee esimerkiksi satamien, lentokenttien ja sairaaloiden osalta yksityiskohtaiset määrälliset tavoitteet ja valmiudet.Tukeen kuuluvat mm. lupa aseellisten joukkojen kauttakulkuun maalla, ilmatilassa tai vesialueilla; sotilaiden majoitus ja muonitus; veden, ruuan, polttoaineen ja ampumatarvikkeiden huolto; lupa käyttää sotilaallisia voimavaroja kuten tukikohtia, lentokenttiä ja vesialueita; palvelut kuten sairaanhoito, materiaalin huolto, vapaa-ajan palvelut; verotuskäytännöt...

Suomalaisittain sanoen kyseessä on perinteistä kokonaismaanpuolustusta vastaava, Natoa tukeva sotilaallis-yhteiskunnallinen järjestelmä Naton kaikissa mahdollisissa toiminnoissa Suomen alueella. Suomen alue tehdään päätöstä vaille valmiiksi Naton toiminnalle harjoituksista täysimääräiseen sotaan. Ei siis

ole todenmukaista kertoa kansalaisille, ettei tämän prosessin läpiviennä lähentäisi Suomea Natoon.” Isäntämaasopimus Naton kanssa muistuttaa Suomen 74 vuotta sitten solmimaa kauttakulkusopimusta natsi-Saksan kanssa. Isäntämaasopimus on vuoden 1940 kauttakulkusopimusta pidemmälle menevä yhteistyön syventämissopimus. Isäntämaasopimus ja kauttakulkusopimus muistuttavat toisiaan siten, että niitä molempia pidettiin pitkään salassa julkisuudelta ulko- ja sisäpoliittisista syistä.

Tästä meille ei kerrota

Suomen ja Naton isäntämaasopimus on paljon merkittävämpi kuin Suomessa tunnustetaan, kirjoittaa Iltalehden uutispäällikkö Juha Ristamäki (IL 29.8.14). ”Se on osa isompaa Naton puolustus suunnitelmaa ja laittaa Suomen puun ja kuoren väliin. Naton ongelmana on ollut ja on, miten järjestää Baltian maiden puolustus. Venäjällä on vahva aseistus Kaliningradissa ja muuallakin lähellä baltteja. Siksi Nato-joukot ja koneet eivät voi kriisin tullen kunnolla operoida Baltiasta käsin, ne olisivat kuin tarjottimella venäläisten hävitettävänä. Sen sijaan Suomen ja Ruotsin ilmatilan kautta Nato-hävittäjät, joukkojen- ja materiaalin kuljetuskoneet voisivat operoida paljon turvallisemmin. Naton kannalta ideaalitalanteessa ne voisivat toimia tukikohdista Suomesta ja Ruotsista.

Tässä vaiheessa kenraalien sotapelissä astuu esiin isäntämaasopimukset. Ne ovat ensi askel ajattelussa, jolla pyritään turvaamaan myös Baltian puolustus. Suomi ja Ruotsi ovat nyt mukana sellaisessa pelissä, että kohta päätä huijaa. Ne sitoutuvat olemaan osa Naton Itämeren alueen ja Baltian puolustus suunnitelmaa, saamatta kuitenkaan Naton turvatakuita. Tällä tiellä kun mennään eteenpäin, ei lopputulos voi olla kuin täysjäsenyys Natossa.”

Sotilaallisesta liittoutumisesta päättää eduskunta

Ruotsissa hallitus ja valtiopäivät päättävät isäntämaasopimuksesta . Suomen perustuslain ja valtiorjestyksen mukaan eduskunnan tulee päättää asiasta. Valtiorjestyksen rikkomus voidaan pahimmasa tapauksessa tulkita Rikoslain 13. luvun mukaisesti törkeäksi valtiorikokseksi, jos ”rikoksentehtijänä on tasavallan presidentti, valtioneuvoston jäsen tai muu valtion ylimpään poliittiseen tai sotilaalliseen johtoon kuuluva henkilö.”Niinistölä ei ole mandaattia sopimuksen allekirjoitukseen.

Hyökkäysliitto Nato on muuttunut entistä agressiivisemmaksi viime aikoina. Puolaan suunnitellut Venäjän vastaiset ohjustukikohdat, USA:n oman ilmoituksen mukaan viiden miljardin tuki Ukrainan laillisen hallituksen vastaiselle aseelliselle valankaappaukselle sekä kauppasodan uhkailut, todistavat vääräksi Obaman puheet USA:n politiikan suunnan kääntymisestä Tyynen meren alueelle. Suomen herrojen pitäisi muistaa Tuntemattoman sotilaan sotamies Honkajoen rukous: ”.ja varjele noita Suomen herroja, etteivät toista kertaa löisi päätään Karjalan mäntyyn.”

Juhani Tanski

Sama kaiku on asenteiden

Neuvostohallituksen äänenkannattajan Izvestija-lehden päätoimittaja Karl Radek antoi 1930-luvulla Suomen lehdistölle ensimmäisen sijan venäläisvastaisessa propagandassa koko maailmassa. Iltapäivälehtiemme lööppien ja kirjoittelun perusteella näyttää siltä, että taas ollaan tavoittelemassa vähintäänkin palkintosijoja tässä isänmaallemme kohtalokkaita aikoja ennustaneessa lajissa.Tänään venäläisvastaisuus ja Putinofobia saa lehdistä huvittavia muotoja. ”Putin syyppää Suomen leijonien tappioon”.

Keväällä 1931 Saksan lähettiläs kirjoitti, että Suomessa oli tullut suorastaan urheiluksi tehdä kiihotustyötä Venäjää vastaan. 1930-luvun alkupuolen kiihkoisänmaallinen neuvostovastaisuus muuttui vuosikymmenen loppua kohti militarististyyppiseksi neuvostouhkalla pelotteluksi.

Tällainen vaihtelu on tyyppilistä venäläisvastaisuudessa: milloin itänaapuri on heikko, mitätön ja surkea, milloin taas uhkaavan suuri ja mahtava. Viimemainittu asenne palveli henkisessä valmistautumisessa sotaan Neuvostoliittoa vastaan. 1930-luvun loppupuolella oli tyyppillistä itänaapurin muodostaman sotilaallisen uhkan ja vaaran korostaminen. Näin yhteiskuntaan luotiin militaristinen ilmapääri ja siirrettiin mielipiteenmuodostus sotilaalliselle tasolle. Armeijalle vaadittiin lisää resursseja ja aseistusta.

Vasemmistopuolueiden heikkous on ollut edellytyksenä venäläisvastaisuuden nousulle maassamme. Rauhantutkijat ovat lähestulkoon kadonneet televisioruudusta.

Venäjällä ja Putinilla pelotellulla pyritään tekemään Natoon liittymisestä Suomelle turvaratkaisua. Ei suuren Venäjän tarvitse pientä Suomea pelätä, mutta siellä saatetaan pelätä sitä, että Suomesta päästetään vieraan sotilasliiton joukkoja Suomen maaperältä Venäjää vastaan. Venäjä ei kai-

paa konfliktia Suomen suunnalla. Ukraina on jo tarpeeksi hankala tapaus Venäjälle.

Suomen kannattaa viestittää selkeästi ja osoittaa politiikallaan naapurille, ettei sotilaallista uhkaa ole tältä suunnalta syntymässä eikä Suomi päästä alueelleen vieraita sotavoimia. Ukrainassa Venäjä näki selkeän vaaran Naton tukikohtien mahdollisesta tulevasta sijoittumisesta Krimille.

Samoin kuin 30-luvulla nyt täällä pyritään katsomaan läpi sormien natsien nousua hallitukseen Kiovassa keskellä Eurooppaa. Valtamediaassa ei revitä otsikoita uusnatsien aseellisen taistelujärjestön riehumisesta ja aseellisista hyökkäyksistä vasemmistolaisista ja venäläismielisiä vastaan.

Kiovan hallituksen pommitusten aiheuttama Itä-Ukrainan humanitaarinen katastrofi ei juuri kiinnosta länsimediaa. Yhdysvaltojen imperialismista puhuminen on tabu. Mitä asiaa CIA:n johtajalla on ollut Kiovassa?

Aimo Minkkinen

Elintarvikeviennin tyrehtyminen iskee maidontuottajaan

Venäjä asetti elokuun alussa vasta-pakotteina elintarvikkeiden tuon-tikiellon EU:sta ja Yhdysvallois-ta. Suomessa tämä tarkoitti erityi-sesti maitotuotteiden viennin py-sähtymistä Venäjälle. Lihatuottei-den viennissä on ollut ongelmia jo aiemmin.

Vuoden 2013 lukujen valos-sa pakotteiden alainen elintarvike-vienti Venäjälle oli 283,4 miljoo-naa euroa. Tämä on 5,3 % tavarav-
viennistä Venäjälle ja 0,5 % koko ta-varanviennistä. Tilanne vaihtelee EU-maittain. Suurimmat menetyk-set uhkaavat Liettuaa (910 milj. €), Puolaa (832 milj. €) ja Saksaa (554 milj. €).

Suomessa menetykset koh-distuvat voimakkaasti yksittäisi-in yrityksiin (Valio) ja maidontuot-tajiin. Valion osuus elintarvikevien-nistä Venäjälle on 85,4 %, eli 242 miljoonaa euroa. Valio aloitti välit-tömästi pakotteiden alettua YT-neuvottelut, jotka koskevat koko henkilöstöä Haapaveden, Seinä-joen, Vantaan ja Lappeenrannan toimipisteissä. Työpaikat ovat uhat-uina myös pienissä meijereissä ja kuljetusalalla.

Maitotuotteiden viennin tyrehtyminen tarkoittaa sitä, että maitoa on jalostettava mai-tojauheeksi tai teollisuusvoiksi. Näiden tuotteiden arvo on tuore-tuotteita merkittävästi alhaisempi. Esimerkiksi maitojauheen maail-manmarkkinahinta on ollut lasku-suunnassa jo pitkään ylitarjonnan vuoksi. Korvaavien vientikohteiden

Ukrainan tilanteen vuoksi Yhdysvallat ja EU asettivat Venäjälle taloudellisia pakotteita. Vastaavasti Venäjä asetti vastapakotteita eli rajoitti elintarvikkeiden tuontia EU:sta ja Yhdysvalloista. Suomalai-selle maataloustuottajalle ja elintarviketyöläiselle tämä tuo epävarmuutta, mutta Venäjän riippuvuuden vähentyminen EU:sta ja Yhdysvalloista on pitkällä aikavälillä hyväksi.

Kuva: Heikki Mannikko

Kaiken näköiset ja kokoiset puimurit pyörivät nyt pelloilla ja viljaa virtaa viljelijän laareihin. Ja pian siel-lä pyörivät juurikkaiden nostokoneet. Mutta sen vuoksi, että Monsanto ja muut kansainväliset firmat tä-hyävät Ukrainan pelloille, voi viljelijälle tulla vaikeuksia saattaa sitä viljaa ja juurikasta laareistaan eteen-päin. Parempi säilyttää naapuriystävyyys eikä mennä Tuomiojan, Stubbin, Obaman, Merkelin yms. ansaan.

löytyminen on lyhyellä aikavälillä myös haastavaa ellei mahdotonta.

Pakotteiden pitkittyessä maidontuottajia uhkaa jopa 10 % tuottajahinnan vähennys. Maidon-tuottajien tilanne on jo nyt hanka-la. Tuottajahinnan lasku nopeuttai-si entisestään maidontuotantotilo-jen vähentymistä.

Taustalla kapitalistiblok-kien välinen taistelu

Ukrainan kriisissä on ensisijaises-

ti kyse kapitalistiblokkien välises-tä taistelusta, jossa vastakkain ovat Venäjän oligarkkien ja lännen suur-pääoman intressit. Näin ollen Suo-mikaan ei halua eikä voikaan irrot-tautua pakoterintamasta, vaikka se olisikin suomalaisten etu. EU:n jä-senenä meillä ei ole muuta vaihto-ehtoa kuin sopeutua länsieuroop-palaisen ja amerikkalaisen impe-rialismin vaatimuksiin. Pääminis-teri Stubbin mukaan ”länsimainen markkinatalous ja demokratia ei-vät ole kaupan” ja että ”Suomi ei ole enää harmaalla vyöhykkeellä kuten kylmän sodan aikana”. Näin ollen Stubb vahvistaa sen, mikä on näkynyt käytännön toimitissa jo pitkään. Suomi seisoo ryhdikkääs-ti Venäjän vastaisessa rintamassa. EU-politiikan tueksi suomalainen media on valjastettu Venäjän vas-taiseen propagandaan samaan ta-paan kuin 1930-luvulla.

Venäjä lisää yhteistyötä BRICS-maiden kanssa

Pakotteiden myötä Venäjä on li-

sännyt yhteistyötä BRICS-maiden eli Brazilian, Intian, Kiinan, Venäjän ja Etelä-Afrikan kanssa. Venäjä on poistanut 60 brasilialaisen yrityksen vientirajoitukset. Tämä mahdollis-taa naudan-, sian-, hevosen- ja siipi-karjanlihan sekä rehunlisäaineiden rajoittamattoman viennin Venäjäl-le. Myös maitotuotteiden ja vihan-nesten tuontia on vapautettu. Bra-silian maatalousministeri Neri Gel-ler onkin ylistänyt uutta kumppa-nuutta Venäjän kanssa. Brazilian li-havienti Venäjälle on kaksinkertais-tunut. Lihanviennin arvon arvellaan lisääntyvät 300 miljoonalla dollaril-la viime vuoteen verrattuna.

**Myös Kiinan kanssa on tiiv-
vistetty elintarvikealan yh-
teistyötä.** Esimerkiksi hedelmän viennin Venäjälle arvellaan nouse-van 700 000 tonnilla tämän vuo-den aikana. Tällä korvataan erityi-sesti puolalaisten jättämää auk-koa. Uutistoimisto Interfaxin mu-kaan Kiinan koillisrajalla Dongnin-gissa rakennetaan uutta tullialuet-

Varuskunta-alueen ”meikkaus” ei auta Tuusulan asukkaita

Hyrylän varuskunta-aluees-ta Tuusulassa yritetään saada edes hivenen sen ostohan-kinta kustannuksista Tuusu-lan kunnalle takaisin (juttu K-U 22.8-14). Tämä kauppahan ”hoideltiin” valtuuston hyväksymänä erittäin kum-mallisesti ja kalliisti valta-puolueiden toimesta muuta-ma vuosi sitten Senaattikiin-teistöltä kuntalaisten mak-settavaksi kaikkinne vastui-nen,. Jo silloin toin omassa kuntalaisen valituksessani esiin sen, että alueesta muo-dostuu erittäin kallis ja to-dennäköisesti vertaansa vail-la oleva ”riippakivi” kunnalle ja erityisesti kuntalaisille.

Ostohinta oli järkyttävän kallis. Raakamaasta maksettiin ”mal-taita” ja lisäksi maanputsausoperaa-tiot oli taitavasti myyjän myyntieh-doissa (Senaatti-kiinteistöt) junail-tu pelkälle talojen rakentamisalal-

le. Eli kuntalaiset maksoivat tämän maanpuhdistuksen kuten aiem-min Hyrylän Kesoilin maakaupan yhteydessä !

Tähän erittäin kalliiseen ja Tuusulan kuntalaisten makset-tavaksi junailtuun varuskunta--alueen kauppaan sisältyi lisäksi erinäisiä vedätyksiä, joista kustan-nuksia tulee vielä tulevaisuudes-sakin mm. infra, mutta Hannuhan (Joensivu) voi niistä tietäväisenä kertoa enemmänkin.

Kallis, kalliimpi, kallein on kuntalaisille tämä varuskunta-alue ja tulee tulevaisuudessa olemaan, vaikka mitä ”meikkauksia” alueelle tehdään asuntomessuista alkaen. Olisi kuntalaisille aivan eduksi, et-tä valtuuston ryhmät ja Tupun ryh-mäkin ottaisivat yhteyttä ex-val-tuustuedustajaansa Torppaan, niin saisi tietoa ko. alueen kustannuk-sista nykyisen tietämättömyyden sijaan.

**Jori Porspakka
Tuusula**

Irvistys hymyn takaa

Julkisten ja hyvinvointialojen lii-ton (JHL) Motiivi lehden uusim-massa numerossa kirjoittaa pas-tori Kai Sadinmaa kolumnissaan seuraavalla tavalla.

”Hyvinvointivaltio oli hetkellinen torjuntavoitto rikkaiden ja mah-tavien mielivaltaa vastaan. Tasa-arvoon ja demokratiaan rak-entuva sosiaalivaltio antoi hei-kommassa olevalle mahdollisuu-den ihmisarvoiseen elämään. Nyt nämä turvaverkot ovat jäähtä-mässä rikki. Lampaat ovat jää-mässä susien armoille ilman mi-tään turvaavia rakenteita. On me-nossa globaali isojako, yhteis-kuntien tuho, jossa röyhkeim-

mät ja vahvimmat vievät koko potin.

Vastakkainasettelujen aika ei siis ole ohi. On uuden vasemmis-ton aika. Sisällön luominen ja esiin-tuominen ei pitäisi olla kovin mah-dotonta. On vain oikeistolaisen hymyn takaa paljastuva epätoivoinen irvistys.”

Niinpä niin, pastori puhuu täyt-tä asiaa. Suomen Työväenpuolue STP ajaa juuri tätä ja kutsuu sirpa-loituneita vasemmistoryhmiä yh-teisten vasemmistolaisten tavoit-teiden taakse.

**Antero Nummiranta
sosiaali- ja terveyspuolen kun-nantyöntekijä, evp**

ta ja elintarvikkeiden tukkukaupan keskusta erityisesti hedelmän ja vi-hannesten viennin parantamiseksi Vladivostokin alueelle.

Venäjän oman tuotannon kasvattaminen

Venäjä on yrittänyt parantaa elin-tarvikeomavaraisuuttaan jo ennen pakotteita. Tavoitteeseen on pyritty erityisen kansallisen elintarviketur-vallisuusohjelman avulla. Viljan ja perunan kotimainen tuotanto ylit-tää jo tällä hetkellä kulutuksen. Li-hantuotannossa omavaraisuus on kasvanut, mutta on edelleen sel-västi 85 %:n tavoitteen alapuolella. Maidontuotannossa ei ole myös-kään saavutettu 90 prosentin oma-varaisuustavoitetta.

Riippuvuutta lännestä kannattaa pienentää

Vaikka Venäjän asettama elintarvik-keiden tuontikielto onkin harmilli-nen asia suomalaisten työläisten näkökulmasta lyhyellä tähtäimel-lä, ei näin välttämättä ole pitkällä tähtäimellä. Neuvostoliiton hajoa-misen myötä maailma on yksina-paistunut. USA:n imperialismi EU:n tukemana on edennyt ja niittänyt kuoletmaa Jugoslaviassa, Irakissa, Afganistanissa, Syyriassa jne.

Virallisesti on edistetty ih-misoikeuksia ja demokratiaa. Ni-illä tarkoitetaan todellisuudessa vain yhteiskuntien muuttamista si-ihen suuntaan, että pääomien eten-eminen olisi vapaata ja että mah-dollisimman suuret kansanjoukot saataisiin kuluttamaan suurpääo-man välittämiä tuotteita. Kansakun-tien omavaraisuus puhumattakaan kotitalouksien omavaraisuudes-ta on tälle uusliberalistiselle ajatte-lulle myrkyä.

Näin ollen Venäjän etään-tyminen Euroopan unionis-ta ja Yhdysvalloista on pitkällä tähtäimellä hyvä asia. Se voi antaa samalla pienille kansakunnille ti-laa hengittää ja kehittää yhteiskun-tiaan omista lähtökohdista käsin.

KÄ/toimitus

Tuhoaako kolmas sektori kansalaisyhteiskunnan

Ns. kolmatta sektoria yhteis-kunta huutaa avukseen nykyään asiassa ja palvelussa jos toisessakin. Että yhteiskun-ta tarvitsee ”kolmannen” apua johtuu siitä, että olemme ha-luttomia kantamaan korsiam-me yhteiseen kekkoon, halutto-mia verotettaviksi tai ainakin osa meistä kuten esim. sosiaa-li- ja terveysministeri Rätty, joka ilmoittaa mielellään ”laillisesti” välttelevänsä veroja.

Kansalaisyhteiskunnan ymmärrämme sellaiseksi yh-teisöksi, jossa keskustelu velloo vapaana ja kansalaisilla on laa-ja ymmärrys ja osaaminen kan-salaisuudesta. Kolmas sektori on perinteisesti ollut kansalaisyh-teiskunnan käyttövoima, se on käynyt laaja-alaista keskustelua yhteiskunnan- ja maailman paran-tamisesta. Nyt kolmas sektori on kuormitettu sektorikohtaisilla, jo-pa lakisääteisillä tehtävillä, joten sen kyky käydä laajaa keskustelua hyvinvoinnista ja sen edellytyk-sistä on tyrehtynyt sektorikohtai-seen ”näpertelyyn” ja sen toimijat väsyvät.

Toisaalta ihmiset mielel-lään tulevat järjestö-työhön oman osaamisen sa innoittamina, mutta entistä ka

peammille tehtäväkentille ja kiin-nostuksen kohteen hiipues-sa ”vetäydytään” ns. maksavik-si jäseniksi. Tämä ”vetäytyminen” näkyy järjestöaktiivien määrissä, mutta myös vaalien äänestysak-tiivisuudessa. Koetaan ilmeises-ti kyvyttömyyttä järjestöissä mu-ta myös vaaliuurnilla, ei kyetä vaikuttamaan tai sitten vaikut-tamisen mekanismit ovat jää-neet vieraiksi. Katseet voi kään-tää huoletta EVA:n torsoksi kuohi-maan peruskouluun ja sen jatku-vasti supistuviin tuntiresursseihin.

Kolmannelle sektorille on siirtynyt yhteiskunnalta sekto-rikohtaisia tehtäviä sosiaali- ja terveyspuolella, koulutuksessa- ja kulttuurialalla, liikunnassa ja ko-ko ympäristölainsäädännön kä-sittämällä alalla. Yhä useampi ih-minen tekee näillä sektoreilla kor-vauksetonta työtä, jota en perinteis-sessä kansalaisyhteiskunta katan-nossa pidä kansalaisyhteiskunnan tehtävänä vaan viranomaistyön tai palkkatyön alaisuuteen kuuluvana. Nyt tehtävät eivät kartuta kenelle-kään tuloja, eivätkä luonnollisesti näy bkt:n lisänä.

Tehtäviä on vammaisten kotihoidosta liikunnanohjauk-sen kautta erilaisiin ympäristölu-

pamenettelyjen valvontaan sekä kulttuuritoimintaan. ”Aktivistit” on sidottu näihin tehtäviin ja heidän ”kansalaisyhteiskunta”, ettei se liiaksi kapeutuisi, alkaa hahmoan-sa etsimään sosiaalisen median (SOME) kautta. Ala- ja aihekohtai-set seminaarit kokoavat ihmisiä edelleen yhteen, mutta yleisiä ai-heita käsittelevä kokous tai vaaliti-laisuus ei vedä väkeä. Kokonaisku-van hahmottaminen on toki vai-keampaa kuin sen erillisten osien.

Tämän tyyppinen yh-teiskunta tuottaa kasvavia syrjäytyneiden joukkoja, jouk-koja, jotka kokevat riittämättö-myyttä tai kyvyttömyyttä puuttua omiin ja vielä vähemmän muiden asioihin. Paremmuuden kokemu-nen elähdyttää toimintaa, joka on tarkoitettu kilpailullisena muser-tamaan heikompia. Kansalaisyh-teiskuntaa ei voi rakentaa sekto-rikohtaisella harrastelijoiden jou-kolla, joka vieraantuu kansalai-suudesta omaan kapeaan maail-maansa. Alkaisi olemaan oikea aika puhua oikeasti kansalaisyh-teiskuntaa rujuuttavista ”yhden asian liikkeistä”.

**Hannu Ikonen
Vastavalkea ry**

Muhoksen piirinuohooja uskoi työhön

Kesällä saapui tieto Kommunistisen työväenpuolueen keskusneuvoston pitkäaikaisen jäsenen Matti Hahtosen pois-menosta. Ikänsä Muhoksella Pohjois-Pohjanmaalla elänyt piirinuohooja ehti olla mukana useissa suomalaisen työväenliikkeen käännteissä.

Matti Hahtonen syntyi Muhoksella 10.06.1937. Elinympäristö vaikutti keskeisesti hänen yhteiskunnallisen tietoisuutensa kasvuun. Sodan aikana vasta muutamman vuoden ikäinen Matti joutui sotilapseksi Ruotsiin ja isä kuoli rintamalla.

Poliittisia eväitä antoi sittemmin nuohoojana toiminut isäpuoli, joka oli mukana sodan jälkeen toiminta-oikeudet saaneen Suomen kommunistisen puolueen toiminnassa. Matti Hahtonen opiskeli isäpuolensa tavoin nuohoojaksi ja tuli paikkakunnalla tunnetuksi etevänä ja arvostettuna ammatinharjoittajana, joka ei epäröinyt tuoda julki näkemyksiään.

1960-luvulla päättään nostanut vennamolaisuus vaikutti vahvasti juuri Pohjois-Pohjanmaalla. Matti Hahtonen ja muut SKP:n vaikuttajat tekivät paljon työtä alueillaan tuon ilmiön torjumiseksi sekä pientilailisten asioiden ajamiseksi. Hahtonen toimi vuosia muun muassa kaupunginvaltuuston jäsenenä ja useissa muissa kunnallisissa luottamustehtävissä. Hän oli lisäksi usein ehdokkaana eduskuntavaaleissa Oulun vaalipiirissä 1990- ja 2000-luvuilla.

SKP:ssa ilmenneiden ristiriitojen seurauksena Hahtonen lähti mukaan Tiedonantaja-liikkeeseen, jossa hän joutui usein napit vastakkain Arvo Aallon johtamien enemmistö-

töläisten kanssa. Matti muisteli usein 1970-luvun vuosia, jolloin väkivallalla uhkailuja sateli niin porvareilta kuin omankin puolueen kirveslinjalaisilta.

Neuvostoliitossa tapahtuneet muutokset ja Tiedonantaja-liikkeen kyvyttömyys reagoida niihin johtivat sittemmin monien tovereiden, myös Hahtosen, siirtymiseen rakentamaan Kommunistista työväenpuoluetta. Hän oli mukana puolueen perustavassa kokouksessa ja toimi sittemmin kuolemaansa asti poliittisessa toimikunnassa ja keskusneuvostossa.

Eläkkeelle jäätyään Hahtonen keskittyi puolue työn li-säksi aktiiviseen kirjoittamiseen. Hänen teräviä näkemyksiään ilmestyi säännöllisesti paikallisessa Tervareitti-lehdessä ja Työkansan Sanomissa. Hahtonen oli aktiivinen Kansan Äänen lukija ja tuki säännöllisesti EU:n vastaisia voimia ja kansalaisjärjestöjä.

Hahtonen oli vuonna 2000 perustamassa Suomi-Korea-Seuran Pohjois-Pohjanmaan osastoa ja osallistui sittemmin matkoille Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Erityisesti korealaisten lasten tulevaisuudenusko ja erinomainen koulujärjestelmä ilahduttivat Mattia. Samalla hän tunsu suuttumusta Korean jaosta ja USA:n miehitysjoukoista niemimaalla.

Monet työväenliikkeessä koetut takaiskut ja Neuvostoliiton kaatuminen harmittivat usein Matti Hahtosta. Hänen omaksumansa tieteelliseen marxismi-leninismiin pohjautuva maailmankatsomus auttoi kuitenkin arvioimaan noita ilmiöitä ja luottamaan siihen, että työ yhteiseksi hyväksi tuottaa lopulta tuloksen.

Antti Siika-aho

Kesän luettuja kirjoja puntarissa

Attila Csernok : Katkennut silta – Unkarin unohdettu historia

Suomentanut: Juha Suoristi
Into 2014, 371 sivua

Attila Csernok syntyi 1929 ja ehti kokea Miklos Horthyn oligarkkisen ja peitellyn diktatuurin, nuoliristin avoimen natsismin, sodanjälkeisen kansandemokratian 1956 kansannousun, Janos Kadarin ajan, jota hän pitää parhaana ja rakentavimpana sekä lopuksi äärioikeistolaisen Orbánin nyky-Unkarin.

Saatesanoissaan suomentaja muistuttaa kuinka nykyisen oikeistohallituksen tavoitteena on selvästi koulujen historianopetusten yhdenmukaistaminen kansallismielisen oikeiston vaatimalla tavalla. Samalla hallitus ylpeilee työttömyyden vähentämisellä, kun työttömät on velvoitettu koulutusta vastaamattomiin töihin (ojankaivuuta, kadunlakaisua, vesakon raivausta), joilla paikalliset pamput ovat turvanneet itselleen lähes ilmaisen työvoiman. Myös työkyvyttömyyseläkkeitä on tarkistettu ja esimerkiksi burnoutista kärsineitä opettajia on velvoitettu menemään puistotöihin. Uuden oligarkit nostavat EU:n viljelytuet ja teettävät työt velvoitetyöllistetyillä. Pääministeri Orbán on julistanut, että Putin on hänen kaverinsa ja estää maan ajautumisen IMF:n velkakeeseen. Venäjän Rosatom onkin ilmoittanut rahoitavansa Paksin ydinvoimalan laajennushankkeen, jolla nykyinen kapasiteetti kaksinkertaistetaan. Rosatomin lainasta perimä korko on tosin lähes kolminkertainen IMF:n korkoon verrattuna.

Menneisyyden hallinta näyttelee keskeistä osaa käynnissä olevassa henkien taistelussa. Attila Csernokin kirja avaa oivallisella tavalla käsitteitä ja tapahtumia, joista juuri nyt taitetaan peistä Unkarissa. Kirja on huikea myyntimenestys kotimaassaan. Hienoa, että Intokustannus tuo sen myös suomalaisten ulottuville. Tarkemmin käydään läpi Unkarin historiaa 1400-luvulta turkkilaisodista vuoden 1848 kansalliseen vallankumoukseen, Trianonin rauhaan ja katkeria erehdyksiä, laiminlyöntejä ja virheitä. Puuduttavan pitkään käydään läpi Csernokin oma ja hänen sukunsa historia. Riemastuttavasti kerrotaan 50-luvun urheiluhistoriaa. Helsingin olympialaisissa 1952 unkarilaiset toivat kotiin 16 kultamitalia. Kirjoittaja laati laskelman, jonka mukaan miljoonaa asukasta kohti laskettuna unkarilaisilla oli eniten kultamitaleja maailmassa. 1950-luku oli unkarilaisen jalkapallon suuruu-

den aikaa. He voittivat olympiakultaa Helsingissä ja seuraavana vuonna murskavoitolla englantilaiset 7-1 Budapestissa. Kaikki pitivät jo varmana, että Unkari voittaisi maailmanmestaruuden 1954. Bernin loppuottelussa. Länsi-Saksa kuitenkin voitti 3-2 ja sen jälkeen Unkarissa arvioitiin, ettei unkarilaisia pysäytä sodassa ja jalkapallossa mikään. Jos kuitenkin tulee selkään, on sen takana varmasti jotain vilunkia. Niinpä puhuttiin, että saksalaiset saivat suonensisäisesti Pervitin-metamfetamiinia ennen ottelua. Dopingia saattoi tuohon aikaan käyttää kuka tahansa eikä dopingin käyttöä urheilussa valvottu tai sanktioitu.

Karmeinta puolta historias-ta edustaa Unkarin juutalaisten vainoaminen ja tuhoaminen sodan aikana, jonka toteuttivat pääsääntöisesti unkarilaiset itse. Csernokien suku oli enimmäkseen protestanttista ja vaikuttavasti hän toistaa saksalaisen luterilaisen papin Niemöllerin lauseet Dachauin tuhoamisleiriltä: ”Saksassa natsit tulivat ensin hakemaan kommunisteja. En korottanut ääntäni, koska en ollut kommunisti. Sitten haettiin juutalaisia, enkä taaskaan korottanut ääntäni, koska en ollut juutalainen. Sitten etsittiin ammattiyhdistysten jäseniä, mutta olin hiljaa, koska en kuulunut ammattiyhdistykseen. Sitten haettiin jo katolilaisia, mutta vaikenin, koska olin protestantti. Lopulta haettiin minua eikä jäljellä ollut enää ketään, joka olisi korottanut äänensä puolestani”. Emme saa vaieta!

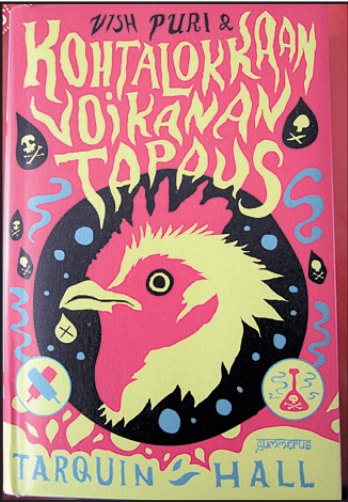
Antero Nummiranta

Tarquin Hall: Vish Puri & Kohtalokkaan voikanan tapaus

Suomentanut:
Jaana Kapari- Jatta
Gummerus 2014

Valmistin kotikeittiössä vaimon kanssa intialaista ruokaa, jossa kananliha pantiin maustettuun jugurttiin marinoitumaan. Mausteina käytettiin sellaisia aineita, joista useat tunnetaan Suomessa vain joulun aikaan. Loppuvaiheessa pannulle lisättiin kuitenkin tuttuja herkkuja eli voita ja kermaa. Tuoksu huumaava ja makea autuaallinen. Piimää päälle intialaiseen tapaan.

Resepti löytyy kirjasta Vish Puri & Kohtalokkaan voikanan tapaus. Vish Puri on intialainen yksityisetsivä, joka tutkii ja selvittää montakin murhaa, korruptiota, manipuloitua ja rikettiotteluita, petoksia ja jopa Intian komeimpien viiksien varkau-

den. Tarinassa palataan vuoteen 1947, jolloin brittiläinen Intia jakaantui islamilaiseen Pakistaniin ja hindujen Intiaan. Miljoonat ihmiset vaelsivat maasta toiseen ja paljon kauheita asioita tapahtui. Historian

vääryydet heijastuvat vielä 2000-luvun elämään, jossa rikkaat rikastuvat eikä köyhillä ole aina edes murusia uudesta vauraudesta. Naisilla ei paljon arvoa ole, poliisiin ei luoteta, rahalla voi ostaa melkein kenet vain ja gangsterit riehuvat.

Kaiken keskellä toimii rehellinen ja oikeudenmukainen Vish Puri, jolla on vain yksi heikkous: hyvä ruoka. Siksi hänen lempinimensä onkin Pullukka, jota väimö Rumpi kannustaa laihdutuskuurille. Aina kun henkeäsalpaavissa seikkailuissa on hetkenkin tauko, Puri piipahtaa ainakin katuruokakioskille syömään.

Kirjassa on kulttuuri- ja historia-tietoa, ruokareseptejä, lopussa selvästä sanasto, huumoria ja humanistinen eetos. Vuoden merkittävimpiä suomennettuja dekkareita. Kannattaa tutustua.

Antero Nummiranta

Uutta tietoa Haanpää-tutkijalta

Tapasin bussissa tietokirjailija, Haanpää-tutkija Matti Salmisen, joka oli matkalla kustantamoon keskustelemaan Pentti Haanpään uudesta novellikokoelmasta. Eräs avioliitto ja muita kadonneita juttuja –niminen kokoelma ilmestyy into-kustannukselta alkusyksystä.

Salminen kertoi käyneensä taas Piippolassa Haanpää-museossa ja löytäneensä ennen tutkimattoman kirjekuoren, jossa oli kirjailijan jälkeenjääneitä papereita. Aikansa papereita selailtuaan hän käsitti luke-

vanha Haanpään pääteoksen Noitaympyrän varhaisempaa versiota. valitettavasti käsikirjoituksesta oli jäljellä vain tusinan verran sivuja. Kahdeksan viimeistä sivua oli kuitenkin tallella. Loppu tuntui jotenkin erikoiselta. Tunteissamme versiossahan ”Pate Teikka käveli reppu selässä rajaa kohti ja oli astuva rajan ylitsekin. Hän tiesi, että se oli tärkeä askel. Hän saisi siellä puuttumattoman leivän ja päivän-sä olisivat täynnä mielenkiintoista aherrusta. Pate Teikka oli tiellä. Eikä toista tietä ollut olemassakaan.”

1930-luvun Suomessa oli anteeksiantamaton ”rikos” an-

taa päähenkilön loikata Neuvostoliittoon pakoon köyhyyttä ja elämän näköalattomuutta. Niinpä alkoi Haanpään vuosikausia kestänyt kustannusaarto ja Noitaympyrä painettiin vasta VUONNA 1956. Kirjassa Pate Teikan Lapin kullan-kaivuuretken kumppani maisteri Raunio joutuu onnettomuuteen ja rampautuu. Lainausta kirjasta: ”Raunio! Niin, kaikki olisi ollut hyvin hänen suhteensa, jos hän olisi itse halunnut. Mutta tuo tapaus oli kai pannut hänen päänsä sekaisin. Mielenhäiriö! Kova onni oli saat- tanut hänen ulottuvilleen aseensa ... Kävi ilmi, että partamies oli leikan-

nut kurkkunsa auki.”

Varhaisemmasta versiosta Matti Salminen luki, ettei maisteri Raunio tappanutkaan itseään vaan kyseessä oli Pate Teikka, joka lopetti elämänsä eikä mennytään Neuvostoliittoon.

Tästä ei kirjallisuustutkimus ole aiemmin puhunut mitään. Noitaympyrän varhaisemmasta versiosta on vaiettu täysin. Piippolaan on pitkä matka ja Haanpään jäämistö ei ollut vuosikymmeniin hänen kuolemansa jälkeen tutkijoiden käytössä. Kovin toivoton olisi itsemurha ollutkin ja niinpä Haanpää kirjoittaa kor-

jatussa versiossa vuodelta 1932, että ”taistelun ja toivon teitä oli hänelle enää vain yksi: meno rajan ylitse. Sekin oli ehkä kuten hyppäys tyhjiyteen. Siellä olivat ehkä odottamassa uudet kurjuudet ja uudet kärsimykset. Mutta ne olivat ainakin uusia, outoja ja tuntemattomia”.

Kiitos Matti Salmisen uut-teruuden nyt tiedämme tämänkin. Kiitos myös siitä, että saimme ensimmäisenä kuul- la tästä merkittävästä asiasta. Katso myös Kansan ääni 3/2013 si- vu 11, jossa lisää Haanpää asiaa.

Antero Nummiranta

Edessä vaaran vuodet

EU-Suomen talous on kuin työllisyysjuna, joka menee alamäkeä ja josta koko ajan väkeä putoaa radanvarteen, vaikka matkustajat yrittävät irvishampain pysyä mukana. Tänään näyttää siltä, että viidessäkymmenessä vuodessa työvoimasta on pudonnut radanvarteen puolet ja työttömyysaste kivunnut 50 prosentin paikkeille. Ongelmana on, että globaalin talouden juna tutisee ja tärisee, kun kiskojen alta perustukset koko ajan pettävät.

Suomalaisia yrityksiä on myyty ulkomaille viimeisimmän Suomen Pankin tilaston mukaan 338,5 miljardilla eurolla. Siinä ovat joukkolainat ja rahamarkkinapaperit, jotka monin eri tavoin sivuavat yrityskauppoja. Vuonna 2012 Suomesa toimi ulkomaisia tytäryrityksiä 3003 kpl, jotka työllistivät 234 000 henkeä (Tilastokeskus 28.11.2013). Lisäksi toukokuun lopussa pörssissä noteerattujen ulkomaalaisten omistamia osakkeita oli 76,5 miljardia euroa, 45,1 prosenttia kaikista osakkeiden markkina-arvosta (Suomen Pankki 13.6.2014). Lisäksi suomalaiset ovat ulkomaille velkaa lainoina, talletuksina, kauppaluottoina ja johdannaisina yhteensä 275,6 miljardia euroa. Tämä osa sisältää myös valtion ja kuntien ottamat lainat. Koko ulkomailta tuodun pääoman määrä, velka, oli yhteensä 614,1 miljardia euroa.

Ulkomaisia yrityksiä suomalaiset ovat ostaneet 366,3 miljardilla eurolla 27,2 miljardia myytyjä enemmän. Suomalaisia tytäryrityksiä toimi ulkomaille 4883 kpl, jotka työllistivät 570 000 henkeä (Tilastokeskus 17.4.2014). Se on enemmän kuin ulkomaalaiset yritykset työllistivät Suomessa. Suomalaiset omistavat myös ulkomaisia osakkeita 121,3 miljardia euroa. Suomalaiset ovat vieneet myös erilaisia muita pääomia ulkomaille 266,3 miljardia euroa, joten koko ulkomaalaisten velka harvoille suomalaisille on 632,6 miljardia euroa. Se on 18,5 miljardia euroa enemmän kuin ulkomaalaisilla on saamisia. Se näyttää hyvältä – puusta katsoen.

Tässä on syytä korostaa, että kymmenessä vuodessa Suomen eläkerahastot kasvoivat 77,9 miljardia euroa, 88,3 prosenttia. 31.3.2014 eläkerahastoja oli yhteensä mielettömät 165,5 miljardia, joista ulkomaille oli viety 116,1 miljardia, 70,2 prosenttia. Näitä jokaisen suomalaisen eläkerahoja vakuutusyhtiöt eivät ole sijoittaneet Suomeen vaan ripotelleet ne moniin eri maihin ja erilaisiin sijoituskohteisiin. Riskin suuruutta ei kukaan uskalla edes ajatella. Ulkomaisten emoyhtiöiden tuotannon kasvaessa yli kysynnän, tavarat jäävät varastoihin. Se syö voittoja. Siksi leikataan tuotantoa. On johdonmukaista, että ensimmäisenä lopetetaan emoyhtiöiden ydintoimintaa haittaavat pienemmän ja periferiassa (mm. Suomessa) toimivat tytäryhtiöt.

Leikkausten ja alasajon helpoudesta Suomessa on kokemusta, kun 90-luvun alussa rajat aukaistiin ulkomaankaupalle. Lyhyessä ajassa lopetettiin 20 000 yritystä ja tehtiin 30 000 konkurssia. Niiden tuotanto korvattiin tuonnilla. Suurten yritysten mahtavat resurssit kasvattaa tuotantoa helposti, kun kysyntä kasvaa – jos kasvaa. Välttääkseen liikatuotannon tytäryhtiö poistetaan tuotantoketjusta. Tätä vaaraa ei kukaan halua myöntää. Se on kuitenkin synkkä varjo Suomen talouden yllä. Pörssiyhtiöt eivät ole hyväntekeväisyyslaitoksia. Päinvastoin. Niiden on kai-

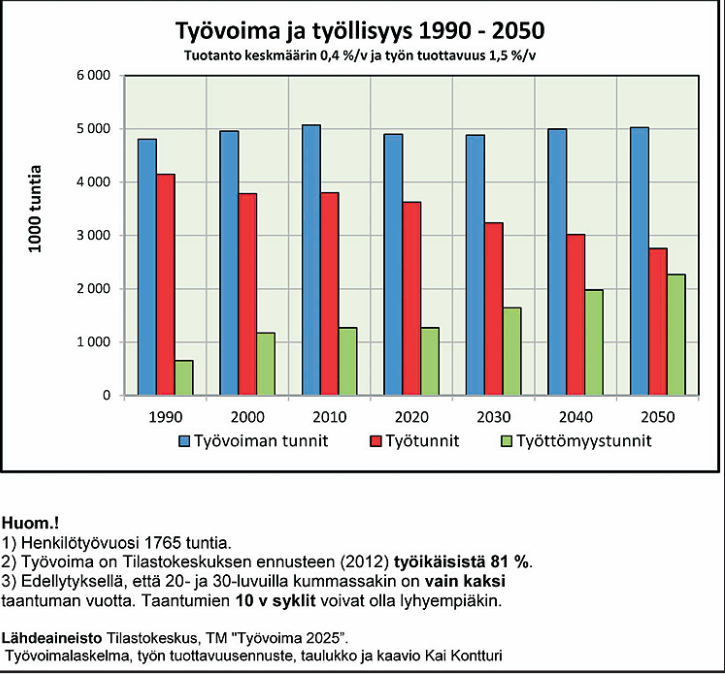
kin keinoin tehtävä omistajilleen voittoa, jopa kaikkea uhmaavaa enimmäisvoittoa. Nykymaailmassa pörssiyhtiöissä määräävät osakkeet ovat suursijoittajien omistuksessa. Yleensä muutamit suursijoittajat omistavat 5-15 prosenttia yritysten osakemäärästä ns. osakepaketit, joilla on yhtiökokouksissa määräysvalta. Pörssiyhtiöissä pienomistajilla on puheoikeus, mutta ei päätösvaltaa. He voivat elää toivossa, että saisivat osinkoja ja että osakkeiden markkina-arvot kasvaisivat. Maailman rahoitusmarkkinoita kuitenkin vaanii epävakaus. Rahamarkkinakriisit ovat arvaamattomia ja niiden seuraukset ulottuvat kaikkialle. Viimeisimmästä 2008 lievästä kriisistä Suomessa ei ole toivuttu vieläkään, eikä juuri kummempaa ole näköpiirissä.

Maailman rahamarkkinat ovat todella epävakaut. Vuonna 2009 maailman bruttokansantuote (bkt) oli 57 937 miljardia dollaria. Rahamarkkinoilla oli perinteisiä luottoja ja käyttötilejä 26 072 miljardia dollaria ja kuvitteellista virtuaalirahaa eli riskirahana 721 895 miljardia US dollaria (BIS, IMF ja Talous-sanomat). Virtuaaliraha oli johdannaisia ja arvopapereita termiineinä, optioina, futuureina ja swappeina. Lisäksi oli erilaisia osake-, korko- ja raaka-ainejohdannaisia. Ilman reaalinäkövakuutta ne muodostavat valtavan vastikkeuttoman ilmakuplan. Näillä satojen tuhansien miljardien rahamarkkinoilla piilee houkutukset tehdä rahalla rahaa, mahdotto- masta mahdollisen. Jos suursijoittajien hallitsemassa tavaratuotannossa syntyy vaikeuksia, he voivat epätoivoisina siirtää tuotannosta pääomiaan mm. johdannaismarkkinoille. Siitä seuraa pörssikurssien laskua, jota korjataan joukkomittaisilla irtisanomisilla. Tämänkaltaiset purkaukset ovat toistaiseksi olleet vaatimattomia. Virtuaalirahan muodostama kupla odottaa vielä todellista purkautumista, puhkeamista. Silloin repeävät maat ja taivaat.

Rahamarkkinat ovat paisuneet sellaisiin mittoihin, että kukaan ei niitä hallitse. Siksi niissä piilee vaaratekijöitä. Yhdysvallat on voinut rauhassa rikastua pitkälle yli kaksisataa vuotta. Sen pääomat ovat valtavat ja kasvaakseen ne ovat levittäytyneet kaikkialle maailmaan. Niiden turvaksi se on rakentanut yli 700 sotilastukikohtaa, joilla se miehittää 123 maata. Lisäksi mahtava sotalaivasto lentotukialuksineen ja sukellusveneineen vahtivat sen etuja kaikilla maailman merillä. Alueelliset ja paikalliset sodat sekä levottomuudet eri puolilla maailmaa ovat Yhdysvaltojen hajo- ta ja hallitse politiikkaa. Sen hegemonia kuitenkin kasvattaa vastarintaa muissa maissa. Brasilia, Etelä-Afrikka, Intia, Kiina ja Venäjä ovat jo päättäneet rakentaa uuden dollarista riippumattoman rahoitusjärjestelmän. Se heikentää dollarin asemaa ja aiheuttaa arvaamattomia vaaroja nykyiselle dollaripohjaiselle rahoitusjärjestelmälle. Se aiheuttaa vaaran rahamarkkinoiden ennen muuta yhdysvaltalaisille suursijoittajille. Sen vuoksi Venäjän vaikutus-

Työvoima ja työllisyys 1990 - 2050							
Luvut 1000 henkeä ja tuntia							
	Tuotanto mrd.euroa	Väestö 15-64 v	Työvoima		Työllisyys tuntia	Työttömyys	
			henkeä	tuntia		tuntia*	%
1990	216,1	3 361	2 723	4 805	4 150	656	13,6
2000	291,0	3 468	2 809	4 957	3 785	1 173	23,7
2010	352,6	3 547	2 873	5 070	3 802	1 268	25,0
2020	374,9	3 426	2 775	4 897	3 627	1 270	25,9
2030	377,3	3 415	2 766	4 883	3 240	1 643	33,7
2040	396,3	3 495	2 831	4 997	3 020	1 977	39,6
2050	407,9	3 516	2 848	5 026	2 759	2 267	45,1

Huom.! (1) Tuotanto +0,4 %v, tuottavuus 1,5 %v (2) Haamutunnit 1990-2010 poistettu. (3) Työpaikoista laskettuna työttömyysprosentit pienenevät pätkätoiden seurauksena.

vallan kasvu on torjuttava, maksoi mitä maksoi.

Johdannaisiin perustuvat virtuaaliset rahamarkkinat purkautuvat jonain kauniin päivänä. Koska se tapahtuu, sitä eivät edes ennustajaeukot uskalla sanoa. Se ei tapahdu huomenna, vaikka vähäistä purkautumista tapahtuu yhä useammin. Kriisien toistumiset, syklit, ovat lyhentyneet ja kes- tot pidentyneet. Globaalissa, va- paakaupan maailmassa, kaikki liit- tyty kaikkeen. Kilpailukyky on kapi- talistien suosima hokema. He eivät kuitenkaan missään eikä koskaan selitä mitä se tarkoittaa. Asia on sen verran laaja ja muutenkin kelju, et- tä sen kanssa joutuu helposti maa-

latuksi itsensä nurkkaan. Tuotteen kilpailu markkinoilla sisältää pää- asiassa tuotanto-olosuhteet, tuo- tintoaineekset (raaka-aineet, puoli- valmistee), energian, tuotantoväli- neet, työvoiman ja sen ammattitai- don. Kaikkien näiden hinta, loppu- tuotteen laatu ja tavoiteltu voitto määräävät tuotteen kilpailukykyi- sen hinnan tuotantolaitoksen, teh- taan portilla.

Se ei kuitenkaan riitä, sillä ostajalle tuotteen hinta määräy- tyy sen mukaan, mitä se maksaa, kun tuote on kuljetettu hänen va- rastoonsa, joka on suurilla markki- noilla. Tässä yksinkertaistettu esi- merkki siitä, miten rahti, logistiik- ka, vaikuttaa tuotteen hintaan, kil-

pailukykyyn. Jos Tanskassa Århu- sissa valmistetaan sohvakalusto, sen hinta on tehtaan portilla 5000 euroa. Kun kalusto myydään ja toi- mitetaan Saksaan Hampuriin, mat- ka kestää 4 tuntia. Kun sama kalus- to valmistetaan samaan hintaan Jy- väskylässä, mutta sen matka Ham- puriin kestää 33 tuntia. Jos rahdin yhden tunnin hinta on 200 euroa Århusista tuli rahtikustannuksia 800 euroa, mutta Jyväskylästä 6 600 euroa. Siinä meni kilpailukyky. Tämä sama periaate toimii kaikessa vien- tikaupassa. Suomen sijainti kilpai- lukykyyn kannalta ja vapaakaupassa yksin Eurooppaan on erittäin tuka- la. Siksi viennillä ei ole lupaavia nä- köaloja, jos niitä on lainkaan.

Työllisyyden ja työttömyyden kannalta suomalaiset kapitalistit ovat täysin haluttomia sijoitta- maan Suomeen. Kaikilla keskeisillä aloilla yritysten päätös- ja määräys- valta on ulkomaalaisten hallussa eikä se lupaa hyvää. Tästä johtuen uutta arvoa tuottavan Suomen ta- varatuotannon ja työllisyyden nä- köalat ovat todella heikot. 1980-lu- vulla kokonaistuotannon määrä kasvoi 50,5 % ja bkt 37,1 %, mut- ta 2000-luvulla kokonaistuotan- to enää 21,2 ja bkt 19,3 %. Tänään näyttää siltä, että vuoden 2008 tuo- tannon ja bkt:n määrä saavutetaan vasta 2018–20 seutuvilla.

Talouden rakennemuutoksen seurauksena työn tuottavuuskin on romahtanut. 1980-luvulla työ- voiman työtunneista haaskaantui työttömyyteen 656 miljoonaa työ- tuntia, 13,5 %, mutta 2010 työttö- myyteen haaskaantui 1 173 miljoonaa tuntia, 23,7 %. Tuotannon älyt- tömän hitaan kasvun seuraukse- na työntekijä tarvitaan koko ajan vähemmän. Jos tuotanto kasvaa 2014–50 keskimäärin 0,4 % ja tuot- tavuus 1,5 % niin kauden lopussa työttömyyteen haaskaantuu perä-

Jatkuu sivulla 19

Suomalaiset sulkevat hikipajansa Haapsalussa

Virolaiset lähtevät mieluummin Suomeen töihin kuin tekevät työtä pienellä palkalla Virossa

Kuva: Leena Hietanen

Haapsalussa sijaitsevan suomalaisen PKC Groupin johdintehdas ei enää saa työntekijöitä huonon palkan takia tehtaalleen, vaan joutuu sulkemaan ovensa.

Suomalainen auto- ja elektroniik- kateollisuuden valmistaja PKC Group ilmoitti elokuussa sulke- vansa Haapsalun tehtaansa vuo- den loppuun mennessä. Haap- salussa työskentelee 350 hen- keä. Tuotantoa siirretään sekä Serbiaan että Liettuaan. Teh- taan työntekijöistä noin 100-150 tarjotaan mahdollisuutta siir-

tyä työskentelemään PKC:n Keilan tehtaalte.

PKC on ollut Haapsalun suu- rin työnantaja. Tehtaan työnteki- jät ovat olleet pääsääntöisesti pai- kallisia venäläisiä naisia. Tehdas on kärsinyt työvoimapulasta jo vuo- den. Viime marraskuussa työvoi- mapulaa helpotettiin tuomalla

tehtaalte työntekijöitä Latviasta ja Liettuaasta. PKC yritti myös rekrytoi- da väkeä Virossa tarjoamalla 200 euron rekrytointipalkkiota, mutta turhaan. Työntekijäpula johti sii- hen, että tuotanto siirretään Ser- biaan. Yleisradion haastattelema PKC Groupin toimitusjohtaja Mat- ti Hyttiäinen toteaa kyseen ole- van ennen muuta palkoista. Ser- bian kustannustaso on puolet vi- rolaisesta.

Lääne Elu-lehdelle antamas- saan haastattelussa PKC Eestin johtaja Ivo Volkov totesi mar- raskuussa, että perusteita työvoi- mapulalle Haapsalussa pitäisi kys- yä niiltä kymmeniätuhansilta virolaisilta, jotka työskentelevät Suomessa. Haapsalussa myös tekstiilitehdas Nurme Vabrik kär- sii työvoimapulasta samoin kuin ravintolat ja turismiteollisuus.

PKC Group ei ole julkistanut palkkatasoa tehtaalte. Virossa minimipalkka on 355 euroa. Net- tikeskustelujen perusteella ylei- senä syynä kieltäytyä menemästä PKC:n Haapsalun tehtaalte on palk- kataso. Tehtaassa on mahdollista tienata parhaimmillaan 500-600 euroa. Sillä palkalla virolaiset eivät enää tee töitä kotimaassaan.

Leena Hietanen

Gazan puolesta: Israel täydelliseen boikottiin

Kaikki juutalaiset eivät ole sionisteja

On huomattava, että kaikki juutalaiset eivät hyväksy sionismia. International Jewish Anti-Zionist Network kerää allekirjoituksia holokaustista selvinneiltä juutalaisilta ja heidän jälkeläisiltään, jotka tuomitsevat Gazan palestiinalaisten verilöylyn. Neturei Karta International puolusti Jasser Arafatia ja tuki Hizbollahia sekä onnitteli Hamasia vaalivoitosta.

Keskustelin Gazan tilanteesta kyynikkoystäväni kanssa. Hän piti suurena vahinkona sitä, että Hitler ei ehtinyt viedä holokaustia ”juutalaiskysymyksen lopulliseen ratkaisuun”. Vain Viro ilmoitti olevansa ”judenfrei” eli vapaa juutalaisista. En ole samaa mieltä kyynikon kanssa, sillä ihmisiä ei saa tappa. Euroopassa säilyi hengissä kolmannes Euroopan juutalaisista eli noin kolme miljoonaa. Hitlerin tehtävä oli mahdoton, sillä juutalaisia asuu ympäri maapalloa.

Holokaustin edelleen vaikuttava ikävä perintö on, että sionistit olivat erittäin oppiviaisia. He oppivat kaiken natsien pakkosiirroista, keskitys- ja työleireistä, joilla varjijat ja kapot käyttäytyivät mielivaltaisesti orjatyövoimaa kohtaan, kidutusmenetelmistä, aliravitsemuksesta, pogromeista, ghetoista, joukkoteloituksista, tuhoamisleireistä ja kuolemanmarssista.

Gazan tapahtumat Ukrainan varjossa

Kun Israel taannoin vetäytyi Gazasta ja luopui siellä siirtokunnistaan, en ollut helpottunut, koska ajattelin Israelin nyt voivan vapaasti pommittaa Gazaa. Israel hyökkäsi Gazaan 2008/2009, 2012 ja 7.7.2014 ilmaiskuin. Erikoisjoukkojen hyökkäys alkoi 13.7 ja maahyökkäys 17.7, jolloin lento HM17 putosi. Äärisionistien mukaan Israelin armeijan on täydellä voimalla vallattava Gaza. Intervention jälkeen suurin osa palestiinalaisista olisi pakkosiirretävä pois alueelta. Ertisen puhdistuksen jälkeen Gaza olisi puhdas juutalaisalue.

Toisin kuin Ukrainan tapahtumat, israelilaisten joukkojen tunkeutuminen Gazan kaistalle ei aluksi synnyttänyt erityistä meteliä maailman pääkaupungeissa. Niissä valtavirtamedia keskittyi lähinnä Ukrainan ja Venäjän propagandistiseen ongelmaan. Viime aikoina on alettu julkaista uutisia Gazasta, koska Israelin sionistit ovat kiihdyttäneet kansanmurhan järjestö-mäksi teurastukseksi ja verilöylyksi.

Yle uutisoi 12.7., että mielenosoituksessa Gazan puolesta oli noin 200 ihmistä ja 2.8 englanninkielisissä uutisissa (News), että mielenosoittajia oli noin 700. TV1 kertoi 24.7 uutisissaan suomalaisten sionistien mielenilmauksesta Israelin puolesta. A-studio haastatteli 28.7 Israelin Suomen lähettilästä Dan Ashbelia. Näin Yle jakoi koko Suomen kansalle Israelin apartheidhallituksen sairaalta vaikuttavaa nurinkurista ajattelua. Pitää haastatella myös Palestiinan edustajaa.

Gazaa kohtaa kollektiivinen rangaistus

Viikkoja sitten kolme israelilaista teiniä murhattiin Länsirannalla, josta alkoi hirvittävä kostonkierre. Palestiinalainen poika poltettiin elävältä, Israelin poliisi hakkasi brutaalisti yhdysvaltalaisen lapsen, ja nyt satoja gazalaisia lapsia on tapettu ja haavoitettu Israelin rikollisissa

Antisemitismi eli juutalaisvastaisuus ei oikeuta sionismi-imperialismia eli juutalaisnationalismin valtioterroria. Judaicofobia eli juutalaisten pelko osaltaan synnyttää antisemitismia. Tunnettuja antisemitistejä ovat Martti Luther, Richard Wagner, Wilhelm Marr, Henry Ford ja Adolf Hitler. Sionismin isä on Theodor Herzl ja muita sionisteja eri näkökulmista ovat Chaim Weizmann, David Ben-Gurion, Abraham Isaac-Kook ja Ze'ev Jabotinsky.

Yhdistyneiden kansakuntien YK yleiskokous julisti 1975 sionismin rasismiksi eli rotusoroksi tai rotusyrjinnäksi. (Ihmisrotuja ei ole. Näissä käsitteissä on perinteisesti säilynyt sana rotu.) Israel ei tunnustanut Etiopian juutalaisia juutalaisiksi ja Israel toimi läheisessä yhteistyössä Etelä-Afrikan ja Rhodesian kanssa perehtyen laillistettuun rotusortoon apartheidiin (erillisyyks). YK kumosi 1991 päätöslauselmansa ja lipsui pahasti. Sionistinen Israel sai jatkaa valtioterroriaan. USA tukee Israelia huomattavilla vuotuisilla summilla ja EU sallii Israelin syrjiä palestiinalaisia.

Kuva: Antero Nummimäki

Gazan ja Palestiinan puolesta on järjestetty kesän kuluessa useita mielenilmauksia. Yhteiseksi tavoitteeksi on muodostunut Israelin täydellinen boikotti ja saarto. Eduskuntatalolla 26.7. pojat tukevat Gazaa.

ilmaiskussa. Ei ole todisteita, että Hamas olisi kolmen teinin murhan takana, jolla Israel perusteli hyökkäystään Gazaan. Tämä on myönnetty USAn ja Israelin lehdistössä.

Israel murhaa rikollisesti siviilejä, naisia, yhä enemmän lapsia ja vanhuksia. Varmen tapa kuolla Gazassa on kävellä lapsen kanssa. Fasistiset sionistit tuhoavat rajuilla pommituksilla siviilikohteita, koteja, kerrostaloja, kouluja, yliopistoja, YKn koulu- ja pakolaiskeskuksia ja muita tiloja, sairaaloita, ambulansseja, moskeijoita ja Gazan ainoan sähkölaitoksen polttoainevaraston. Israel esittää tekosyynään pommittaa rakennuksia, joissa asuu Hamasin Gazaa puolustavia jäseniä tai paikkoja, joista on ammuttu raketteja. Kyseessä on Gazan kollektiivinen rangaistus. Sionistit tappavat ja haavoittavat Länsirannallakin palestiinalaisia muun muassa rauhallisia mielenosoittajia.

Gaza on maailman suurin ulkoilmavankila. Israel kehottaa gazalaisia pakenemaan. Kaikki rajat ovat suljetut, eivätkä asukkaat voi paeta minnekään saarretusta apartheidleiristä. Miksi imperialistisen Israelin sotarikokset hyväksytään? Egypti on sulkenut raukka- maisesti Rafahin rajanylityspaikan ja avaa sen satunnaisesti lyhyeksi aikaa. Egyptin presidentti al-Sisi on israelilaismielinen. Uskomatonta!

Ainoa keino- Israelin täydellinen kauppasaarto

Israel syytti Hamasia, että se olisi ottanut vangiksi israelilaisotilaan. Hän kuoli sodassa, mutta Israel keskeytti humanitaarisen tulitauon tappaen 1-2.8 runsaat sata palestiinalaista Rafahissa. Israel väittää operaation perustuneen kadonneen sotilaan etsimiseen.

Eurooppalaiset ja pohjois-amerikkalaiset yritykset jatkavat kaupankäyntiä Israelin kanssa ja investoivat väkivaltaan. Vallitsev helvetillinen noidankehä, kun Israel vuosikymmenten ajan laittomasti miehittää, rakentaa siirtokuntia takavarikoimalla palestiinalaisten maita, tekee ylläköötsintöjä, säännöstelee vettä, kauppa,

rajoja ja päivittäin rankaisee viatomia palestiinalaisia perheitä sekä pommittaa armottomasti Gazaa. Ainoa keino lopettaa tämä käsitättömän kansanmurha on tehdä Israelille kustannukset liian suuriksi kestää. Etelä-Afrikan kauppasaarto oli tuloksellinen.

Hollantilainen eläkesäätiö ABP sijoittaa Israelin pankkeihin, jotka auttavat perustamaan siirtokuntia Palestiinan alueille. Suurpankit kuten Barclays sijoittavat Israelin aseetoollisuuteen ja muuhun laittoman miehityksen liiketoimintaan. Tietokonejätti Hewlett-Packard tuottaa Israelille korkeatasoisia tarkkailujärjestelmiä, joilla seurataan palestiinalaisten liikkumista. Caterpillar varustaa Israelia puskutraktoreilla, joilla sionistit tuhoavat palestiinalaisten koteja ja maatiloja. Harjoittamalla asekauppaa Israelin kanssa Suomi antaa taloudellista tukea miehitykselle. (Kristillisdemokraatit eivät vastusta asekauppoja, vaikka muissa puolueissa esiintyy vastustusta.) Tällainen sijoitustoiminta ja kaupankäynti on ehdottomasti lopetettava. Suomesta on tullut tälvaltio. Espanja jäädytti aseviennin Israeliin.

Kansanmurha Gazassa Israelilaisten iltateatteria

Kansanmurhassa Gazassa on 7.7-4.8 lähes 1900 palestiinalaista on tapettu YKn mukaan (23.8 jo 2097) ja yli 9500 haavoittunut (23.8 yli 10000). YKn arvion mukaan yli 80 prosenttia Gazassa tapetuista on siviilejä. Tapettu on 426 lasta (23.8 peräti 540). Gazalla ei ole armeijaa. Poliiseja ja rajavartioloita ei lasketa kuuluvaksi siviileihin. Israelilaissoitaita on kuollut 64 ja siviilejä neljä, joista yksi neljä vuotias poika 22.8. Yli 10000 asuintaloa on hävitetty joko kokonaan tai osittain. Noin puoli miljoonaa gazalasta on kodittomia. On pommitettu kohteita: 24 sairaalaa ja terveysasemaa, 188 koulua, kuusi yliopistorakennusta, kahdeksan vesi laitosta, 19 sähkön jakeluasemaa ja ainoa sähkölaitos, 52 kalastusalusta, 134 moskeijaa ja 19 pankkia ja postia. Gazalaiset kär-

sivät taudeista, sairauksista ja vammoista.

On makaaberia, että israelilaiset kerääntyvät piknikille Gazan läheisille kukkuloille. He nauttivat ruoasta ja juomasta, mutta eniten nautiskelevat, kun Israelin pommi osuu tarkasti kohteeseensa. Loistavimmin sionistien julma teatteri näkyy iltapimeällä. Mitä enemmän tuhoa, sitä enemmän käten taputuksia ja muita suosionosoituksia. Sionistinaisen kertoi saaneensa melkein orgasmin, kun hän kuuli neljän palestiinalaislapsen tapetun.

Miksi Israelilla on oikeus tappa?

Israelilainen professori kehotti tappamaan ja raiskaamaan palestiinalaisten siskot ja äidit. The Times of Israel julkaisi 1.8. palestiinalaisten kansanmurhan hyväksyvän kirjoituksen, joka kuitenkin sensuroitiin. Israelin ”urheat” sotilaat kaiversivat tekstejä: ”vittuun Hamas”, ”polttaa Gaza”, ”hyvä arabi = kuollut arabi”. Sionistisotilaat virtsasivat vesipulloihin ja ulostivat kotien ja koulujen lattioille ja paperikoreihin. He särkivät televisioita ja tietokoneita. Heidän toivotuksensa oli: älä unohda, on aikasi kuolla.

Israelin hallituksella on oma päälaelleen käännettyistä asioista muodostettu mantransa, jota sionistit toistavat papukaijamaisesti kuten Dan Ashbel A-studiossa. Ehkä järjettömin on väite, että Israel on uhri ja vetoaa itsepuolustukseen oikeuttaakseen massiiviset pommittukset ja raskaan maahyökkäyksen. Israel on vuosikymmeniä tehnyt joukkomurhia, vanginnut, kiduttanut ja tappanut ihmisiä. Väite osoittaa, että sionistihallitus vaikuttaa olevan vainoharhainen ja luulosairas. Sionistit näyttävät olevan paranoian vallassa. Sairaalta tuntuva kukaties psykoottinen hallitus pyrkii kansanmurhalla taloudellisiin ja geopolitiittisiin etuihin.

Hamasin sanotaan rikkoneen 2012 marraskuun aselepoa, jonka mukaan myös Gazan saarto piti purkaa. Israel on rikkonut 191 kertaa sopimusta 22.11.2012-7.7.2014 välillä, mutta palestiinalaiset 75 kertaa. Israel on ollut syyllinen 2,5 kertaa niin usein kuin Hamas. Israelin aselevon rikkomiset ovat tappaneet ja haavoittaneet runsaasti palestiinalaisia, kun taas Hamasin rakeitit ovat vain haavoittaneet kolmea israelilaista siviiliä ynnä tappaneet pojan 22.8.

Oikeuttaako Jumala ”valitun kansansa” tappamaan?

Yli ymmärryksen meneviä väitteitä ovat, että Hamas tappaa palestiinalaisia ja että Hamas on rakentanut tunneleita päästäkseen hävittämään Israelin. Netanyahu sanoi 2.8, ettei operaation tavoitteena ole palestiinalaisten huoltotunnelien tuhoaminen. Väite, että palestiinalaisia ei ole ollut olemassa, on todellisuuden vastainen. Israelin hallitus väittää haluavansa rauhaa, mutta sionistien käsitys rauhasta on erikoinen. Israel on jumalan valitsema kansa ja se oikeuttaa palestiinalaisten lasten ja naisten tappamisen. (USA:lla on Manifest Destiny - kutsumuskohtalo eli ”salimus” antaa nykyisin USAn laajentua koko maailmaan.)

Talmud-ideologian mukaan juutalaiset ovat rodullisesti muita kansoja ylempiä. Talmud on juutalaisen ylivalan oppi. Ei ole synti, jos juutalainen tappaa pakanan. Talmudin sanoma on juutalaisten maailmanvalloitus ja kris-

tittyjen (myös muslimien) tuhoaminen. Israel perustettiin Palestiinaan sotilasstrategiseksi polttopisteeksi. Sionistien murhanhimoinen julmuus on tarttunut osaan kansasta. Bolivian presidentti Evo Morales totesi 4.8, että Israel on terroristivaltio. Emeritusarkkipiispa Desmond Tutu kehotti 14.8 Israelia vapauttamaan itsensä vapauttamalla Palestiina. Hän vaati boikottia Israelia kohtaan

Kansanmurhalle ei näy loppua

Israelin johto väittää, että Gazassa käytetään ihmiskilpiä. YKn asettama tutkimusryhmä ei 2008-2009 Israelin Gazaan hyökkäyksen jälkeen löytänyt yhtään näyttöä palestiinalaisten ihmiskilpien käytöstä. Käynnissä olevassa kansanmurhassa ei palestiinalaisten ole havaittu käytävän ihmiskilpiä. Israelin miehitysjoukot tekivät ja tekevät edelleen niin.

Israel väittää tuhonneen Hamasin tunnelit ja asevarastot, mutta ei Hamasia. Tulitauko alkoi 5.8 ja päättyi 8.8, kun Israel syytti Hamasin ampuneen raketteja ja jatkoi ilmaiskuja. Israel ei suostu Gazan saarron lopettamiseen. Tulitaukoa jatkettiin 13.8 viidellä vuorokaudella. Israel teki 22-23.8 kymmeniä ilmaiskuja Gazaan. Tuntuu siltä, ettei tulitaukoa saada aikaan. Israel kehotti 24.8 fasistiseen tyyliin palestiinalaisia poistumaan alueilta, joilla on Hamasin taistelijoita. Tämä ennakoiki ankaria pommituksia Gazaan.

Vain täydellinen Israelin boikotti !

YKn elimien tulisi toimia rohkeasti ja päättäväisesti tutkimalla palestiinalaisten kansanmurhaa. Israel on alistettava kunnollisiin pakotteisiin eli julistettava kauppasaartoon ja eristettävä kuten taannoin Etelä-Afrikka. On vaadittava, että USA ja EU noudattavat pakotteita. EU on vaatinut palestiinalaisten aseellisten ryhmien luopumista aseistaan, mutta ei asettanut mitään vaatimuksia ydinasevalta Israelille, jolla on maailman neljänneksi vahvin armeija. EU:n tulee kieltää israelilaisten ja varsinkin siirtokuntien tuotteiden tuonti EU-maihin. EU:n pitää lopettaa asekaupan lisäksi kaikenlainen kauppa Israelin kanssa. Kansalaisten on boikotoitava Israelin ja laittomien siirtokuntien tuotteita.

Hannu Kautto
Toimituksen väliotsikotint

Gaza

Sinä olet vanha filistealaisten kaupunki. Olet nähnyt monta valloittajaa. Kaduillesi on valettu paljon lyijyä.

Ohjukset lensivät sinun uniisi. Ne tekivät sinusta ruumishuoneen. Sinä elät ja kuolet Israelin saartamana.

Sinun tärkeimmät nähtävyytesi lienevät räjäytetty teräsbetoni, silpoutuneet miehesi, naisesi ja lapsesi.

Olet miehitetty kaupunki. Olet tuhottavaksi valittu. Olet uusi Varsovan ghetto.

Ambulanssit huutavat Gazan yössä. Me vaikenemme, koska on kesäyö.

Matti Laitinen
11.8.2014

Yhdysvallat ja idän rikkaudet

Maailmasta ei löydy toista maata, joka olisi saanut Yhdysvaltojen kaltaisen suorastaan jumallisen aseman. Kaikki sen tekemiset ovat paitsi ainoa mahdollinen myös ihmeellistä ja kaikkien onneksi, joka ansaitsee jokaisen jakamattoman ihailun. Ihailua ylläpidetään koko valtamedian voimalla. Se ylittää kaikki järjelliset mitat. Viimeksi toimittaja Tuomas Niskakangas repi rajatonta ihailuaan Helsingin Sanomien (27.7.) talousosassa koko aukeaman laajuudella. Artikkelin valtavana kuvana oli valkopääkotka, jonka alla olevista raunioista työntyi esiin viisi raitapukuista voitonmerkkiä näyttävää kättä. Artikkelin otsikko oli ällistyttävä - "USA:n talous nousi tuhasta"! Mistä se nousi ja mihin, siitä ei ollut merkkiäkään. Koko juttu oli pelkkää höpinää, valhepropagandaa.

Yhdysvaltojen taloudesta on mahdollista saada todellista tietoa. Iät ja ajat on tiedetty, että sen bruttokasantuotteen (bkt) laskelmissa käytetään niin sanottua hedonista menetelmää. Sillä saadaan tulos näyttämään pelkällä mielikuvituksella todellisuutta paremmalta.

Monet taloustieteilijät ovat menetelmää arvostelleet ja todenneet, että bkt on aivan liikaa laskijoitten mieltymysten varassa. Pitkän aikavälin seurannan perusteella näyttääkin siltä, että hedoninen lisä on viimeisen parinkymmen vuoden aikana kasvanut vauhdikkaasti 7 %:sta 22,3 %:iin. Kauden 2003–2012 viralliseksi vuoden keskimääräiseksi talouskasvuksi on saatu suorastaan huikea 4,0 %, kun todellisuus lienee enintään 2,5 %. Tähän ajanjaksoon mahtui vain yksi vuoden 2010 bkt:n 2,3 %:in lasku. Se ei tuhkanut mitään.

Vaikka Yhdysvalloissa pankkikeinottelijoilla on mennyt hu-

nosti ja investointipankki Lehman Brothers kaatui ja vei mukanaan liudan pienempiä pankkeja, niin kansantalouden laskumiesten mukaan se ei näkynyt bkt:ssä kuin pikku nytkähdyksenä. Tietysti pankkikriisi oli kova paikka rahamarkkinoille ja miljoonille asuntovelallisille, mutta sekään ei tuhkanut taloutta kuten Niskakangas antaa ymmärtää.

Jos viralliset luvut olisivat tosia, Yhdysvaltojen tuottavuuden olisi pitänyt kasvaa kovaa vauhtia ja kansakunnan vaurastua, mutta toisin on käynyt. Sillä on jo iät ajat ollut valtava kaksoisvaje. Vuonna 2012 valtionvelka oli 16 200 miljardia dollaria ja kauppatase on pysynyt koko ajan alijäämäisenä. Ulkomainen velka kasvaa 1 000 miljardin dollarin vuosivauhtia. Se on jo nyt niin suuri, että Yhdysvallat ei koskaan pysty maksamaan sitä takaisin.

Yhdysvaltojen talous on rapautunut jo kauan sitten. Se ei

Suomessa kiristetään toimeentuloa kilpailuttamalla julkisia toimintoja. Näin tapahtuu myös Yhdysvalloissa. Väitetystä rikkaudestaan huolimatta myös USA:ssatyöläisten asemaa heikennetään. Bostonin koulubussien kuljettajat protestoivat ajojen siirryttyä Veolialle.

enää tuota mitään, mutta pääomien omistajat voivat hyvin, sillä he rikastuvat ulkomaiden kustannuksella. Sen oma elinkeinorakenne on mennyt vääriin suuntaan. Teollisuus on ulkoistettu pois maasta lähemmäs ostajia ja halpatyövoimaa. Teolliset työpaikat ovat kadonneet ja rakentaminen on hiipunut. Hieman pelkistään työllisistä 77 sadasta tekee tuottamatonta työtä, pesee toinen toisensa paitoja. Tuottavaa työtä, tavaroita eli uusia arvoja tekee vain 23 sadasta ja niistäkin luvattoman suuri osa valtavaa tuhovoimaa tuottavia aseita.

Ihannoitu palveluyhteiskunta, joksi Yhdysvaltoja sanotaan, on sellaisten ongelmien keskellä, että niitä ei toivoisi kenellekään. Kaikki johtuu maan rajusta elinkeinorakenteen muutoksesta. Sitä puolustellaan omalle kansalle, mutta myös koko maailmalle. Toisaalla koko ajan korostetaan ja jatkuvasti toistetaan, että maailmalla Yhdysvallat vain puolustavat omia kansallisia etujaan. Se jätetään sanomatta, että kaikki etujen haaliminen tapahtuu muiden maiden ja kansojen kustannuksella.

Imperialismi on muiden rosvoamista. Sillä kapitalistit rikastu-

vat. Millään muulla ei ole väliä. Siksi kurjuudesta on kasvanut yleisesti tunnettu rikollisuus, jonka vuoksi Yhdysvaltojen vankiloissa lojuu ihmiskunnan historian kaikkien aikojen suurimmat vankijoukot. Vankien säilöminen ja vartiointi mitä erilaisimmissa olosuhteissa on äärimmäisen julmaa, vuosia jatkuvaan ehdottomaan eristykseen saakka. Se on yksi suuria palvelubisneksiä. Se on palveluyhteiskunnan tuotantoa, joka ei tuota mitään, päinvastoin.

USA:n taloudessa tämä on vain raaka kuriositeetti. Suurkapitalistien mielenkiinnon hiipuminen omaa maataan kohtaan osoittaa muun muassa sen, että maa on jäänyt jälkeen kehityksestä. Työn tuottavuus on vajonnut suohon. Kaudella 2003–2012 Suomessa tuottavuuden keskiarvo oli tasan 60,00 dollaria tunnissa, mutta Yhdysvalloissa se on ylimitoitettua hedonisesta bkt:stä laskien 50,72 dollaria, 9,28 dollaria, 18,3 % pienempi. Kun bkt:stä vähennetään ilmiselvät hedoniset lisät, sen haamut, tuottavuus on 45,27 dollaria, 32,5 % suomalaista pienempi.

Mikäli Yhdysvallat olisi Suomen tasolla työn tuottavuudes-

sa, sillä olisi bkt:n laskutavasta riippuen 30–60 miljardia työtuntia vähemmän ja pätkätyöläisten määrä supistusi sekä kokonaan työttömien määrä kasvaisi 41–77 miljoonaa ja työttömyysaste nousisi virallisesta 9,6 %:sta 24–44 %:iin. Jäljelle jääneistä 15 miljoonasta pätkätyöläisestä jokainen olisi pienellä palkalla entiseen tapaan töissä vain 938 tuntia vuodessa. Kun kaikki tämä ei näytä todelta, on pakko uskoa älyttömään heikkoon tuottavuuteen, jonka juuret ovat kaukana menneisyydessä.

Yhdysvaltoja pidetään maailman rikkaimpana maana. Todellisuus on toinen. Se vaatisi ihan oman tutkimuksensa. Se kuitenkin lienee selvää, että heillä ovat ehdottomasti maailman rikkaimmat ihmiset ja suvut. Heidän osuutensa väestöstä on yksi prosentti, mutta heidän osuutensa koko varallisuudesta on kaksi viidesosaa. Kolme prosenttia väestöstä omistaa noin kolme neljäsosaa yksityisestä varallisuudesta. Maa on jyrkästi jakaantunut pienituloisiin köyhiin ja äärimmäisen suurituloisiin rikkaisiin.

Suomistajien osuus varallisuudesta on kasvanut jo niin suureksi, että emämaa ei enää tarjoa rikastumiseen, pääomien kasvatamiseen riittäviä mahdollisuuksia, siksi heitä kiinnostavat koko muun maailman rikkaudet riippumatta siitä, missä ne sijaitsevat. On sanomattakin selvää, että heitä kiinnostaa aivan erityisesti Venäjän suunnattomat öljy-, kaasuja ja kaiken kattavat muut, rajattomat mineraalirikkaudet. Ne olisi saatava toisiin käsiin – mutta miten? Tarvitaanko siihen imperialismin luonteeseen kuuluva sota?

Yhdysvaltojen ihailua ylläpidetään maailmanlaajuisen valtamedian voimalla. Se ylittää kaikki järjelliset mitat ja sen imperialistinen sapelienkalistelu muodostaa päivä päivältä yhä vakavamman – elämäkin suuremman uhan!

Kai Kontturi

Istuin poikani kanssa eduskuntatalon portailla. Ympärillämme liehuivat Palestiinan liput. Gazassa asuu 1,5 miljoonaa ihmistä tunnettuna Espoon ko-koiselle alueelle. He elävät ja kuolevat Israelin saartamana. Daavid ja Goljat taistelevat. Te-hottomilla raketeilla varustautunut Daavid ei mahda mitään ohjuksilla, panssareilla ja ilma-voimilla varustautuneelle Gol-jatille. Tuhansia palestiinalaisia – miehiä, naisia ja lapsia – on jo kuollut ilmapommituksissa ja ohjusiskuissa.

Maailmassa ei ole olemassa mitään erityistä rakastettua ja valittua kansaa, joka olisi ollut yksin halveksunnan ja kärsimysten kohteena. Sitä vastoin kaikkien maiden alistetussa asemassa olevat ihmiset ovat olleet kautta aikojen ja ovat yhä edelleen piinan ja sorron kohteina. Mitään kansaa ei ole myöskään heitetty historian kulkuun opettamaan muita ihmisiä ja kansoja arvostamaan oikeudenmukaisuutta ja kunnioittamaan lähimmäisiään. Gazan teurastusta ei voi perustella mitenkään oikeudenmukaisena tai-

lähimmäisiä kunnioittavana tekona.

Suomen valtio ostaa Israelilta aseita, joiden toimivuus on testattu Gazassa. Se tukee aseostoiltaan kansanmurhaa. Kukaan humanisti – oli hän ateisti, buddhalainen, hindu, juutalainen, kristitty, muslimi tai jokin muu – ei voi hyväksyä kansanmurhaa. Me olemme palanneet veriappelsiiniin aikaan.

Me, minä ja poikani, emme marssineet Helsingin keskustassa islamin tai kristinuskon puolesta tai sitä vastaan. Me emme lukeudu myöskään juutalaisten kansanmurhan kannattajiin. Me, uskonnottomat miehet, marssimme palestiinalaisten puolesta, heidän oikeudestaan ihmisinä ihmisarvoiseen ja oikeudenmukaiseen elämään omassa maassaan.

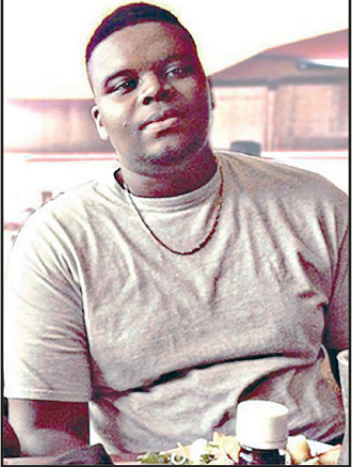
Minä en näe mitään syytä, miksi minun pitäisi loiventaa jo 1980-luvulla aloittamaani israelilaisten tuotteiden ostoboikottia.

**Matti Laitinen
9.8.2014**

Rasismilla yhä vankka jalansija USA:ssa

Yhdysvalloissa, Missourin osavaltiossa, St. Louisin esikaupunkialueella Fergusonissa, valkoihoisen poliisi Darren Wilson ampui aseettoman, tummaihoisen 18-vuotiaan Michael Brownin kuoliaaksi tämän ollessa ystävänsä kanssa matkalla isoäitinsä talolle. Tapaus ei ole ainoa laatuaan, rasistisia poliisiampumisia on sattunut useita viime vuosina Yhdysvalloissa.

Fergusonin poliisiosasto ei ole kyennyt antamaan kunnollista selitystä ampumiselle. Surman jälkeisen yön spontaani muistotilaisuus muuttui voimakkaaksi protestiksi poliisiväkivaltaa kohtaan. Poliisi vastasi protesteihin satojen mellakkavarusteiden, vahvasti aseistettujen poliisien voimalla. Yhdysvaltalainen Workers World-puolue toteaa internet-sivuillaan, että Fergusonin täysin oikeuteissa protesteissa on pohjimmiltaan kyse kapinoinnista epäoikeudenmukaisesta kapitalistista talousjärjestelmästä vastaan, joka on enenevässä määrin kyvytön takaamaan ihmisille elämisen perusedellytykset. Poliisin tehtävänä on estää ihmisiä kapinoimasta järjestelmää vastaan.

"Poliisi ampui kuoliaaksi 18-vuotiaan Michael Brownin tämän ollessa matkalla isoäitinsä luokse. Tapaus syytytti pinnan alla kyte-vät yhteiskunnallisesta epäoikeudenmukaisuudesta kumpuavat jännitteet ilmieliekkihin".

Protestiaallon syyt löytyvät WW:n mukaan syvältä historias-ta. Orjajärjestelmän lopettaminen vaati sisällissodan puolitoista vuosisataa sitten, mutta tuollainen vallankumous ei tullut koskaan päätökseensä. Pohjoisen teollisuuskapitalistien ja pankkiirien sekä etelän maanomistajien tuolloin

saavuttaman kompromissin jälkeen rikkaat valkoiset maanomistajat saivat edelleen pitää suurplantaasinsa. Rasistisen terrorin uusi aalto, jonka kärjessä oli Ku Klux Klan, murskasi mustan väestön saavuttamat poliittiset ja sosiaaliset oikeudet ja ajoi heidät takaisin puoliorjuuteen ja rotuerottelun ikeeseen.

Workers World huomauttaa, että huolimatta 1950- ja 1960-lukujen massiivisesta kansalaisoikeusliikkeestä, sekä pohjoisessa että etelässä vallitsee monin paikoin yhä tänä päivänä tonsiasiallinen erottelu. Matalammat palkat – tai ei palkkaa ollenkaan – ja korkeammat hinnat ovat todellisuutta monissa mustien työväenluokan yhteisöissä.

Workers World korostaa, että Fergusonin nuorisolla on täysi oikeus kapinoida sekä olla uskomatta liittovaltion poliisin FBI:n selityksiä, joiden mukaan Michael Brownin tapauksesta ja poliisin mahdollisista kansalaisoikeuksien rikkomuksista tullaan tekemään "selvitys".

**Tommi Lievemaa/
www.workers.org**

70 vuotta sitten (19) Kesällä -44 sotatoimet kehittyivät Itämereltä Karpaateille ulottuvaksi yhteisoperaatioksi

Bagration-operaation 1. vaiheessa murrettiin vihollisen puolustusrintama ja saarrettiin sen päävoimat Vitebskin, Orsan, Bobruiskin ja Minskin alueilla. Silloin rintamien yhteistoiminta suosi yhtyviä hyökkäyskiiloja. Toisessa vaiheessa järjestettiin vihollisen takaa-ajo ja laajennettiin edelleen vihollisrintamaan murrettua 400 km aukkoa. Siksi 2. ja 3. V-VR käskettiin hyökkäämään länteen, 1. V-VR lounaaseen ja 1. Baltian R:n luoteeseen ja pohjoiseen.

Bagration-operaatio jatkui ilman taukoja

Valko-Venäjän operaation 1. vaihe päättyi Minskin vapauttamiseen. Heti 4.7.päämaja ohjeisti taistelutoiminnan jatkosta. (1) 1. Baltian R hyökkää yleissuuntana Swieciany-Kaunas ja osalla voimia Šiauliai ja Panevežysian suuntaan ja varmistaa pohjoisen suunnan. (2) 1.Baltian R:sta siirretään 4.IskuA 2.Baltian R:lle, mutta ei määritelty vielä ajankohtaa, milloin Jeremenkon 2.Baltian R lähtee hyökkäykseen. (3) 3.V-VR:n hyökkää suuntaan Molodetsno- Vilna ja vapauttaa Vilnan 10.-12.7., etenee Niemenjoelle ja valtaa sillanpäitä sen länsirannalta. (4) 2.V-VR:n tuli 10.-15.7. mennessä vallata Novogrudokin alue, edetä Niemen- joelle sekä vallata Volkovysk ja hyökätä Bialystokin suuntaan. (5) 1.V-VR:n oikean siiven piti vallata Baranovitšin ja Luminetsin kaupungit 10.-12.7 mennessä, edetä linjalle Slonim- Sarajoki- Pinsk ja vallattava Pinsk sekä muodostettava sillanpää Bug-joen länsirannalle.

Kesän 1944 taistelusuunnitelmat vahvistuvat

Heinäkuun alkupuolella 4.IskuA valtasi Polotskin ja eteni rautatien suunnassa kohti Vainänlinnaa, jossa se sovitusti siirtyi 1.Baltian R:sta 2.Baltian R:n alaisuuteen. 1.Baltian R:n oikea siipi (6.KaA, 43.A ja 39.A) eteni Väinäjoen etelärantaa pitkin irtaantuen yhä enemmän 2. Baltian R:n vasemmasta siivestä. Tämä herätti Vasiljevskin huomiota. 1. Baltian R:n suojaus pohjoiseen vaati yhä enemmän voimia sen hyökätessä kohti Kaunasia ja Šiauliaita. Samaan aikaan fasistit vahvistivat voimiaan Väinänlinnan (Daugavpils) alueella siirtämällä sinne voimia pohjoisempaa 2. ja 3. Baltian rintamien vastaisilta osuiksilta. 1.Baltian R:lle oli kyllä tulossa vahvennuksiksi 2.KaA ja 51.A. Tämän johdosta kiirehditettiin 2. Baltian R:n lähettämistä myös hyökkäykseen. Puna-armeijan sodanjohto päättikin, että (1) 2. ja 3. Baltian R sekä 1. UR yhtyvät hyök-

käykseen lähipäivinä. (2) 2. Baltian R aloittaa hyökkäyksen 10.7. iskemällä Novorževin- Pustoškan linjalta Rezekneen ja 1. Baltian R:n oikean siiven kanssa Väinänlinnaan. (3) 3. Baltian R siirtyy hyökkäykseen 17.7. ja murtaa vihollisen puolustuksen Pihkovan kohdalla. (4) 1. UR aloittaa hyökkäyksen 13.7. ja antaa iskun Pohjois-Ukrainan saksalais-unkarilaisille joukoille ja vapauttaa lopullisesti Ukrainan. Lisäksi 1. UR yhteistyössä 1. V-VR:n vasemman siiven kanssa iskee Lutskin alueelta Rava-Ruskajaan sekä Ternopolin alueelta Zlotševiin, Lvoviin ja Peremysliin. (5) Leningradin R hyökkää jälleen Narvan suunnassa ja kehittää yhdessä 3. Baltian R:n kanssa hyökkäystä Eestin alueella.

Yhtenäisiä taistelut Itämeren ja Karpaattien välisellä alueella

3.V-VR:n ja 1. Baltian R:n ohella Vasiljevskille annettiin tehtäväksi koordinoita myös 2. Baltian R:n sotatoimia. 1. ja 2. V-VR:n ohella Zukov sai tehtäväkseen koordinoita myös 1. UR:n sotatoimia. Näin neuvostojoukot käynnistivät v. 1944 heinäkuun puolivälissä kahdeksan rintaman voimin hyökkäyksen, joka ulottui Itämereltä Karpaateille. Pohjan tälle antoi menestyksellisesti alkanut Valko-Venäjän operaatio sekä suomalaisten karkottaminen ulos asemistaan.

Taistelut Baltian alueella voimistuvat

Ankara taistelu kehittyi Väinänlinnasta. 12.7.44 4.Isku A valtasi naapurikaupungin Drissan, mikä helpotti tilannetta. Fasistit keskittyivät nyt vain Väinänlinnan puolustukseen. Ongelmia aiheutti, että 1. Baltian R:n piti samaan aikaan hyökätä länteen, luoteeseen ja pohjoiseen. Bagramjanin (1. Baltian R) ja Vasiljevskin ehdotuksesta päämaja hyväksyi, että Kaunasin sijaan 1. Baltian R asettaa painopisteen Väinänlinnaa vastaan ja suunnata tulossa olevat 51.A:n ja 2.KaA:n Panevežysia ja Šiauliaita kohti. Näin päästäisiin nopeammin Itämeren

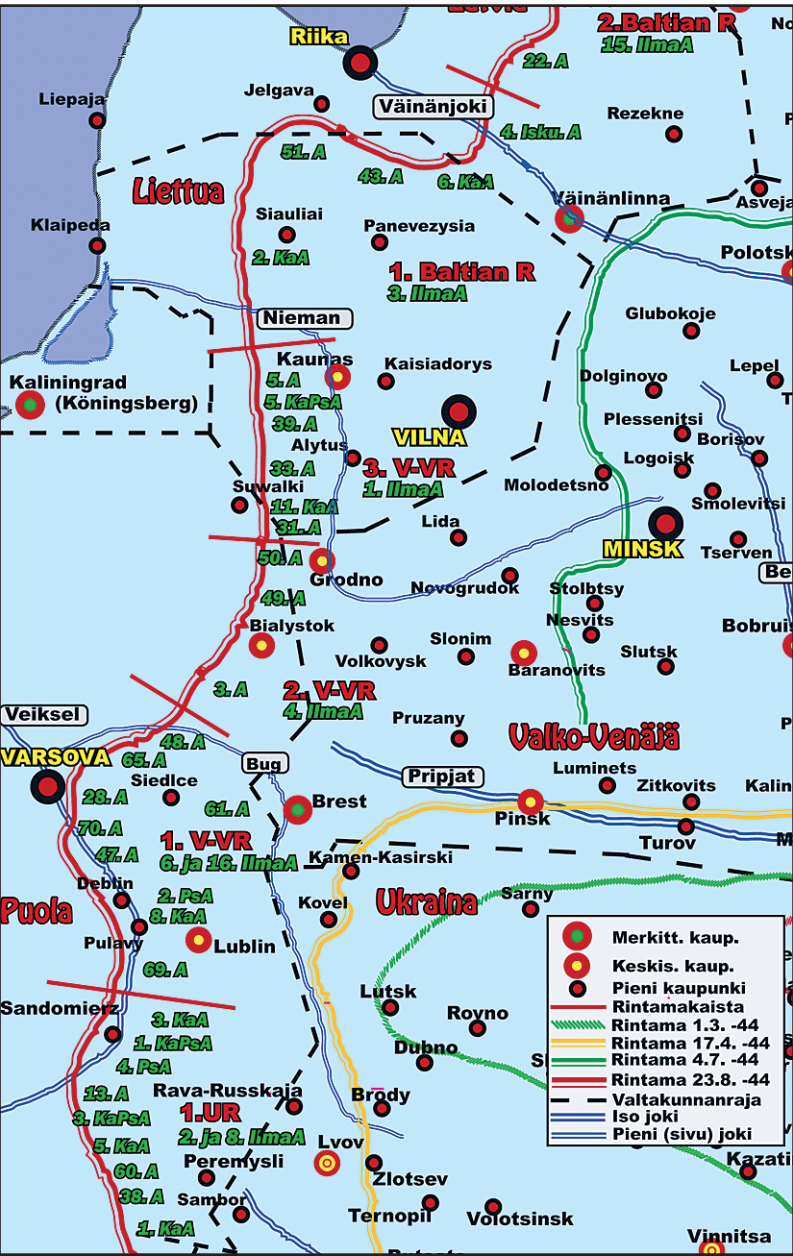
rannikolle ja katkaistaisiin Saksan 16.A:n ja 18.A:n ja koko Baltian ryhmittymän yhteydet Itä-Preussiin. Eristämällä Pohjoisen AR Saksasta helpotetaan 2. ja 3. Baltian R:n hyökkäystä Pihkovasta Riianlahden suuntaan.

Uusi isku Väinänlinnaan suunniteltiin 20.7. ja päätettiin siirtää 1. Baltian R:n alaisuudesta 39.A 3.V-VR:lle. Tällä päätöksellä 1. Baltian R suuntautui kokonaan Riikaa ja Kuurinmaata kohti ja 3. V-VR (Tsernjakovski) Itä-Preussia kohti idästä ja 2.V-VR (Zaharov) Preussia kohti etelästä.

2.Baltian R kehitti hyökkäystä 10.A:n ja 3.IskuA:n voimin Rezekneä kohti. 22.A eteni Osvejan suunnasta pyrkimyksenä vallata vasemmalla taistelevien naapuriensa 4.IskuA:n ja 6.KaA:n kanssa Väinänlinna. Eteneminen oli nopeaa. 1.Baltian R:lla oli käynnissä joukkojen uudelleen järjestelyt 20.7. alkavaa hyökkäystä silmällä pitäen. III KaMekAK, jonka tuli iskeä Panevežysiin sai Vasiljevskin reservistä 90 Ps-vaunua.

Vilna, Väinänlinna, Pihkova ja Narva vapautettiin

Heinäkuun puolivälissä 3.V-VR kävi taistelua Vilnan saksalaisryhmää vastaan. Saksalaisille Vilna oli muuttunut paikaksi, joka suojaasi Itä-Preussiin johtavia uria. Vitebskissä tappioita kärsinyt, mutta nyt täydennetty fasistien 3.PsA oli ryhmittynyt Vilnan-Lidan rautatien tuntumaan. 3.V-VR:n 5.A kiersi Vilnan pohjoisesta jatkaen läpimurtoa. 5.KaPsA satoi Vilnan fasistiryhmittymät edestä. 11.KaA kiersi Vilnan etelästä ja yhtyi Vilijan luona 5.A:n kanssa. Saarroksiin jäi 15000 saksalais sotilasta. Neuvostojoukot etenivät kohti Kaunasia ja Suwalkia ja 31.A valtasi Lidan. Vilna vapautettiin fasisteista 13.7.-44 ja rintaman kärkijoukot lähestyivät Niemeniä, Alytusista, Grodnoa ja Kaišedoriota. Heinäkuun lopussa 3.V-VR:n jou-

Bagration- operaation toisessa vaiheessa Valko-Venäjä vapautettiin heinäkuun loppuun mennessä ja 1.V-VR:n joukot siirtyivät Puolan alueelle 20.7. Nopeasti taisteluihin liittyi mukaan 1.UR ja heinäkuun loppuun mennessä 1.UR ja 1.V-VR olivat vallanneet useita sillanpäitä Veikseliltä. Piirrokseen eivät mahdu 2. ja 3. UR:n operaatiot Moldaviassa ja uudelleen perustetun 4.UR: operaatio Ukrainan Karpaateilla ja taistelutoimet pohjoisessa Eestin vapauttamiseksi. Piirroksesta näkyy, miten saksalaiset tässä vaiheessa kykenivät pitämään avoimna käytävää pohjoisen AR:stä Preussiin. Tilanne 28.8.

kot varmistivat Niemenin länsirannan sillanpää. Heinäkuun lopulla etelästä 2.V-VR:n joukot vapauttivat Bialystokin ja lähestyivät Kaunasia ja 1.Baltian R:n joukot valtasivat Panevežysin, Šiauliai ja Mitau (Jelgava). Yhdessä 1.Baltian R ja 2.Baltian R valtasivat Väinänlinnan, IIIKaMekAK onnistui murtautumaan lyhyeksi ajaksi Riianlahdelle ja 2. Baltian R valtasi Rezeknen. Suunnitelmien mukaisesti 3. Baltian R mursi vihollisen puolustuksen Pihkovassa ja ajoi fasistit ulos Ostrovasta alkaen operaation Ete-

lä-Eestin vapauttamiseksi samalla kun Leningradin R:n joukot valtasivat Narvan.

Tehtiin päätös edetä Veikselille

Minskin Motin tuhoamisen ollessa lopuillaan, pyydettiin Zukov Moskovaan, jossa yleisesikunnan ja puolustuskomitean jäsenet pohtivat sotatilannetta. Todettiin yleisesti, että 2. rintaman avaaminen Euroopassa nopeuttaa sodan päätty-

Jatkuu sivulla 13

Sota Itämeren rannoilla alkoi jo ennen Saksan liittolaistensa kanssa Neuvostoliittoon tekemää suurhyökkäystä Suomalaisten osallistuessa hyökkäystä edeltävänä iltana Saksan merivoimien kanssa Suomenlahden miinoittamiseen. Elokuun lopulla miinakentissä menehtyi Tallinnan evakuoinnin yhteydessä lähes 20000 siviiliä. Kolme vuotta myöhemmin nämä sotarikolliset ajettiin ulos Baltiasta ja Neuvostoliiton maaperältä. Kuvassa yksityiskohta Jumindanniemen Suomenlahden miinoittamiselle omistetusta muistomerkkikokonaisuudesta.

Tänään mm. Eestissä halutaan hävittää tiedot fasistien toisen maailmansodan aikaisista rikoksista. Fasismin vastainen taistelu ja sodan historia halutaan kielittää (mm. Kä 5/10). Eestin vapauttaminen fasisteista alkoi heinäkuussa -44, jolloin myös Tarton seutu vapautettiin. Viljandissa kaatuneiden saksalais sotilaiden muistoksi on kunnostettu puisto. Kaatuneista neuvostosotilaista turistioppaat eivät kerro mitään.

Narvan lähellä Sinimäellä natsit kykenivät pidättelemään Puna-Armeijan etenemistä 25.7.-10.8.-44. Waffen SS- joukkoihin värvättiin natsi-eri puolilta Eurooppaa. Tämä oli epätoivoinen yritys kääntää sodan kulku samalla, kun murhaamiset fasistien keskitysleireillä jatkuivat. Vuosittain Sinimäellä kokoontuvat entiset SS-sotilaat. Sinimäen läheisyyteen on pystytetty tämä kaatuneille neuvostosotilaille omistettu muistomerkki.

70 vuotta sitten (19): Kesällä -44 sotatoimet kehittyivät Itämereltä Karpaateille..

Jatkoa sivulta 12

mistä. Keskusteltiin myös jo sodan jälkeisen Saksan asemasta. Nähtiin, että Roosevelt ja Churchill eivät ala sopimukseen natsien kanssa, vaan pyrkivät turvaamaan siellä poliittiset etunsa ja etsivät keinoja itselleen kuuliaisien hallituksen muodostamiseksi Saksaan. Stalinin kysymykseen ”Voivatko joukkomme pysähtymättä edetä Veikselille?” Zukov vastasi, että niiden tulee edetä ja valloittaa sillanpäätt turvataksaan operaatiot Berliinin suunnalla. Zukov esitti myös kantanaan, että Vasiljevskin koordinoimia rintamia tulee vahvistaa ja antaa Vasiljevskin eristää saksalaisten Pohjoinen AR ja vallata Itä-Preussi. Zukovin ollessa vielä Moskovassa 9.7. käsiteltiin vielä kertaalleen tulevaa 1.V-VR:n ja 1.UR:n hyökkäysoperaatiota. Edellytettiin, että murskataan fasistien Lvovin- Kovelin- Lublinin ryhmittymä, vallataan Brest rintaman ja edetään laajana rintamana Veikselille, jonka länsirannalta vallataan sillanpäätt.

Rokossovskin 1.V-VR siirtyy Puolan alueelle

Minskin vapauttamisen jälkeen 1.V-VR:n joukot jatkoivat etenemistään ajaen takaa saksalaisia. Bagrationin 1. vaihe synnytti rintamaan 400 km aukon. 8.7. 44 1. V-VR:n joukot valloittivat Baranovitsin ja saavuttivat 16.7. Svislotšin- Pružany ja etenivät 12 päivässä 160 km. Tätä joudutti se, että vihollisen Pinskin ryhmä alkoi vetäytyä 61.A:n (Belov) hyökätessä pitkin Pripjat- joen pohjoisrantaan. 1. V-VR:n operatiivinen tilanne parani ratkaisevasti, kun rin-

taman sivustojen välinen Polesjen suo-alue jäi taakse ja rintamalinja lyheni puoleen entisestä. Rintaman hyökkäykseen otettiin mukaan nyt kaikki vasemman siiven joukot: viisi yleisarmeijaa, ilma-armeija, Ps-armeija sekä muita liikkuvia yhtymiä. Vihollisen pääpuolustuslinjan sijainnin varmistamiseksi hyökkäys Kovelin suunnalla aloitettiin kärkipataljoonien tiedusteluhyökkäyksellä 18.7. tykistön ja ilmavoimien yhteisiskulla. Jalkaväki ja Ps-voimat pääsivät vihollisen ensimmäisiin taisteluhautoihin. Natsit vastasivat hyökkäykseen niin suurella voimalla, että varmistuttiin edessä sijaitsevan heidän pääpuolustuslinjansa. Nyt aloitettiin päähyökkäys tykistön ja ilmavoimien yhteisiskulla, joka tuli natseille täydellisenä yllätyksenä. Myös rintaman oikealla siivellä joukot hyökkäsivät kohti Brestin linnoitusalueetta. Kovelin suunta oli nyt rintaman pääsuunta, mutta sen menestys riippui siitä, että vihollinen oli heittänyt reservinsä Brestin puolustukseen.

47.A, 8.KaA, 69.A, 2.KaPsA sekä Puolan sotaväen 1.A (S.Berling) mursivat vihollispuolustuksen Kovelin länsipuolella 30 km leveällä ja 18 km syvällä alueella. Tämän jälkeen hyökkäykseen lähetettiin ps-yhtymät ja rv-akt, jotka laajensivat hyökkäystä 6.IlmaA:n avustamana Siedlceä ja Lublinia kohti. 20.7.-44 rintaman vasen siipi ylitti Bug-joen kolmesta kohtaa ja siirtyi Puolan alueelle.

Eteneminen Veikselille kehittyi 1.UR:n ja 1.V-VR:n yhteistoimintana

Heinäkuun puolivälin jälkeen tais-

telutoiminta etelässä muotoutui 1.V-VR:n ja 1.UR:n rinnakkaisen sivustojen joustavaksi yhteistoiminnaksi. Moskovasta Zukov palasi 1.UR:lle ja perusti komentopaikan Lutskin alueelle lähelle 1.V-R:n ja 1.UR:n joukkoja. Yleissuunnitelman mukaan 1.UR:n tuli aloittaa toiminta ja toimeenpanna voimakkaat hyökkäykset Lvovin ja Rava-Russkajan suunnalla sekä sijoittaa voimia myös Stanislavskin alueelle. Operaation syvyys oli 240 km ja leveys 110 km. Rintamalle oli keskitetty 13900 tykkiä, 2200 ps-vaunua ja 3000 lentokonetta sekä yhteensä 1,2 milj sotilasta. 1.UR:n hyökkäys alkoi Rava-Russkajan alueella 13.7. ja Lvovin luona 14.7. Rava-Russkajan suunnalla hyökkäys kehittyi menestyksellisesti, mutta Lvovin luona vihollinen vastaiskullaan työnsi Moškalenkon 38.A taaksepäin. Tilanteen korjasi 16.7.-44 3.KaPsA. Hitaasti mutta varmasti kyettiin vihollisjoukkoja työntämään Lvovin suunnalla taaksepäin 60. ja 38.A:n sekä 3.KaPsA:n ja 4.PsA:n yhteisvoimin. Neuvostojoukot etenivät 18.7.-44 mennessä 50-80 km ja saartoivat Brodyn alueella 8 vihollisdivisioonaa samana päivänä, jolloin pohjoisempana alkoi 1.V-VR:n joukkojen hyökkäys Kovelin alueella kohti Lublinia. Siellä yleisarmeijoiden edellä toiminut 2.PsA valtasi Lublinin 23.7.-44. H

Heinäkuun jälkipuoliskolla neljän rintaman voimakkaat iskut yhdessä partisaanien toiminnan kanssa mursivat natsien keskustan AR:n ja rintamaan muodostui 400 km leveä ja 500 km syvä aukko, jota oli vaikea sulkea. Vallettuaan Lublinin 1.V-VR:n 2.PsA saapui Veikselille Deblinin alueella 24.7.-44. Pohjoisempana rintaman joukot murskasivat fasistien Brestin ryhmän ja vapauttivat 28.7.-44 Brestin kaupungin, joka runsas kolme vuotta aiemmin joutui ensimmäisenä ottamaan vastaan fasistien hyökkäyksen. Veikselille saapuivat myös 27.7.-44 8.KaA ja 69.A Magnuszevin ja Pulawyn alueella.

Myös 1.UR eteni Veikselille

Alussa operaatio edetä Veikselille Lvovin alueelta 1.UR:n toimesta ei edennyt suunnitelmien mukaisesti. Rintamatiedustelun puutteista johtuen tykistön ja ilmavoimien tulivalmistelu ei ollut riittävän tehokasta. Mutta 1.UR:n eteneminen Rava-Russkajan suunnalla, suuren

A. M. Vasiljevski ja I. D. Tsernjahovski kuulustelevat vangiksi saatuja natseja 3.V-VR:n komentopaikalla kesällä -44. Kuva Vasiljevskin muistelmateoksen ”Elämäni työ”- kirjan kuvitusta.

viollisryhmittymän motittaminen Brodyn alueella sekä 1. V-VR:n eteneminen Lublinin kohdalla mahdollisti Rybalkon 3.KaPsA:n koukkaamaan Lvov pohjoisesta. Tällä liikkeellä pyrittiin estämään fasistien vetäytyminen Lvovista länteen, valtaamaan Peremyśli ja auttamaan Rybalkon lännestä suunnatulla iskulla 38. ja 60.A sekä 4.PsA valtaamaan Lvov. Katsottiin, että katkaisemalla San-joelle johtavat tiet, fasistien on pakko poistua Lvovista. Samaan aikaan rintaman oikea siipi hyökkäsi edelleen Sandomierzin suuntaan. Rybalkon armeijan 120 km koukkausliikkeen tuloksena vihollinen vetäytyi Lvovista Samboriin ja 27.7.-44 Neuvostojoukot valtasivat Lvovin. 3.KaPsA sai nyt käskyn edetä Veikselille ja vallata sieltä sillanpää sekä vapauttaa Sandomierz. Puhovin 13.A, Katukovin 1.KaPsA ja 5.KaPsA komennettiin myös etenemään Sandomierzen linjalle. Fasistit ymmärsivät hyvin Veikselille Berliinin suuntaan avattujen sillanpäiden merkityksen. He olivat kuitenkin käyttäneet kaikki reservinsä Valko-Venäjän sekä Lvovin-Sandomierzen operaatioiden torjumiseen eivätkä kyenneet lujista yrityksistään huolimatta torjumaan 1.UR:n ja 1.V-VR:n siirtymistä Veikselin länsirannalle, josta seuraava askel oli Puolan vapauttaminen ja eteneminen Berliiniin.

Taistelujen tulos

Runsas kaksi kuukautta jatkuneiden taistelujen tuloksena löivät neuvostojoukot kaksi vihollisen strategista ryhmittymää, vapauttivat kokonaan Valko-Venäjän, saivat päätökseen koko Ukrainan vapautuksen ja ajoivat natsit osasta Liettuaa se-

kä Puolan itäisestä osasta. 1., 2. ja 3. V-VR sekä 1. Baltian R löivät 70 hitleriläisten divisioonaa, joista 30 tuhottiin kokonaan. 1.UR:n Lvovin-Sandomierzin operaatiossa murskattiin 30 divisioonaa, joista 8 tuhottiin kokonaan. Saksalaisten Keskustan- sekä Pohjois-Ukrainan AR:n murskaaminen, sillanpäiden valtaaminen Veikselillä ja Puna-Armeijan eteneminen Varsovan luokse merkitsivät sotatoimien siirtymistä yhä lähemmäksi hitleriläisten pesäpaikkaa Berliiniä. Itä-Karpaateilla muodostettiin 30.7.-44 jälleen Krimin vapauttamisen jälkeen lakkautettu 4.UR. Sen tehtäväksi tuli vapauttaa Užgorod ja Mukatševo sekä edetä Unkarin ja Slovakian liittymäkohtaan. 2. ja 3. UR suorittivat samaan aikaan Jassyn-Kisinevin operaation, vapauttivat kokonaan Moldavian ja loivat näin edellytykset Romanian ja Unkarin irrottautumiselle sodasta. Luoteisella rintamalla valmistauduttiin lopullisesti vapauttamaan kaikki Baltian maat fasisteista.

Lähdeaineisto:

Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuren voiton, Istoriä vtoroj mirovoj vojny : 1939-1945 : v 12-h tomah Tekijä: Gretshko A. A. Anthony Tucker-Jones: Stalinin kosto, Puna-Armeijan vastaisku kesällä 1944

Lietsotaanko jatkosodan varjolla natointoa?

Lasse Lehtinen ja Seppo Hovi esittivät kesällä TV:ssä väitteitä, jotka kaipaavat korjaamista. He paisuttelivat suomalaisten intoa sotia talvisodassa menetetyistä alueista. Toki karjalaisten halu palata kotikonnuilleen on ymmärrettävä. Kuitenkin valtaosa olisi mieluiten aloittanut elämän jossain muualla Suomessa kuin lähtenyt tykinruuaksi. Talvisodan jälkeen Suomessa kehittyi voimakas sodanvastainen liike, Suomen ja Neuvostoliiton kansojen ystävyysseura, jonka suosio huolestutti hallitusta. Kommunistilakeihin vedoten se lakkautettiin. Huterana on myös väite erillissodasta. Ensimmäiset saksalaislaivat saapuivat 21.9.1940 Vaasaan ja Ouluun. Vasta puhelinyhteys pääesikuntaan selvitti maaherralle tulijoiden olevan ”läpikulkumatkalla”. Sodan alkaessa Lappi oli luovutettu Saksalle sotatoimialueeksi, jossa

oli 200 000 saksalaissotilasta. Barbarosan mukaisesti Saksan sotakalusto oli jo 10.6.-41 heille luovutetuissa satamissa ja lentokentillä lähtövalmiina. Yöllä 21. -22.6.-41 suomalaiset miinoittivat Viron rannikon. Tallinnan evakuoinnissa 28.8.-41 50 alusta 200 laivan saattueesta ajoi miinakenttään ja kymmeniä tuhansia siviilejä menehtyi. Seppo ”tiesi” Puna-Armeijan toimivien aseiden olleen ”made in USA”-merkkinä. Onpa se 3 % arsenaalista ollut laatutavaraa! Neuvostotykkeillä ja panssareilla on ollut toiminnallista pakkasrajaa ja ”Stalinin urut” tunnettiin pelottavana aseena. Lasse väittää, ettei Suomesta luovutettu juutalaisia saksalaisille. Virallisista asiakirjoistakin löytyy vain kahdeksan nimeä. Yritystä oli laajempaankin eliminointiin, sillä 280 juutalaista oli lastattu rahtilaivaan. Heidät saatiin pelastettua ruotsalaisten toimesta. Tapauksesta on myöhemmin

kerrottu tiedotusvälineissä. Allekirjoittanut kuuli asiasta ensi kerran vapautettujen joukossa olleelta kultasepältä. Lasse unohti kertoa aseveljien noudattaneen Geneven sopimusta ”varsin väljästi”. Petroskoin valtauksen yhteydessä upotettiin suorasuuntaustykillä punaisen ristin tunnuksilla varustettu evakuointiproomu. Silminnäkijäin mukaan kannella olevat lapset olivat selvästi tunnistettavissa. Yöllä 12.2.-42 tuhosivat suomalaiset kenttäsairaalan Petrovski Jamissa. Lassen ylenkatsoma rauhanoppositio syntyi, kun selvisi, että sotatoimiin ryhdyttiin eduskunnan selän takana. Lasse totesi, etteivät Itä-Karjalan heimoveljet innostuneet vapauttamisestaan, ”kun olivat pitkään eläneet venäläisten keskuudessa”. Lasse ei huomannut, etteivät he suojeluskunnan Karjalan retkienään aikana innostuneet tarjotusta vapaudesta. Juontajat

vääristelivät väittäessään jatkodassassa olleen kyse heimokansan vapautuksesta, Karjalan palauttamisesta ja uusien, turvallisten rajojen hankinnasta. Lasse ei ole tarkka totuudesta väittäessään, ettei keuhkokuume -44 voitu tarttua rauhantarttuuteen. Olivathan tyksillä sodan lopettamisen ehdot samat kuin jo keuhkokuume hylätyt. Myytit Ihantalan ja Talin torjuntavoitoista Suomen itsenäisyyden pelastajana ovat harhaanjohtavia. ”Saalis” vain oli kymmeniä tuhansia kaatuneita, leskiä, orpoja ja invalideja. Normandian maihinnousun Lasse kertoi aiheuttaneen Puna-armeijalle kireen ehtiä Berliiniin ennen liittoutuneita. On muistettava liittoutuneitten vitkastelleen toisen rintaman muodostamisessa. Ehtona oli Neuvostoliiton liittyminen Japanin sotaan. Lasse väitti sodan olleen välttämätön, koska muutoin o-

lisimme jääneet kahden armeijan väliin taistelukentäksi. Mitkä kaksi armeijaa? Mikä taistelukenttä ja missä? Lassen mielestä sotasyyllisyysoikeudenkäynti oli näytösluontoinen. Syllisyys oli kuitenkin kiistaton. Jos syytetyt olisi vietty Nürnbergin tuomioistuimeen tuskin tällaista jälkipyykkiä olisi? Kumpi pojista muutoin ottaa kunian Zhdanovin ampumisesta? Hänellä oli sydänvaivoja, joiden takia hän oli Jaltalla hoidettavana. Näillä taustatiedoilla pääteltynä Zhdanovin kuolema saattaisi ollakin epäluonnollinen...tai...

Lopuksi: Kaverukset olivat sitä mieltä, ettei Talvi- ja jatkosota ollut vältettävissä. Ehkä näin onkin - lietsottiinhan naapurivihaa voimaperäisesti pari vuosikymmentä. Naapuriystäväisellä politiikalla hoidettuna tilanne olisi kehittynyt aika lailla eri tavalla.

Pauli Eskelinen Joensuu

EUROOPAN PARHAAT RESEPTIT

Tiessalo väittää keskittyvänsä raportissaan rakennemuutoksiin, joilla yhteiskuntaa muokataan niin, että se tuottaisi mahdollisimman tehokkaasti hyvinvointia kansalaisten elämään.” Raportissa ravistellaan julkista taloutta, eläkejärjestelmää, terveydenhuoltoa, koulutusta ja työmarkkinoita.

Sisällöllisesti tässä EVA:n raportissa ei ole mitään uutta. Sen mukaan kansalaisten hyvinvoinnin vuoksi olisi syytä karsia julkisia menoja, nostaa eläkeikää, yksityistää koulutusta ja terveydenhuoltoa. Lisäksi maahamme tulisi luoda sellaiset työmarkkinat, jotka joustavat kapitalistien tahdon mukaisesti. Pääoman edusmiehenä Tiessalo haluaisi, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi muiden EU-maiden säästökuureja sovellettaisiin myös Suomessa. Epäilemättä kapitalistien keskuudessa vallitsee vankkumaton yksimielisyys näiden asioiden suhteen.

Julkinen talous

”Nyt finanssikriisistä alkaneen talouskriisin aikana Suomen velkasuhteen ennustetaan rikkovan 60 % rajan. Valtiovarainministeriön laskelmien mukaan velkasuhde jatkaa heikkenemistään ainakin v. 2016 saakka. Vajeen paikkaamiseksi Suomen hallitus on esitellyt laajan ohjelman, jolla yritetään muun muassa pidentää työuria, lievittää rakenteellista työttömyyttä, uudistaa sosiaali- ja terveyspalveluja, karsia kuntien menoja, nostamalla veroja ja tehostamalla toimintaa kautta linjan.”

Tiessalo tarjoaa suomalaisille latvialaista reseptiä julkisten menojen pienentämiseksi. Latvia laskee palkkoja ja leikkasi rankasti julkisia menojaan. Uudistuksia runnottiin julkisessa hallinnossa, julkisissa palveluissa, eläkejärjestelmässä, työmarkkinoilla ja verotuksessa.

Suomessa voisi Latvian tapaan alentaa huoletta korkeapalkkaisten virkamiesten, ministerien, kansanedustajien ja valtionyhtiöiden johtajien palkkoja. Näin kertyneet varat voitaisiin käyttää esim. sosiaali- ja terveysalan suoritusasteen työntekijöiden palkkaamiseen. Lisäksi verotuksen painopistettä pitäisi suunnata suurtyhtiöiden ja pääomien sekä suurten omaisuuksien verotuksen kiristämiseen. Ratkaisevaa tällaisten todellisen uudistuksen toteuttamisessa olisi se, että maamme hallitus kiinnittäisi erityistä huomiota uudistusten rasitteiden ja kustannusten kohdistamiseen kapitalisteille. Tällainen ele tuskin miellyttäisi Tiessaloa ja Stubbin porukkaa.

Eläkejärjestelmä

Toimittaja Tiessalo kannattaa eläköitymisiän nostamista. Hän ei piittaa suomalaisesta etuusperusteisesta eläketurvajärjestelmästä. Valtaosa muista eurooppalaisista etuusperusteisista järjestelmistä on jakojärjestelmiä, joissa työläiset maksavat suurempaan eläkeikäisten eläkkeet. Tällöin ei kajo-ta kapitalistin rahapussille. Suomessa työntantajan lakisääteisiä sosiaalivakuutusmaksuja ovat sosiaaliturvamaksu, työeläke-, työttömyys-, tapaturma- ja ryhmähenkivakuutusmaksu. Työnantaja perii työntekijän osuuden työeläke- ja työttömyysvakuutusmaksusta palkanmaksun yhteydessä. Tiessalon mukaan jokaisen olisi syytä kustantaa oma eläkkeensä itse.

Jakojärjestelmärahoitteis-

Suomalaisten kapitalistien etujärjestö – Elinkeinoelämän Valtuuskunta (EVA) – julkaisi vastikään toimittaja Raine Tiessalon raportin ”Euroopan parhaat reseptit – 14 testattua rakenneuudistusta”. Suomi kamppailee Tiessalon mukaan samojen vaikeuksien kanssa kuin useimmat Euroopan maat. ”Julkiset menot paisuvat, tehdyt sitoumukset alkavat käydä liian raskaiksi kantaa, eikä kaiken pelastajaksi toivottu vientikään vedä.”

”Koska kapitalismi ei kykene, eivätkä kapitalistit halua turvata oikeudenmukaista ja ihmisarvoista elämää ihmiskunnalle, meidän on syytä hylätä tällainen toimimaton yhteiskuntajärjestelmä.”

ta etuusperusteista järjestelmää uhkaa Tiessalon mukaan eläkepommi, kun eläkeläisten määrä kasvaa suhteessa muuhun väestöön. Tiessalo arvostaa EVA:n miehenä tanskalaista eläkejärjestelmää, joka on paraikaa siirtymässä järjestelmään, jossa eläkeikä sidotaan elinajanodotteeseen.

Eläkepommit ovat tilastopoleileilyä. Ne jäivät suutareiksi, koska kaikki ihmiset omassa ikäluokassaan eivät suinkaan elä edes eläkeikään asti. Enemmistönä olevien pienituloisten ihmisten eliniänodote on lisäksi huomattavasti lyhyempi kuin varakkailla kansalaisilla.

Terveydenhuolto

Tiessalo ehdottaa vaihtoehtona nykyemenolle yksityissektorin roolin vahvistamista terveysalalla. ”Hollannissa osataan julkisen ja yksityisen yhteispeli. Hollanti siirtyi v. 2006 yksityiseen vakuutukseen pohjaavaan terveydenhuoltojärjestelmään, jossa on samalla tiivis yhteistyö julkisen vallan ja yksityisen sektorin välillä. Yksityiset vakuutusyhtiöt kilpailevat asiakkaita ja sopimuksista terveydenhuoltopalveluja tuottavien lääkäreiden ja sairaaloiden kanssa. Julkinen valta määrittelee vakuutusyhtiöiden järjestämän perusterveydenhuollon rajat ja järjestelmää säädellään tarkasti. Hollannin terveydenhuolto-uudistuksen pontimena oli erkaantuminen monikanavaisesta rahoituksesta. Vanhassa järjestelmässä kaksi kolmasosaa väestöstä sai verovaroin kustannetun julkisen terveydenhuollon, mutta varakkaampi kolmannes joutui maksamaan yksityiset terveysvakuutuksensa itse.”

Tiessalon mukaan yksityinen terveysvakuutus tasa-arvoistaa Hollannin uuden terveydenhuoltojärjestelmän. Tämä tie johtaa terveyspalveluiden yksityistämiseen. Hollannissa yhdeksän kymmenestä sairaalasta on yksityisiä. Onneksi näin ei ole vielä Suomessa. Miten mahtaa käydä niille, jotka eivät kykene lunastamaan itselleen terveysvakuutusta? Meillä Suomessa jo nyt varakkaimmat kansalaiset käyttävät yksityisiä terveyspalveluita. Palkkatyössä olevat hyödyntävät työterveydenhuoltoa, jonka toteutuksesta vastaavat yksityissektori ja kunnalliset liikelaitokset. Kahdessa ensimmäisessä tapauksessa Kela kustantaa osan kustannuksista. Työttömät, yhteiskunnasta syrjäytyneet ja pienituloiset käyttävät terveyskeskusten palveluja silloin, kun heillä on siihen varaa.

EU:n kilpailutuslainsäädän-

nön todellisenä päämääränä on kilpailuneutraliteettiin vedoten ensisijaistaa yksityisomistukseen perustuva kuntasektorin liiketoiminta ja toissijaistaa yhteiskunnalliseen omistukseen perustuva palvelutuotanto. Tässä on tämän uudistuksen ydin.

Koulutus

Tiessalon mukaan ”koulutus on yhteiskunnan tasa-arvoistaja numero yksi. Mitä yhdenvertaisemmat koulutusmahdollisuudet ovat, sitä enemmän jokainen voi omalla toiminnallaan vaikuttaa tulevaisuuteensa.

Hollannissa perustuslaki suo kansalaisille vapauden perustaa koulu, järjestää itse opetus ja määrittellä ne arvot ja periaatteet, joiden varassa koulu toimii. Yksityiset ja julkiset koulut elävät rinta rinnan, ja niitä molempia rahoitetaan verovaroin. Noin kaksi kolmasosaa kouluista on yksityisiä ja loput julkisia kouluja. Kouluilla on vahva auto-

nomia ja usein oma pitkä historiaansa. Itsenäisyys on omiaan vahvistamaan koulun omaa identiteettiä, mikä taas voimaannuttaa ja inspiroi niin opettajia kuin oppilaitakin.”

Tämä hollantilainen malli osoittaa selkeästi, kuinka valtio ja sen keräämät verovarot on valjastettu yhä tiiviimmin hallitsevan luokan käyttöön. Kasvatus on vankasti kapitalistien käsissä. Epäilemättä yksityiskouluista tulee hyvää bisnestä, kun valtio kustantaa niiden toiminnan. Kuinka koulutusmahdollisuudet voivat olla kapitalistisessa luokkayhteiskunnassa kaikille kansalaisille tasa-arvoiset?

Työmarkkinat

Tiessalo toivoo, että Suomessakin tajuttaisiin joustavien työmarkkinoiden merkitys kapitalistien kannalta. ”Joustavat työmarkkinat ovat käyneet tärkeämmiksi, kun yhä useampi yritys kilpailee kansainvälisillä markkinoilla. Joustot mahdollistavat sen, että palkat, työehdot

ja joskus myös työpaikkojen määrä myötäilee yrityksen myötä- ja vastamäkiä. Joustavat työmarkkinat eivät tarkoita sitä, että vain työntekijät joustaisivat. Ratkaisevaa on, että työttömyysturvajärjestelmä takaa työntekijälle toimeentulon myös alamäissä. Kun työmarkkinat toimivat tehokkaasti, mahdollisimman moni pysyy kiinni työssä ja työttömyysjaksot jäävät lyhyiksi. Työmarkkinoiden tehokkuus on työntekijän kannalta tärkeää myös siksi, että työpaikan vaihtaminen on jouthevaa ja vaihtajalle löytyy vaihtoehtoja. Maasta riippuen työpaikkaansa vaihtaa 15–30 % eurooppalaisista työntekijöistä joka vuosi.”

Kapitalisteille on siis turvattava halvan ja lakkoilemattoman työvoiman saanti. Työehtosopimusten yleissitovuudesta on luovuttava. Irtisanomista on helpotettava. Palkkojakin saa alentaa tarvittaessa. Näin toimittaessa tuhoataan oheistuotteena myös ay-liike. Kun työvoimaa ei tarvita, se saa vastikkeellista toimeentuloa valtion veroaroista. Kapitalistin rahapussiin ei kajota. Nuorison sosiaalisia ongelmia ja syrjäytymistä ehkäistään panemalla nuoret matalapalkkatöihin kuten Saksassa.

Yhteistä näille Raine Tiessalon kokoamille resepteille on se, etteivät ne kajoa kapitalistien rahapussiin tai heidän etuihinsa. Nämä reseptit eivät myöskään edistä taloudellista demokratiaa tai kyseenalaista mitenkään kapitalistisia tuotantosuhteita. Me kansalaiset olemme siis kapitalisteja varten olemassa.

Koska kapitalismi ei kykene, eivätkä kapitalistit halua turvata oikeudenmukaista ja ihmisarvoista elämää ihmiskunnalle, meidän on syytä hylätä tällainen toimimaton yhteiskuntajärjestelmä.

Matti Laitinen
25.8.2014

Kristillisiä hyveitä

Läntinen arvoyhteisö on vihdoin herännyt puolustamaan kurdien oikeuksia, kun islamilainen Isis-järjestö on Pohjois- Irakissa ryhtynyt vainoamaan kurdeja. Uutisissa kerrottiin, että terroristit ovat teloittaneet kurdeja, jotka eivät kääntyneet muslimeiksi. USA on pommittanut Isis-terroristeja ja pudottanut vuorille paenneille kurdeille ruokaa ja muita tarvikkeita. Aikaisemmin kurdien vaikeudet eivät ole huolestuttaneet ”kansainvälistä yhteisöä”. Irakin kurdialueella on öljyä. Olisiko sillä jotain yhteyttä tähän laupeuden heräämiseen.

Yksijumalaiset uskonnot, kristinusko ja myöhemmin muhamettilaisuus kehittyivät valtioiden synnyn myötä. Yksi jumala ja sitä vastaava kuningas tai keisari heimo-päälliköiden ja kaupunkivaltioiden tilalle. Rooman valtakunta hallitsi omana aikanaan Eurooppaa. Englannin, Ranskan ja Saksan valtioiden synnyn yhteydessä ne saivat Rooman katoliselta kirkolta uskonopin. Frans G. Bengs-son on kirjassaan Orm Punainen kuvannut menneiden aikojen Tanskan kuninkaiden kristillistä elämää.

Ruotsin valtiollisen kehityk-

sen myötä sielläkin nousi kuninkaita ja käännettyään katolilaisiksi he levittivät samaa oppia myös itämaahan. Hämeenlinnan lähellä on Katumajärvi, jossa kristillisen kasteen saaneiden ”pakanoiden” kerrataan pesseen vastentahtoista kastetta pois. Englantilaissyntyiset lähetystyöntekijät käyttivät samoja taivuttelumenetelmiä kuin nykyiset Isis-muslimit. Päitä katkomalla vastahakoiset saatiin ottamaan kaste. Kun silloin saadun kasteen ilosanomaa on vuosisadasta toiseen pauhattu kirkoissa ja moskeijoissa ja vastahakoisia kurmuutettu jalkapuuissa ja muilla suostuttelekeinoilla, niin nyt Suomen vakavamielinen kansa nousee yksissä tuumin tunnustamaan yhteistä uskoa.

Kristikansa on kauhistellut Isis-tappajien videoimaa amerikkalaisen toimittajan rituaalimurhaa. Tällä luodaan kannatusta ”siviilien suojelemiseksi” ilmapommituksilla. Hillary Rodham Clinton, uskonto metodisti, USA:n ulkoministeri 2009 – 2013, toivoi julkisesti Libyan johtajan Muammar Gaddafin tappamista. Ja kun teurastajat toteuttivat ympäri maailmaa televisioissa näytetyn murhan, niin tämä sivistysmaan ulkoministeri ilmaisi kristillisen rakkautensa huudahtamalla ”Wow.”

Suomi kuuluu läntiseen arvoyhteisöön. EU:n määäämien

Venäjän vastaisten pakotteiden vuoksi Suomen jalka on voilla ja juustolla lastatun trukkilavan alla puristuksessa. Sille kävi niin kuin kirkkoherralle Arto Paasilinnan romaanissa Jäniksen vuosi Sonkajärven kirkossa Vatasen jänistä jahdatessa. Kun pappi ei saanut jänistä kiinni, niin hän haki kotoaan suojeluskuntaaikaisen mauserin ja ampui taiston tiimellyksessä omaan jalkaansa.

Venäjä ryhtyi puolustamaan Ukrainassa omia kansallisia etujaan. Se ei ole sallittua muille kuin ”Kansainväliselle yhteisölle” eli USA:n satraapeille. Venäjän ja Ukrainan luonnonvarat eivät vielä ole täysin USA:n hallinnassa. Siitä tässä vain on kysymys. Nobelin rauhanpalkinnolla palkittu demokraattinen lailisuusmies Henry Alfred Kissinger, USA:n ulkoministeri 1973 – 1977, antoi Neuvostoliiton hajottamisen yhteydessä läntisen arvomaailman mukaisen lausunnon kansojen itsemääräämisoikeudesta ja valtioiden rajojen koskemattomuudesta: ”Minä pidän Venäjällä parempana kaaosta ja kansalaissotaa, kuin pyrkimystä sen jälleenyhdistämiseksi lujaksi keskitetyn valtioksi.”

Wiljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 24.8.2014

Murskattu Ukrainan talous

Tiainen Pekka, 23.8.2014
Kirjoittaja on valtiotieteen tohtori taloustieteessä

Käyn läpi päätelmiä artikkelista Robin Wigglesworth and Roman Olearchyk, 21.8.2014, Murskattu. Ukrainan talous. Artikkelin on Financial Times-lehdestä

Artikkelissa kuvataan: Amerikkalainen elintarvikeyhtiö Cargill avasi vuonna 2000 80 miljoonan dollarin tehtaan, joka oli yksi ensimmäisistä uusista ns. green field-investoinneista Ukrainassa tarkoituksena olla uuden avoimempien markkinoiden ja uuden aikakauden symboli. Sen tuhosivat itäukrainalaisten mukaan Ukrainan armeijan ohjus. Sitä ennen Cargillin henkilöt olivat poistuneet kun itäukrainalaiset aseistetut miehet olivat tulleet tehtaan ympäristöön. Nyt tehdas on sodan laajojen tuhojen symboli.

Artikkelissa ja sen kuvioista ilmenee taloutta koskien mm. seuraavaa: -IMF:n 17 miljardin rahoitusohjelma perustui tuotannon laskuun 5 % vuonna 2014 ja elpymiseen vuonna 2015. Taustalla oli 4-5 %:n kasvu vuosina 2010-11 ja vuoden 2012 alkupuolella. Tuotanto las-ki keskimäriin noin puolen prosentin vuosivauhtia vuoden 2012 toisesta puoliskosta vuoden 2014 ensimmäiseen neljännekseen. Lasku oli prosentin luokkaa, mutta sitä korjasi yritys nousta vuoden 2013 viimeisellä neljänneksellä, kunnes lasku käynnistyi prosentin vuosivauhtiin vuoden 2014 en-

Kuva: Seppo Aaltonen

Ukrainassa myös maatalous on neuvostoaajoista päässyt taantumaan. Maan kohtalona Lännen etupiirissä on tulla myydyksi kansainväliselle pääomalle. Monsanto kaltaisia sijoittajia maatalouteen ja teollisuuteen löytyy maailmalta. Kansainväliset pääomapiirit ovat vihoissaan pelätessään oivan saaliin, Donetskin laakion karkaavan käsistä.

simmäisellä neljänneksellä ja kiihtyi 5 %:n pudotukseen toisella. -Julkisen velan kansantuoteosuus nousi 42 %:sta 62 %:iin, mutta oli IMF:n arvioissa hallittavissa. 4-Arvio tehtiin pian Krimin Venäjään liittämisen jälkeen ja kun itäukrainalaiset olivat ottaneet hallintaansa Itä-Ukrainan.

Kun sopimus oli allekirjoitettu, heti perään Standard Bankin senioristategisti kirjoitti, että sopimus on kauniisti kirjoitettu, mutta valitettavasti enemmän mielikuvitusta kuin tosiasioita. -Yksistään Krimin menetys alentaa Ukrainan BKT:tta 3,7 % ja Itä-Ukraina on BKT:sta 16 % ja viennistä 25 %. Infrastruktuurin, teiden, rautateiden, lentokenttäyhteyksien tuhoutuminen Ukrainan teollisella sydänalueella ja investointien tuhoutuminen, jotka oli teh-

ty jalkapalloa varten, vaikuttavat. -Sodan vaikutusta loppuvuoden 2014 BKT:een ei voi vielä arvioida, mutta -6,5 % vuodelle 2014 on arvioissa realistisempaan pidetty kuin -5 %. Maatalouden ei odoteta korvaavan sodan tuhoja teollisuudelle. Maatalouden sadosta Ukraina menetti 15 %. -Sodan kumulatiivista vaikutusta kuvaa arvio, että julkisen velan BKT on arvion mukaan noussemassa 87 %:iin vuonna 2018. -Artikkelissa nostetaan esiin Kreikan rahoitus joka nousi 200 miljardiin euroon. Kyse on Ukrainan osalta siitä, miten sen rahoitus olisi järjestettävä ja millaisista summista on kyse. -Venäjä tukirahoitti Ukrainaa Janukovitsin aikana ja Venäjän saatava 3 miljardia euroa erääntyy joulukuussa 2015. Artikkelissa ei erikseen mainita Venäjän maksuun vaatimaa maakaasuvel-

kaa 6 miljardia euroa. Tämä summa on artikkelin ensimmäinen suuri jälleenrahoitettava summa. -Artikkelissa viitataan Sterne-nimiseen analyttikkoon, joka lausuu: "Ajattelemme, että Ukrainan talous ja IMF:n ohjelma kohtavat sellaisia vaikeuksia, että maksukyvyttömyys on todennäköinen siten, että seuraavien kolmen vuoden aikana velan maksut pakon edessä siirretään." Erään länsipankkiirin todetaan sanoneen, että Kiovalla on 30 %:n mahdollisuus uudelleen järjestellä velkansa. Jos he tahtovat tehdä tämän, heillä on peruste pyytää anteeksi. -Artikkelissa tuodaan myös esille vaikeus toimeenpanna IMF:n vaatimia ehtoja.

Poroshenko esitti juuri hiljakkoin Marshall-suunnitelman kaltaista hanketta Ukrainan rahoit-

tamiseksi. Se osoittaa, että asian vakavuus Ukrainassa tiedetään.

Tarpeen on ottaa huomioon, että kun BKT putoaa vuoden 2012 alkupuoliskon tasosta vuoden 2013 loppuun yhteensä vajaan prosentin ja vuonna 2014 esim. em. 6,5 %, pudotus on yhteensä runsaat 7 % ja vuoden 2014 toisella puoliskolla liki 9,5 %, että tulee -6,5 % vuosikeskiarvoksi, vuoden 2014 toisella puoliskolla ollaan 10 % alle edellisen huipun vuoden 2012 alkupuoliskolla. Tilanteessa, jossa teollisuutta ja infrastruktuuria on tuhattu, menetyksen umpeenkuromiseen kestää huomattava aika. Tietysti jos tulee ulkomaista lainarahaa, rakentaminen elvyttää nopeasti, mutta kun ovat julkisen velan maksuongelmat, kuka uskaltaa rahoittaa? Tämä pudotus sisältää sen, että Krimin lisäksi ei tule rajamuutoksia.

Elpymistä haittaa olennaisesti, jos Itä-Ukrainan teollisuuden vienti Venäjälle ei tarpeeksi elvy eikä maataloustuotteita voi viedä Venäjälle entiseen malliin ja kaasu on maailmanmarkkinahintaista kriisiä edeltäneet 30 %:n alennuksen sijaan. Eli taloussuhteiden huononeminen Venäjän kanssa hidastaa elpymistä ja julkisen velan takaisinmaksuongelmat vielä merkitsevät finanssipolitiikkaan kiristävää painetta. Ukrainan valuutan suuri devalvoituminen auttaa vientiä, mutta lisää ulkomaisen velan määrää. Jos sota jatkuu saatikka jos laajenee, tilanne vaikeutuu. Jos sota loppuu, alkaa vaikea vahinkojen korjaamisen aika.

Metaani kuplii Siperian ikiroudasta?

Jamalin ja niemimaalle luoteis-Siperiaan ilmestyneiden salaperäisten kraattereiden aiheuttajaksi näyttää osoittautuvan pahin mahdollinen ajateltavissa oleva: voimakkaan kasvihuonekaasun metaanin "kupliminen" ikiroudasta jään lämpenemisen vaikutuksesta. Erityisesti kaksi edellistä kesää ovat olleet poikkeuksellisen lämpimiä.

Siperian kraattereiden syyksi paljastui pahin mahdollinen, eli ilmaston lämpenemisen aiheuttama metaanitaskujen purkautuminen. Hälyttävää ilmiötä on osattu ennustaa. Metaani on voimakas ilmastomuutosta nopeuttava kasvihuonekaasu.

Metaani on ilmaa selvästi kevyempi kaasua, joka nousee yläilmoihin ja karkaa lopulta avaruuteen, mutta sitä ennen se voi lämmittää voimakkaasti ilmastoa. Ilmiö saattaa uhata vakavasti Venäjän kaasuteollisuutta ja edistää kasvihuoneilmiötä.

Aiemmin tuntematon geologinen luonnonilmiö

Tutkijat pitävät todennäköisenä selityksenä luonnonkaasun sulkeumaa yhdistettyä suolaveteen ikään kuin hiilidioksidi juomapullossa, joka nousevan lämpötilan takia purkautuu ja lennättää ympärilleen maa-ainesta. Sitten reikä vielä laajenee sulamalla, kuten juuri nyt tapahtuu. Suurimmasta kraatterista on mitattu 9,6 %:n metaanipi-

toisuuksia, vaikka se nouseekin tavalle. Normaalisti ilman metaanipitoisuus on 0.00012 %.

Toisena mahdollisena selityksenä on esitetty ns. pingo-routimisilmiötä, jossa ikiroudan sisälle muodostuu pystysuora jääpylväs, joka ulottuu sulaan pohjaveteen ja poikkeuksellisen lämpimänä jaksone se saattaa nousta pohjavedenpaineesta ylös ja sulaessaan jättää jäähän kraatterin. Sitä on aikaisemmin pidetty Jamalin monien kraatterimaisten järvien syntytapana, ehkä väärin.

Mahdottomia ovat sen sijaan esimerkiksi tulivuorenpurkaukset tai meteoriittiselitykset. Seutu ei ole tuliperäistä, eivätkä maakaasuvarannot olisi voineet säilyä tu-

liperäisellä alueella. Meteoriitit eivät voi osua kuukausien välein aina samalle alueelle. Kraattereissa ei ole merkkiä tulipaloista. Seudulla on maapallon suurimmat vuoden-aikojen lämpötilaerot, 100 Celsius-astetta tammikuun kaamoksen, -60 C ja heinäkuun jatkuvan aurigonporotuksen, +40 C, välillä. Ikiroudan keskilämpötila 20 m:n syvyydellä on noussut 20 vuodessa 2 celsius-astetta.

Suuri riski kaasuntuotannolle

Hallinnollisesti alue kuuluu Jamalin Nenetsian autonomiseen alueeseen, jonka alkuperäiskansa on toiseksi suurin etninen ryhmä venäläisten jälkeen. Sen maaseudun asukkaat ovat etäisiä kielisukulaisiamme nenetsejä, entiseltä nimeltään jurakkisamojedeja. He muuten tervehtivät nyt ilolla lännen talouspakotteita, kun heidän tuottamansa poronlihan kysyntä ja hinta nousivat.

Jamalin niemimaa Obinlahden länsipuolella (Bovanenkovon kaasukenttä) ja Tazin niemimaa sen itäpuolella Taz-joesta etelään (Jamburgin kaasukenttä, 40% Venäjän kaasuntuotannosta) ovat Venäjän valtiollisen kaasuyhtiön Gazpromin kaasuntuotantoalue, joka tuottaa 70% Venäjän maakaasusta ja 20% maailman maakaasuntuotannosta. Bovanenkovoa lähin purkauskraatteri on 30 km:n päässä kaakkoon ja Jamburgia lähin 100 km:n päässä koilliseen. Kolmas Jamalin Nenetsian suuri kaasukenttä Novyi Uren-goi 200 km Jamburgista etelään on kovalla maalla. Valtiollisella Gazpromilla on Venäjällä 440000 työntekijää ja 164000 km putkilinjoja (164

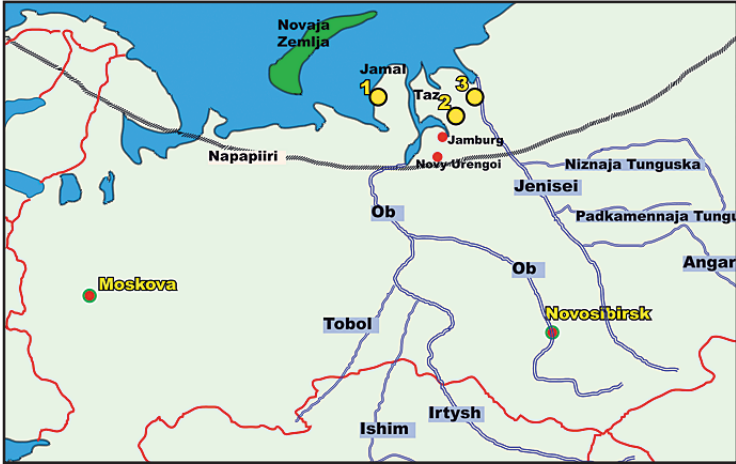
kertaa Hangosta Utsjoelle). Se on Venäjän suurin yhtiö. Jamburgin 6000 vaihtuvan asukkaan kaasumiesten kylä on Suomalaisten toimitettava. Kirjoittaja toimi rakenteiden apulaispääsuunnittelijana, kun siitä tehtiin kauppa 1986. Siitä aion kirjoittaa tarkemmin ensi numerossa. Piru on totaalisesti merrassa, jos tuollainen "hell hole" kylän tai pumppaamon kohdalle posahtaa...

Siperian jokien kääntämisestä keskustellaan

Gazprom aikoo ensialkuun porata syviä reikiä ikiroutaan tuotantoalueiden ympärille kaasunpaineen alentamiseksi ja kraattereiden muodostusprosessin hallitsemiseksi. Tällainen toimi ei kuitenkaan riitä minnekään, jos ikirouta on alkanut purkaa metaanivarojaan, kuten kauan on ounasteltu.

Neuvostoliitossa 1980-luvulla torjuttua suursuunnitelmaa Siperian suurten jokien virtaus-suunnan kääntämisestä, on kuitenkin pitänyt esillä mm. Kazahstanin presidentti Nursultan Nazarba-jev. Se saa nyt aivan uutta ajankoh-taisuutta. Se olisi varma keino jäähdyttää Jäämeren rannan jääkenttiä, erityisesti täällä Obin ja Jenisein yhteisessä suistossa. Suunnitelma jokien virtaussuunnan kääntämisestä torjuttiin juuri tällä perusteella: se jäähdyttäisi Jäämeren rantoja ja itse Jäämertakin ja voisi muuttaa merivirtoja! Nyt ainakin tuon "perustelun" merkki vaihtuu laakista. Toiseen vaakakuppiin jää Jäämeren liikenteen vaikeutuminen, kun luvassa olisi suurta aktivoitumista. Sen pullonkaula ei kuitenkaan ole Obin ja Jenisein suistossa.

Risto Koivula

Karttapiirros: Heikki Mannikko

Karttapiirroksista selvinnee, että Venäjän merkittävät kaasuntuotantoalueet sijaitsevat pääosin napapiirin pohjoispuolella ikiroudan alueella, jonne sijoittuvat kraatterit 1, 2 ja 3. Lisäksi on vielä kaksi uutta kraatteria. Piirroksista selviää, miten laaja Ob ja Jenisei-jokien valuma-alue on. Kaasualue ehkä voitaisiin väliaikaisesti pelastaa jokien virtaussuuntaa muuttamalla, mutta miten pelastetaan muu maailma?

Ukrainan informaatio sodan seuraaminen vaatii valppautta

Näistä ei kerrota

Donetskin ja Luhanskin kansantasavaltojen pääkaupunkeja ja muita alueita on yritetty pitkin kesää saartaa ja vallata, mutta alueiden puolustusjoukot ovat pitäneet hyvin pintansa ja aiheuttaneet hyökkääjille huomattavia tappioita. Ukrainan hallituksen joukoissa on esiintynyt laajasti kieltäytymisiä ja karkuruutta sekä siirtymistä aluejoukkojen puolelle ja myös Venäjälle turvapaikan toivossa. Hallituksen väkivaltaiset tavoitteet eivät ole sopineet kaikille armeijaan määrätyille, vaan itsenäiset ja rehelliset yksilöt ja armeijan ryhmittymät ovat katsoleet parhaaksi irrottautua Kiovan johdon pyrkimyksistä. Poikkeuksen tekevät tietenkin armeijan aktiivisimpina karkijoukkoina toimivat venäläisvastaiset ääriationalistien, uusnatsien ja banderalaiisten fasistien taisteluryhmät. Näiden joukoissa on ollut myös ulkomailta eri tavoin tulleet ja värväytyä kiihkoilijoita ja turvallisuusyritysten ammattilaisia.

Voimalla yksipuoliseen ratkaisuun

Tässä valossa Tuomiojan blogia tarkkaan luettaessa ei voi tulla muuhun johtopäätökseen, kuin että siinä asetetaan vaatimus aluepuolustusjoukkojen ehdottomasta antautumisesta. Se ei poikkea millään lailla Ukrainan johdon vaatimuksista ja suunnitelmista. Voidaan vain kuvitella, mitä on seurauksena, jos nationalistiset oikeistopataljoonat ottavat haltuunsa ja valvontaansa esimerkiksi Donetskin miljoonakaupungin, josta jo nyt on paennut kymmeniä tuhansia siviilejä lähinnä Venäjälle. Laajat joukkopidätykset ja terroritoimet ovat odotettavissa, vaikka Tuomioja ja hänen hengenheimolaisensa kuin vakuuttaisivat poliittisen ratkaisun antamasta mahdollisuudesta ”kunnialliseen perääntymistiehen ja armahdukseen”. Viimeksi Venäjän ulkoministeri Lavrov varoitti 13.8.2014 etnis puhdistuksen mahdollisuudesta ja vaarasta Itä-Ukrainan alueella. Tämän tyyppistä väkivaltaista toimienpidettä vaati jo keväällä entinen ukrainalainen kärkipoliitikko ja Isänmaa-puolueen johtohahmo Julia Timoshenko.

Osa informaatio sodaa

Tuomiojan blogissakin on kysymys Ukrainan tapahtumiin alusta alkaen liittyvästä länsimaiden informaatio sodasta, jossa totuudella ja tasapuolisuudella ei ole ollut paljoakaan osuutta asioiden ja niiden syiden käsittelyssä. Koko länsimedia on valjastettu tähän tarkoitukseen ja sitä tukevat myös ”puolueettomien humanistien” tarkoitushakuiset ja useimmiten sinisilmäiset lausunnot ja pyrkimykset tilanteen ratkaisemiseksi. Ukrainan nykyhallinnon ja sen tukijoiden - enhen muuta USA:n - kanssa ei voitane nykyisillä edellytyksillä päästä minkäänlaiseen asialliseen ja kestäväan sopimukseen Ukrainan ja itsenäisiksi julistautuneiden kansantasavaltojen alueiden tulevaisuudesta. Länsi-Ukrainassa ja lännen asenteissa olisi tapahduttava täydellinen suunnanmuutos rauhaa ja demokratiaa kohden. Muuta mahdollisuutta ei ole. Tähän kuuluu myös luopuminen Venäjän saartamispyrkimyksistä ja Naton laajenemistavoitteista.

Olisi palattava aikaan ennen viime syksyn virheitä, jolloin EU yritti pakottaa Ukrainaa epäedulliseen lähestymissopimuk-

Ulkoministeri Erkki Tuomioja kirjoitti blogissaan 7.8.2014 mm.: ”Katseet kääntyvät ennen muuta YK:iin ja ETYJ:iin, joiden tulisi pikaisesti käynnistää avustusoperaatio Itä-Ukrainan väestön tilanteen helpottamiseksi. Separatistit, joiden toimilla ei ole sen venäjänkielisen väestön kannatusta, jonka nimissä he väittävät toimivansa, olisivat jo sotilaallisesti lyötyjä ilman Venäjältä saatua tukea. Kansainvälisen humanitäärisen operaation käynnistäminen tuskin onnistuu ilman aseiden vaihtamista ja poliittista ratkaisua, joka antaa separatisteille ja heidän tukijoilleen kunniallisen perääntymistien ja armahduksen kaikille muille vakaviin sotarikoksiin syyllistyneille. Monet aiemmat suunnitelmat ja myös presidentti Porosenkon aiemmin esittämä suunnitelma sisälsi näitä elementtejä ja ne on syytä ottaa uudeleen esille.”

seen. Sen jälkimainingeissa länsimedia ja ukrainalainen oikeisto saivat aikaan kansalaisten harhautamisoperaation, minkä seurauksia nyt elämme. Äärioikeisto näki tilaisuutensa tulleen ja nosti päänsä toisen maailmansodan jo tuhoutu-neiksi kuvitelluista juoksuhaudoista. Stepan Banderan fasistiaamu kaivettiin esiin.

Sotarikokset

Tuomioja lupaa ”armahdusta kaikille muille paitsi vakaviin sotarikoksiin syyllistyneille”. Tämä ei tietenkään koske Ukrainan hallituksen joukkojen ja niiden ryhmittymien nationalistiysiköiden tähänastisia siviilejä vastaan kohdistuneita terroritoimia. Näitähän ei länsimedian mukaan ole juurikaan esiintynyt. Samalla lailla kuin Ukrainan hallituksen sotilastiedottajakin päivittäin toteaa, niin kaupunkien puolustajat ovat itse pommittaneet puolustamiaan alueita tykistöllä ja panssarivaunuilla ja muuta vastaavaa!

Helsingin Sanomat 8.8.2014: ”Donetskin keskustassa separatistit pommittivat torstaina kuntosaleja ja sairaalaa. Sairaalaan kohdistetussa iskussa kuoli yksi ihminen ja loukkantui kaksi ihmistä, kertoo uutistoimisto AFP”. Mistä tiedot aluperin?

Edellä mainittu sotilastiedottaja jatkoi 18.8.2014 tiedonleivitystään kansainväliselle medialle. Nyt uutisena oli pakolaisbussin tuhoaminen Luhanskin lähistöllä. Tekijänä tietenkin aluepuolustusjoukot. Miksi ”omia” siviilejä olisi tietoisesti tapettu? Aluejoukot syytivät tapahtumasta Ukrainan armeijaa. Tätä on ”vapaa” tiedonvälitys.

Muitakin rikoksia

Entä muut rikokset ja niihin syylistyneet? Armahdus on ilmeisesti myönnetty ilman tapausten luvattua tutkintaa Odessan keväällä tapahtuneen ammattiliittojen rakenuksen polttajille sekä Maidanin aukion tarkka-ampujille. Molemmat tapahtuivat tiedotusvälineiden silmien alla ja uhriluvut olivat suuria. Ukrainan hallitus on sallinut väkivaltaisten nationalistitahojen riehua vapaasti eikä ole puuttunut tähän toimintaan ja sen seurauksiin millään lailla. Kommunistisen puolueen puheenjohtajan asunto poltettiin ja puheenjohtaja yritet-

tiin murhata. Missä ovat tutkimukset? Heinäkuun 17. päivän lentokatastrofi on esille tulleiden ensimmäisten tutkimustulosten mukaan alkanut varmistua Ukrainan armeijan hävittäjän aikaansaannokseksi. Malesian tärkeimmän englanninkielisen päivälehdessä mukaan matkustajakoneen pudottaminen viimeisteltiin hävittäjän konetykeillä. Propagandistinen suunnitelma saattaa Itä-Ukrainan venäjänkielisen kansanosa ja sitä puolustavat joukot tässä yhteydessä epäilyttävään ja kansainvälisesti tuomittavaan asemaan tulee myös aikanaan tutkimusten ja tunnustusten myötä julkiseksi. Missä ovat silloin pääministeri Jatsenjuk ja hänen läntiset kumppaninsa?

Väestön tuki aluepuolustukselle

Tuomioja vakuuttaa, että ”Separatistit, joiden toimilla ei ole sen venäjänkielisen väestön kannatusta, jonka nimissä he väittävät toimivansa, olisivat jo sotilaallisesti lyötyjä ilman Venäjältä saatua tukea”. Jos väestön kannatus olisi tätä luokkaa, niin miksi sitten yli 700 000 Itä-Ukrainasta paennutta venäjänkielistä ei ollut jäänyt odottamaan Kiovan hallituksen vapauttajia, vaan katsoivat, että siltä taholta ei ole mitään myönteistä odotettavaa tulevaisuutta ajatellen. Donetskin ja Luhanskin alueilla pidetty kansanäänestykset alueiden riippumattomuudesta osoittivat selvästi, että näiden alueiden miljoonat asukkaat eivät halua elää Kiovan nationalistihallituksen alaisuudessa. Saman osoittivat jo aiemmin krimiläiset, jotka lähes yksimielisesti asettuivat Kiovan suhteen itsenäisyyden kannalle ja päättivät sen jälkeen hakeutua Venäjän yhteyteen.

Venäjän joukot

Venäjän tuesta aluepuolustusjoukoille on länsimediassa kesän aikana kerrottu toinen toistaan erikoisempia ja keskenään ristiriitaisia tarinoita. Helsingin Sanomissa julkaistiin 25.7.2014 AFP:n uutisena mm. seuraavaa: ”Nimetttömiä amerikkalaislähteiden mukaan Venäjä on lähettänyt viime viikkoina Ukrainaan vähintään yhden uuden pataljoonan viikossa. Maassa olevien venäläisjoukkojen määrän arvioidaan kasvaneen viikossa 12 000:sta 15 000:een”. Elokuun 13. päivän HS:ssa

julkaistiin grafiikka, jonka mukaan Itä-Ukrainan sotaan osallistuu noin 50 000 henkeä Ukrainan hallinnon joukoissa ja noin 15 000 ”Venäjänmielistä kapinallista”. Mihin tästä ovat unohtuneet väitetyt venäläisjoukot? Heitähän olisi AFP:n uutisen mukaan pitänyt olla 15 000 ja tämän lisäksi kolme uutta pataljoonaa uutisessa mainitun viikkovauhdin mukaisesti!

Eikö näitä länsiuutisten ja kotimaisten toimittajien juttuja tarkisteta millään lailla? Vai ehtivätkö venäläiset jo lähteä tiehensä? Ehkä heitä ei koskaan ollutkaan muualla kuin nimettömien amerikkalaislähteiden mielikuvituksessa.

Materiaaliapu

Entä väitetty Venäjän materiaaliapu Donetskin ja Luhanskin aluepuolustusjoukoille? Helsingin Sanomien Moskovan kirjeenvaihtaja Pekka Hakala kirjoitti 29.5.2014 mm.:

”Olen nimittäin luultavasti nähnyt lähes kaikki Donetskin kapinalliset asemiehet, eikä siihen kauaa mennyt. Suurin osa heistä osallistui voitonpäivän marssille Donetskissa toukokuun 9. päivänä. Osa marssi ”Donbassin nostoväen”, osa ”Vostok-pataljoonan” lipun alla. Yhteensä heitä oli muutama sata. Aseistus koostui pääasiassa erikaisista rynnäkkökiväreistä, mutta mukana oli myös esimerkiksi vanhoja Baikal-haulikoita. Kapinalliset ovat ilmeisesti saaneet jonkin verran aseita ja apujoukkoja Venäjän puolelta, mutta suurimmaksi osaksi he ovat yhä samaa paikallista väkeä. Väestön enemmistö ei tue heitä”.

Hakalan mukaan siis apua on ilmeisesti saatu Venäjältä. Ilmeisesti? Näyttöä ei ollut esittää toukokuun lopulla eikä nytkään syksyn saapuessa. Hakala tulkitsi myös väestön enemmistön mieltäpidettä länsimaiseen tapaan. Ilman väestön laajaa tukea aluepuolustus olisi tuskin kestänyt tähän asti vakinaisen armeijan ja siinä karkijoukkoina toimivien oikeistopataljoonien hyökkäystä. Varsinkaan, jos aluepuolustajia olisi ollut vain ”muutama sata”.

HS:n toimittaja Johanna Lip-sanen kirjoitti 13.6.2014, että ”Ukrainan sisäministerin mukaan Venäjä päästi torstaina muun muassa kolme panssarivaunua Itä-Ukrainan separatistien avuksi, ker-

toi Reuters”. Ajatella! Mahtoiko sisäministeri luovuttaa todisteet tästä uutistoimisto Reutersille? Niitä kun ei ole esitelty julkisuudessa koskaan.

Edellä olevien esimerkkien jälkeen länsimedian uutisissa on kasvatettu materiaaliavun määrää ja laatua roimasti. Vaikka minkälaista raskasta aseistusta on valunut rajan yli solkenaan. ”Näytöt ja todisteet” ovat kuitenkin jääneet minimaaliselle tasolle, eikä poissuljettua ole myöskään ollut se, että ”todisteita” on tehtailtu kiovalais-amerikkalaisissa mediapajoissa.

Menestyksen takeet

Aluepuolustusjoukot ovat ottaneet huomattavan määrän raskasta kalustoa ja muuta materiaalia hallituksen joukoilta näiden kärsimien suur tappioiden yhteydessä. Myös armeijan puolta vaihtaneet yksiköt ovat luovuttaneet käyttökelpoista sotakalustoa. Hallitus on puolestaan saanut jo puolen vuoden ajan lähinnä USA:lta runsaasti sotamateriaalia sekä lisäksi sikäläisiä operaatioiden johtajia ja suunnittelijoita sekä koulutusapua. Tästä ei ole edes vaiettu.

Aluepuolustuksen menestys on kuitenkin perustunut motivoituneisiin yksilöihin ja puolustusryhmittymien sitkeään ja uhrautuvaan toimintaan. Alueiden puolustus on koettu välttämättömäksi ja tärkeäksi tehtäväksi. Tässä väestön laaja tuki on ollut ensiarvoisen merkittävää. Kiovan hallituksen puolelta samaa ei voida sanoa. Pakkovärvätyt joukot eivät ole tunteet asiaansa mielekkääksi. Toiminta on ollut tehotonta ja tappiot suuria.

Vaihtoehtoja tiedonsaantiin

Allekirjoittaneella oli heinäkuussa Pietarissa käydessä mahdollisuudet seurata puolentoista viikon aikana paikan päällä myös Venäjän eri TV-kanavien uutisoitua Ukrainan tilanteesta. Vanhaa sanontaa käyttäen ero oli kuin yöllä ja päivällä verrattaessa niiden uutismateriaalia kotimaan vastaavaan. Uutisointi oli vakuuttavaa ja perusteltua. Kaikkea sitä, mitä täällä jätetään näyttämättä oli yllin kyllin. Ukrainan armeijan siiviliikoiteisiin suuntaamien iskujen seurauksia kaupunkialueilla näytettiin laajasti. Haavoittuneita ja muita asukkaita haastateltiin yleisesti. Ja aluepuolustajia tietenkin. Samoin aluejoukkojen vangeiksi joutuneita Ukrainan armeijan sotilaita. Eri kanavilla esitettiin mm. kuva-reportaasi länsi-ukrainalaisen uusnatsikomppanian lippuvalatilaisuudesta, jossa Itä-Ukrainaan taisteluihin lähtevä maastopukuinen joukko uhosi keltaisen tyyliä harkistilla merkityn lipun alla. Näytettiin myös nationalistien panssareita, joissa liehuivat toisen maailmansodan aikainen fasistijohtajan Stepan Banderan kuvalla varustetut liput. Juttujen taustoitukset olivat laadukkaita.

Ukrainan tapahtumista ja taustoista tietoa hankittaessa ei ole tarpeen tyytyä koti- ja länsimaisen valtamedian yksipuoliseen antiin, vaan vaihtoehtoista informaatiota löytyy esimerkiksi Verkkomediasta, SAFKA:n sivuilta ja Kominformin verkkouutisista sekä eräistä työväenlehdistä. Ja myös Venäjän TV-kanavilta, jos niiden seuraamiseen on mahdollisuus.

**Jaakko Ahvola
20.8.2014**

Ukrainalainen päiväkirja: heinä-elokuu 2014

Poroshenkon ”rauhan-suunnitelma” Kiovan joukkojen ryhmittämiseksi

Kun toukokuussa Ukrainan presidentiksi tuli Pjotr Poroshenko, joka vannoi presidenttikampanjansa aikana saavansa kolmessa kuukaudessa kuntoon suhteet Venäjään ja tuovansa rauhan maan itäisille alueille, niin ensin näyttikin siltä, että hän aikoi täyttää lupauksensa. Lyhyessä tapaamisessa kesäkuun alussa Putinin kanssa Poroshenko esitti ”rauhansuunnitelmansa” ja perustettiin kontaktiryhmä Ukrainan kriisin ratkaisemiseksi, johon tulivat mukaan ETY-järjestö, Venäjä, Donetskin kansantasavalta ja kesäkuun lopussa jopa julistettiin tulitauko, jota ei kylläkään erikoisemmin noudatettu ja josta tuli hyvin lyhyt. Kiova keskeytti tulitauon jo heinäkuun alussa ilmeisesti käyttämällä sitä hyväksensä voimiensa uudelleen ryhmittämiseen, koska aloitti melko voimakkaan hyökkäyksen. Nuorten tasavaltojen valvoma alue alkoi nopeasti supistua ja elokuussa ukrainalaisjoukot lähestyivät jo Donetskia ja Luhanskia.

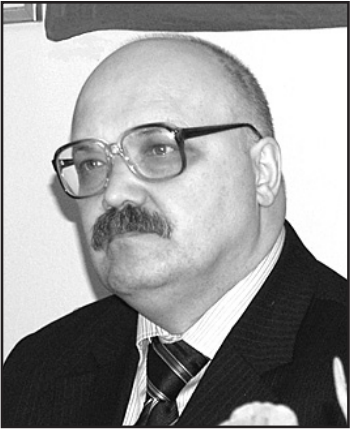
Taistelukykyisimmät ukrainalaisjoukot murskattiin

Ja sitten yllätyksenä monille nostoväen sotilaille DKT ja LKT aloitivatkin vastahyökkäyksen. Muuten asiantuntijoille se ei ollut mikään yllätys. Ennen kaikkea kuluneiden kuukausien aikana murskattiin kaikkein luotettavimmat ja taistelukykyisimmät ukrainalaisjoukot. Jäljelle jäi henkilöitä, jotka eivät osaa sotia (eli Kansalliskaartin sotilaat, jotka on muodostettu ukrainalaisista nationalisteista) tai ne, jotka eivät tahdo sotia, ovat hengessään myötämielisiä ”separatisteille” tai yksinkertaisesti eivät tahdo taistella maanmiehiään vastaan. Huonosti onnistuneet yritykset toteuttaa liikekannallepano (nyt on menossa jo neljäs sellainen) eivät tässä mielessä ole muuttaneet tilannetta. Toisaalta ukrainalaisjoukkojen huoltoa hallitsevat kaaos ja kukoistaa varkaus. Sen tuloksena sotilaat ja upseerit eivät saa ruokaa, palkkoja ei makseta ja usein joukkoja ei varusteta varusteilla ja ampumatarvikkeilla.

Asiat ovat kehittyneet jopa niinkin pitkälle, että liikekannallepantujen perheet ostavat heille omilla rahoillaan luotilivejä. Luonnollisesti kaikki tämä heijastuu ukrainalaisjoukkojen taisteluhengessä.

Taisteluissa keskeinen osa on motivaatiolla

Toisaalta kansalaissodissa ratkaisevana tekijänä esiintyy usein ei niinkään fyysiset voimasuhteet kuin nimenomaisesti taisteluhenki. Donetskin ja Luhanskin tasavaltojen nostoväellä motivaatio on korkein mahdollinen - ne ovat varmoja siitä, että taistelevat oikean asian puolesta, fasismia ja kansallissortoa vastaan, taistelevat oman maansa puolesta, omasta kodistaan. Mutta rintaman toisella puolella perusosa sotilaista (paitsi äärinationalistien pientä ryhmää) ei yleensä ymmärrä, minkä puolesta he taistelevat Tästä johtuvat lukuisat tapaukset antautumisista vangeiksi tai pakenemisista Venäjälle. Voidaankin sanoa, että nostoväki pyrkii mahdollisimman nopeasti oppimaan voittamisen taidon ja Kiovan ”rankaisijat” pyrkivät taas palaamaan mahdollisimman nopeasti koteihinsa.

Sergei Skvortsov

Ennemmin tai myöhemmin tämän asian piti vaikuttaa taistelujen kulkuun. Ja niin siinä myös kävi.

Henkilövalinnoilla on ollut suuri merkitys

Hyvin tärkeitä on myös se, että uusien kansantasavaltojen johto vapautuu asteittain satunnaisista henkilöistä, kuten ketään edustamattomista ”kansankuvernööreistä” tai moskovalaisista politteknologeista, jotka paitsi etteivät tunne paikallista tilannetta eivät myöskään ymmärrä tietyssä mielessä yhtään mitään realipolitiikasta, talouden johtamisesta puhumattakaan. Äskeisten vaihdosten jälkeen tasavaltojen johdossa tämän johdon asiantuntemuksen yleistäso on huomattavasti parantunut ja erityisesti sotilasalalla. Esimerkiksi DKT:n joukkojen esikuntapäälliköksi kohosi ei mikään myyttinen, vaan täysin todellinen eversti, alansa oikea ammattilainen.

Laaja mielipide Ukrainassa ei ymmärrä tapahtumien luonnetta

Sekä venäläinen että ulkomaalainen lehdistö kirjoittavat paljon siitä, että kyseisten muutosten takana on Venäjä, joka muka siten on vapautunut sille hankalista henkilöistä. Mutta henkilöt, jotka hyvin hienovaraisesti siirrettiin syrjään, eivät yksinkertaisesti pystyneet hoitamaan virkojaan ja näin ollen heidän vaihdoksensa oli jo aikoja sitten kypsynyt ja jopa ylikypsynyt. Toisaalta esimerkiksi entinen DKT:n pääministeri, erään venäläis-oligarkin luottohenkilö, määritelmänsä mukaisesti enemmän johti asioita Kremlistä käsin kuin hänen tilalle noussut taipumaton ”kenttäkomentaja”. Mutta mitä seuraa jatkossa? En ole ammatissotilas enkä voi sanoa, missä kohdassa nimenomaan nostoväen hyökkäys tulee pysähtymään. Siitä huolimatta rohkenen olettaa, että se tapahtuu jossain näiden tasavaltojen alueella (pessimistinen versio) tai niiden rajoilla (optimistinen versio). Eräät huimapäät unohtavat sen, että yhä vielä yli puolet DKT:n ja LKT:n alueista on yhä edelleen kiovalaisjoukkojen hallussa ja puhuvat jo siitä, että kohta jatketaan Kiovaan asti. Tosiasiassa jos nostoväen onnistuukin vapauttaa vihollisista omat alueensa, niin sellainen retki tuskinpa onnistuu lähiaikoina - Ukrainan muilla alueilla väestön enemmistö suhtautuu toistaiseksi vihamielisesti DKT:hen ja LKT:hen ja pitää niitä Venäjän marionetteina sekä arvioi sellaisen etenemisen aggressioksi. Näin ollen nostoväen kannalta sotatapahtumien parhaankin kehityksen tapauksessa Ukrainan valtio ei katoa toistaiseksi mihinkään.

Vuosikymmenien ”välirauha” mahdollinen

Sinä hetkenä kun kirjoitan näitä ajatuksia, Donetskin ja Luhanskin kansantasavaltojen joukot ovat suorittamassa laajaa hyökkäystä laajentamalla valvomaansa aluetta. Ukrainalaiset joukot on pakotettu perääntymään Donetskista ja taisteluja käydään DKT:n äärimmäisellä eteläalueella, Azovan meren rannalla. DKT:n nostoväki on ilmoittanut ottaneensa valvontaansa koko Venäjän puoleisen rajan ja, että saarretuiksi on joutunut Kiovan joukkojen neljä ryhmittymää. Toisaalta vielä pari viikkoa sitten enemmistö silloisista keskustelukumppaneistani oli varma siitä, että tasavallat kukistuvat aivan muutaman päivän kuluessa. Mutta tarkastelkaamme asioita järjestyksessä.

Itä-Ukrainan alue oli yksi Hitlerin tavoitelluimpia kohteita taloudellisten voimavarojensa johdosta. Hitleriläiset pyrkivätkin kaikin keinoin pitämään alueen hallinnassaan. Samasta syystä alueella taistellaan tänäänkin. Ukrainan armeijan tykistötulen seurauksena Gorlovkan kaupungissa paloi ortodoksinen kirkko (kuva). Talot palavat ja omaisuus tuhoutuu. Tasavaltojen ja Venäjän vastaista uhoa nostatettiin mm. syyttämällä tasavaltojen nostoväkeä malesialaiskoneen tuhosta. Kun kävi selväksi, että syy-pää onkin Ukrainan armeija, niin media vaikenä. Alueiden nostoväen työnnettyä hyökkääjät takaisin, syytetään asiasta Venäjää. Meillä asiaa käytetään sotapropagandan välineenä. Ukrainan nykyjohdon suunnitelmien toteutuminen johtaisi kaikkien talouden resurssien siirtymiseen kansainvälisen pääoman käsiin. Silloin Hitlerin tavoite on toteutunut eikä Ukrainana ole sen jälkeen enää vapaa.

Toisaalta tasavaltojen sotilaallisen häviön uhka on nyt torjuttu pitkäksi aikaa. Kuten olen jo monesti kirjoittanut, olemassa oleva selkkausten selvittämiskokemus entisen NLn alueella osoittaa, että tässä pattitilanteessa, kun yksikään osapuoli ei pysty saavuttamaan ratkaisevaa menestystä, on täysin mahdollista solmia välirauha, joka saattaa kestää vuosikymmeniä. Tietenkin välirauhaa ei voida solmia Poroshenkon nk. rauhansuunnitelman perusteella, kun kapinallisilta vaadittiin antautumista vastakauppana joidenkin epämääräisten etujen epämääriisiin lupauksiin. Venäjän, Valko-Venäjän, Kazakstanin, Ukrainan ja EU:n äsken pidetyssä tapaamisessa Minskissä tämä suunnitelma ei saanut kenenkään kannatusta - erityisesti kun Kiovan joukot ovat kärsimässä tappiota.

Yritykset välirauhaan eivät onnistune ennen syksyn parlamenttivaaleja

EU:n johtavan maan - Saksan viranomaiset asettuivat joku päivä sitten tukemaan julkisesti Ukrainan ”federalisoinnin” periaatetta, joka edellyttää laajojen oikeuksien myöntämistä venäjänkielisille alueille. Se oli Donetskin alueen kapinan alkuperäinen tunnus, mutta kansalaissodan, pommitusten ja tykistötulitusten jälkeen Ukrainan armeijan toimesta tämä tunnus on selvästikin vanhentunut. Siitä huolimatta tämä Saksan kannanotto osoittaa, että eräissä EU:n maissa eletään paremmin ymmärtää tapahtumien kulkua. Poroshenko on ilmeisesti oivaltanut tämän ja lupasi lähiaikoina valmistella tiekartan omalle rauhansuunnitelmalleen. Myös Ukrainan selkkauksen selvittämisen kontaktiryhmä on aloittamassa toimintaansa. Näin ollen ei voida väittää, että Minskin tapaaminen olisi tässä yhteydessä hyödytön. Mutta kuitenkin se on vasta pitkän taipa-

leen alkua. Silloinkin jos Poroshenko on nyt lopullisesti vakuuttunut sotilasvoiton mahdollittomuudesta lähiaikoina, hän ei suostu vakavaan selvitykseen lähiaikoina puhtaasti sisäpoliittisista syistä - edessä on ennenaikaiset parlamenttivaalit, joiden on määrä tapahtua kahden kuukauden kuluttua ja Ukrainan yleinen mielipide on edelleen sodan kannalla. Muuten sotatapiotakaan Poroshenko ei vaalikampanjansa aikana tarvitse. Näin ollen jonkinlainen välirauha, joka voitaisiin saavuttaa ilman ”kasvojen menetystä”, ei olisi hänelle pahitteeksi. Mutta toisaalta tuskinpa hyökkäävä nostoväki kiinnostuisi sellaisesta. Siitä huolimatta pitkällä aikavälillä mitään muutakaan vaihtoehtoa ei ole näkyvissä.

Kiovan omat joukot tuhosivat malesialaiskoneen

Ja nyt käsittelen aihetta, joka varmasti kiinnostaa suomalaislukijoita eli ”pakotteiden sotaa”. Malesialaiskoneen tuhoutumisen jälkeen (se tapahtui 17. heinäkuuta) useissa Lännen tiedotusvälineissä alkoi hillitön Venäjän vastainen hysteria. Vastuu välikohtauksesta asetettiin heti perusteettomasti nostoväelle ja sitä tukevalle Venäjälle. Tällä taustalla hyväksyttiin nopeasti uusi Venäjän vastaisten pakotteiden paketti, joka teki Putiniin päinvastaisen vaikutuksen kuin odotettiin.

Me palaamme vielä asiaan, mutta mainitsen nyt muutaman sanan malesialaisesta Boeingistä. Luulin ensin itsekin, että nostoväki olisi voinut vahingossa ampua alas koneen, mutta saatuani tietää asiantuntijoiden mielipiteen ymmärsin, että asia ei ole niin. Sillä ilmatorjuntakalustolla, jota käytettiin muka hyväksi, siviilikoneen olisivat voineet ampua alas vain korkeimman luokan asiantuntijat, joita ei nostoväellä yksinkertaisesti ole eikä ole myöskään Venäjäl-

lä, koska kyse on hyvin vanhasta kalustosta eikä sitä enää ole Venäjän armeijan aseistuksena. Ja sen käyttö olisi vaatinut jatkuvaa harjoittelua. Siten yksiselitteisesti Boeingin ampui- vat alas ukrainalaiset - joko tarkoituksella provosoida Venäjän vastainen ilmapiiiri tai vahingossa, kuten tapahtui yli 10 vuotta sitten, kun ammuttiin alas Venäjän siviilikone. Muuten saavutetun tuloksen kannalta se ei enää ole niin tärkeää. Lännen viranomaiset tietystä hetkestä lähtien vaikenivat puhumasta Boeingista, se vahvistaa välillisesti tämän version oikeaksi. Sen vahvistavat myös ”vuodot” USA:n tiedustelupalveluista.

Pakotteiden osalta Länsi laski väärin

Mutta palataanpa nyt taloudellisiin pakotteisiin. Kuten olen jo sanonut, kyseisten pakotteiden viimeinen paketti teki Putiniin päinvastaisen vaikutuksen kuin odotettiin. Tuntuu siltä, että paketin aloitteen tekijä USA teki kaksi toiseensa kytkettyä virhet-

tä. Ilmeisesti USA oletti vakavasti, että Donetskin ja Luhanskin tapahtumat eivät ole kansankapina, vaan joidenkin venäläisasiamiesten toimia. Ja siinä tapauksessa tilanne voidaan nopeasti korjata pelottelemalla Venäjän johtoa. Onnistuttiinhan tämä johto pakottamaan suostumaan kaikkiin edellisiin Ukrainaa koskeviin vaatimuksiin. Mutta luullen voivansa voittaa lopullisesti Putinin samoin kuin aikoinaan voitettiin lopullisesti Kaddafi, amerikkalaiset unohtivat sen, että erotuksena Kaddafista Putin ei kuitenkaan ole diktaattori, eikä hänellä ole suojaa yhteiskunnalliselta mielipiteeltä. Ja Venäjän yhteiskunnallinen mielipide oli sillä hetkellä pahasti suivaantunut jatkuvista myönteisistä Lännelle. Tälläkin perusteella Venäjän johto uskaltautui taloudellisiin vastatoimiin.

Talousapua tasavalloille on tervehdittävä ilolla

Periaatteessa oli oikein (sanoisin jopa, että näitä hampaita olisi pitänyt näyttää jo huomattavasti enemmän), mutta toteutus oli hyvinkin tyyppillistä nykyjohdolle. Täsmäiskujen asemesta erillisiä maita ja yrityksiä vastaan iskettiinkin sekä oikeassa että väärässä olevia vastaan ja lisäksi vahingoitettiin oman maan taloutta. Jos pääomalle annetaan tilaisuus, niin se nostaa heti hintoja. Inflaatio on jo vauhdittunut, vaikka tuotteita pakotteiden alaisista maista onkin vielä varastossa. Suomalaista voita ei tosin Moskovassa enää ole. Vastatoimilla on toinenkin vaikutus. Arvioittemme mukaan Venäjän apu DKT:lle ja LKT:lle on lisääntynyt. Ennemmin se oli enemmän symbolista apua. Ja tätä voidaan vain tervehtiä.

Sergei Skvortsov, NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri. Toimituksen otsikointi

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Missä syy, jos historias-ta ei opita?

USA on ukrainalaiskumppaneineen luonut Ukrainan kriisin. Yhtenä tavoitteena on heikentää Venäjää taloudellisestikin niin paljon, että sinne voi hyökätä sotavoimin. USAn taktiikkana näyttää edelleen olevan kohdemaan talouden romuttaminen ja yhteiskuntarakenteiden raunioittaminen.

Tässä nimenomaisessa tapauksessa saattaa tosin käydä niin, että kumppanin talous romahtaa ensin. On tainnut päästä unohtumaan Venäjän tuhatvuotinen historia ja toistaiseksi kaikkien sinne hyökänneiden ”voittamattomien armeijoiden” kohtalo: pois oli lähdettävä. Keikan ovat tehneet vuorollaan Tsingis-Kaani, Turkki, suurvalta-Ruotsi ja Napoleon - eikä unohdeta viimeksi yrittänyttä, maailman herruudesta haaveillutta Hitlerin Aatuakaan.

Neuvostoliiton alkuajoista asti siihen kohdistui jos jonkinmoista taloussaartoa ja muuta karsastusta. Näistä huolimatta se pystyi rakentamaan maatalouden ja teollisuuden sekä sotavoimat, joiden voimin se pystyi ottamaan vastaan hyökkäykset sekä lännestä

että idästä. Ei kyllä kovin paljon ole opittu Suomessakaan: Mahdollisen ja mahdottomankin hyökkäyksen varalle on suunniteltu ns. isäntämaasopimusta. Se lieneekin jo valmiina kassakaapeissaan eräillä isänmaanpettureilla. Kyseinen sopimus sitoo Suomen hyökkääjän kohtaloon. Propagandasota Ukrainan taapahtumien varjolla on saanut mielestäni jo hirvittävät mittasuhteet. Kun malesialaiskone putosi Itä-Ukrainassa meidän uudesti syntynyt V. Tannerimme E. Tuomiojan hahmosa huusi kurkku suorana: murha, murha! Hyvä, ettei nielurisat lentäneet ...! Kun USA ampui 80-luvulla alas iranilaisen matkustajakoneen, löytyi Suomenkin ulkoministeriöstä ymmärrystä. Lehdistö valitteli inhimillistä vahinkoa, joita silloin tällöin valitettavasti sattuu sotatoimi-alueitten yli lennettäessä.

Nyt USA:lla tuntuu olevan todisteet malesialaiskoneen alasampumisesta. Jenkkien vakoilusatelliitit nähtävästi pystyvät seuraamaan maastoa liki sentilleen. Nyt ottanee aikaa satelliittien ottamien valokuvien väärentäminen...

Pauli Eskelinen
Joensuu

Outo Obama

Kuuluisana antirasistina en luonnollisesti puutu hänen ulkonäköönsä, kukin tulee naamallaan toimeen. Obaman lausunnot vaan ovat joskus vailla päätä sekä häntäjatketta.

Obama väitti, ettei Yhdysvalloilla ole mahdollisuutta painostaa Israelia lopettamaan Gazan pommituksia, jotka muuten täyttävät sotarikosten kriteerit. Yhdysvaltain presidentti valitaan juutalaispankkiirien ja aseiteollisuuden rahoilla. USA on niin demokraattinen, ettei köyhällä ole mahdollisuutta presidentiksi. Aseiteollisuus tarvitsee sotia ja aseellisia selkkauksia jatkuvasti. Presidentin tehtävänä on järjestää niitä ja totta maar, kyllä hän on sillä saralla ahkeroinutkin.

Palkittiin jopa rauhan Nobelilla. Obama jää historiaan ainakin Nobelin rauhanpalkinnon arvostuksen tuhoajana. Eräs ystäväni laski monessako sodassa tai aseellisessa selkkauksessa Yhdysvallat on ol-

lut mukana toisen maailmansodan jälkeen. Hän sai luvun 264. Lukuun sisältyvät sodat, joissa jenkkejä oli mukana taistelemassa sekä rahoitettu ja yllytetyt selkkaukset, joista viimeisin Ukraina.

Ei jenkkien aseiteollisuudella ole hätäpäivää, kyllä tappeluja riittää. Rauha Lähi- Itään olisi haluttaessa saatu aikaan jo aikoja sitten. Nykyajan sotiminen on siksi kallista leikkiä, ettei Israelin rahat riittäisi edes viikoksi ilman merentakaisia dollareita. Suomenkaan päättäjiltä ei riitä rohkeutta tuomita selväsanaisesti Gazan gheton murhia. Lännettyminen on saavuttanut säälittävät mitat.

Tavallinen kansa voi tukea gaza-laisten kärsimyksiä jättämällä kaikki Israelin tuotteet kauppojen hyllyille ja kysymällä kauppiaalta, miksi tuette lasten tappamista Gazassa.

Reino Welling
valtuutettu Jämsänkoskelta

Ilomantsin sotarikoksista

Heinäkuun lopulla -44 Ilomantsin suunnalla eräs Puna-Armeijan yksikkö eteni varomattomasti pakenevien suomalaisten perässä vesistöesteiden takia epäedulliseen kapeikkoon. Asialle laitettiin prikaati 21, jonka komenta- ja eversti Ekman oli tunnettu raakuuksistaan Kannaksella.

Samalla suunnalla tietoihin komennettiin luutnantti Alvar Rantalahden johtama kurikomppania. Luutnantin arvon hän oli saanut suojeluskunnassa eikä ollut mikään ”ruudin keksijä”. Rantalahden komennossa Juho Viljami Pietikäinen joutui konfliktiin. Eversti Ekman oli määrännyt osan kurikomppaniasta rakentamaan itselleen korusaunaa. Miehet paiskivat töitä ilman lepoa nälkäisinä kolme vuorokautta. ”Mielialaa parantaakseen” Ekman oli kieltänyt heiltä annostupakat. Tietyömaalla miehet eivät enää jaksaneet. Rantalähti joutui everstin puhutteluun säännäten sieltä komentamaan miehiä tien-tekoon. Siellä seiso i miesjoukko tauolla. Rantalähti osoitti erästä Sulo Haavistoa pistoolilla leukaan. Viressä ollut Pietikäinen tokaisi: ”Mitä sinä heilut pistoolin kanssa, ammu yksi malliksi”. Luutnantti Rantalähti laukaisi Pietikäistä kohti aseensa. Se oli varmistettu eikä lauennut. Rantalähti poisti varmistimen ja ampui Pietikäistä keuhkon keskilohkoon. Asian varmisti eräs todistaja, joka kävi tarkistamassa ruumiin.

Kenttäoikeudessa (kesäkuu -45) Rantalähti kertoi ampuneensa sydämen seudulle. Ampumisen jälkeen Rantalähti meni esikuntaan nään pitämään mökkiin ottamaan pontikkahömpsy ja tuli 10 minuutin kuluttua ja ampui korisevaa Pietikäistä korvan juureen. Todistajat kertoivat, että ”Rantalähti keitti

mökissä valtion viljasta ja vanikas-ta pontikkaa”.

Luutnantti kirjoitti kanta-korttiin ammuttu. Sotilaspastori luutnantti Huima kirjasi vainajan ja lähetti Kaltimon kaatuneiden evakuointi keskukseseen: Merkinnällä ”Ei sankarihautaan”. Tämä lause oli leimattu punaisella värillä. Ilmeisesti tapettavia oli paljon, että tarvittiin erikoinen leimasin. Kaltimon jälkeen vainajasta ei ole tietoja.

Helsinkiläinen työmies Erkki Vuori ilmoitti Valvontakomission Neuvostoliiton edustajalle Pietikäisen ampumisesta ja että eversti Ekman oli ampunut myös kaksi venäläistä sotavankia. Sulo Haavistoa poliisi kuulusteli Muoniossa TVH:n työmaalla. Kohta sen jälkeen Haavisto lähti tapaamaan äitiään Lapualle. Matkalla ”Ystävät” Ylivieskassa tyrkkäsivät hänet junan alle. Mies eli pari päivää ja äiti ehti käydä katsomassa. Tarkistin asian useista paikkakunnan lehdistä ja Ylivieskan nimismiehen ilmoituskirjasta. Sulo Haaviston tapausta ei löytynyt.

Asia tuli esille kesäkuussa 1945 Kouvolan kenttäoikeudessa. Asiakirjoissa eversti Ekmannia ei pidetty rikollisena, kun hän kertoi, että vankeja ei voitu kuljettaa pois vaikeissa olosuhteissa. Vangit eversti kuitenkin ampui osoittaakseen, ettei kaihd murhia ja pelotellakseen omia sotilaita. Majuri Lindgren, joka ampui 4:n alaikäisen lapsen isän sotamies Hytin, vapautettiin. Leskelle ja lapsille ei tullut peniäkään.

Rantalähtea avusti sotilasjuristi, joka pelotteli Pietikäisen sis-kon ja velipuolen. Heillä ei ollut vaatimuksia, koska heillä ei ollut oikeusavustajaa. Oikeudessa vedottiin, että elossa olevat todistajat olivat murhahetkellä noin 50 metrin päässä. Pietikäisen vieressä ollut Haavistohan raivattiin pois tiel-

tä. Rantalähti myönsi tapon, koska silloin oli vielä murhasta kuolemanrangaistus.

Asia meni Sotaylioikeuteen, joka tuomitsi Rantalähd en taposta 4 vuodeksi vankilaan. Rantalähti veti asian Korkeimpaan, joka vähensi tuomion kahteen vuoteen perusteena kuolemantuottamus.

Pietikäinen oli asevelvollisuusaikanaan (-39) tuomittu purnaamisesta kahden kuukauden vankeuteen. Talvisodan alkaessa hänet määrättiin vartioimaan siltaa. Hän kuitenkin otti ”ommoo lommoo” ja häipyi ilmeisesti Norjaan. Olen tiedustellut Norjasta ja Ruotsista tietoja Pietikäisestä. Siellä on kiistetty heillä olevan hänestä mitään tietoa. Varmaa tietoa ei löydy Pietikäisen kiinniotosta, mutta hänet tuomittiin 1942 neljäksi vuodeksi vankeuteen Lapin suojeluskunnan tuomioistuimessa. Aluksi hän oli Oulun läänin vankilassa, josta siirrettiin Karvian varavankilaan. Kuulemani mukaan Karvian varavankila perustettiin 1936 sotilaskarkureita ja kommunisteja varten. Elokuussa 1942 kahdeksan vankia määrättiin sotapalvelukseen. Silloisen lain mukaan kansalaisluottamusta vailla oleva ei ollut asevelvolinen. Pietikäinen joutui siis laittomasti rintamalle. Yritin ottaa selvää toisten vankien kohtalosta, mutta Turun maakunta-uutikystöstä ilmoitettiin tietojen olevan salaisia 100 vuotta. En aio odottaa 100 vuotta.

Möhkön kylä, jossa Pietikäisen murhattiin, on EU:n itäisin piste Sinne järjestetään turistimatkoja, joten oletan Ilomantsin sotamuiste-laiden liittyvän EU:n ohjelmaan. Todistetaan kuinka tehokkaita painostuskeinot ovat Venäjää vastaan.

Wäinö Pietikäinen,
Sodan ja fasismin vastaisen Työn jäsen.

Haineväkeitto - ylimystön ruokaa!

En tiennytkään, että Kansan äänellä on näin paljon vaikutusvaltaa. Useita vuosia sitten KÄ:ssä oli ansiokas juttu siitä, miten kiinalaisten ja muidenkin aasialaisten elintason nousu uhkaa maailman merien haikantoja.

Nyt luemme STT:n uutisesta, että Kiinan kommunistisen puolueen johtaja Xi Jinping on viimeiset kaksi vuotta julistanut käyvän-sä kiivasta kamppailua korruptio-

ta vastaan. Xi on siivonnut sivuun myös puolueen pröystäileviä tapoja. Hän käski virkamiehiä noudattamaan yksinkertaisuutta hautajais-seremonioissa ja pidättymään surunvalittelurahojen keräämisestä.

Puolue on myös siivonnut pitopöydistä perinteisen haineväkeiton, joka vuosisatoja on ollut kiinalaisen ylimystön herkkua. Kiinalaisessa lääketieteessä uskotaan myös keiton myönteisiin terveys-

vaikutuksiin. Luonnonsuojelujärjestöt olivat iloisia puolueen keittokiellosta, sillä hain pyynti evien vuoksi on julmaa. Elävilta hailta leikataan pois vain evät, minkä jälkeen kalat heitetään takaisin veteen kuolemaan uintikyvyttömänä. Kahden viimeisen vuoden aikana hainevien myynti on laskenut 82%. Ei mennyt Kansan äänen kirjoitel-lu hukkaan.’

City-kani

IT alas - työttömyys ylös

IT- ala ei Pohjois-Suomen alueella juhli aiheuta ja Oulun IT- teknologian alasajo on hurjaa luokkaa. Eeloppi ja Ollila sooloilivat Suomen parasta osaamista ulkomaisiin käsiin ja koko toiminnan muihin maihin. Microsoft- kompus vei työt Nokialta nopeassa syklissä ja tuhannet työntekijät ovat sen nahoissaan tunteeneet. Microsoftin oli aivan pakko työntää näppinsä matkapuhelinten maailmaan, koska pahin kilpailija Apple oli kehitystyössä pitkällä ja samalla viemässä perinteisiä pc- käyttäjiä Applen pariin. Jotain oli tehtävä. Oli löydettävä vahva ja kehitystyössään riittävän pitkällä oleva tuote. Pahaksi onneksi tämä tuote oli suomalaista perua oleva Nokia. Tässä tarjoutui myös meille suomalaisille mahdollisuuksia, mutta hommaa ei osattu ja na-

Hyvää huomenta Suomi, hyvin pyyhki. Vai pyyhkiikö sittenkään? Microsoft toimi kuten monet ounastelivatkin. Oulun yksikkö laitettiin nurin ja joitain satoja vähennettiin toisista yksiköistä. Kokonaisvaikutuksena Suomeen saatiin n. 1100 työtöntä. Broadcomin (alias Renesas / Nokia) lopettamisen seurauksena menetti työnsä vielä 600 suomalaista työntekijää ja näistä reilu 400 Oulusta. Siinä taas 1700 suomalaista perhettä ihmettelee, mistä se leipä pöytään tulee.

ruja vetelivät ahneet omaan pussiin tuijottajat. Pahinta oli tieto tuotteen liian kovasta hinnasta. Tämä ei mielestäni pitänyt paikkaansa, koska Nokialla oli monen hintaluokan tuotetta ja kalleimmatkaan eivät ylittäneet Applen yhden ja ainoan mallin hintatasolle.

Broadcom / Renesas on oma tarinansa. Renesas langattomaan modeemi- teknologiaan erikoistunut Japanilainen yritys osti osan

Nokian toimintoja vuonna 2010 ilmeisenä tarkoituksenaan kehittää tätä teknologiaa Suomessa. Suomalaisia insinöörejä keuhuttiin taitaviksi ja alansa huippu ammattilaisiksi. Kaupan yhteydessä yrityksen palvelukseen siirtyi noin 1100 entistä Nokialaista. Oliko yllätys, että kesti vain kolme vuotta, kun YT- neuvottelut ravistelivat yritystä. Tällöin alkoivat seuraavat YT- neuvottelut, jotka koskivat koko 600 henkilön irtisanomista ja toimintojen

lakkauttamista Suomessa. Toisena vaihtoehtona oli myydä tämä liiketoiminto, mutta ostaja ehdokkaita ei meinannut löytyä. Kuin taikakusta YT- neuvottelujen lopputreilla ostaja kuitenkin löytyi. Renesas Europen omistajaksi ilmaantui Amerikkalainen Broadcom yhtiö. Oulussa pyyhittiin hieä otsalta, hommat jatkuu eikä ole mitään hätää. Nokian / Renesasin henkilökunta oli kehittänyt uusia tehokkaita kännykkaalustoja. Laatua ja nopeutta oli tarjolla. Jälleenkö yllätykseksi tätä auvoista aikaa kesti vain puoli vuotta ja Suomen toimintojen täydellinen lopetus oli tosiasia. Tieto ja teknologia imettiin nopeasti ja mitäpä sillä Suomen osaamisella enää olikaan käyttöä.

Mitä tästä opittiin? Veikkaan, ettei yhtään mitään. Meillä on

Reijo Rytkönen
Espoo

Tukea **Kansan**äänelle

Hannu Kautto 60 e, Larmo Lehtola 30 e, Juha Kieksi 20 e, Heikki Männikkö 32 e, Juhani Tanski 79,20 e, Palstapuutarhuri 10 e, Kalevi Wahrman 100 e, Kaija Siippainen 5,60 e, Leena Hietanen 79,20 e, Paavo Heikkinen 30 e, Eira Kärki 30 e, Jaakko Ahvola 30 e, Kai Kontturi 50 e ja Tarja Männikkö 32 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: POL-2014-5851

SFT:n syysretki

SFT järjestää syysretken la. 20.9.-14. Tutustutaan Jokioisten Forssan seutujen v. 1918 kansalaissodan tapahtumiin ja paikalliseen historiaan.

Lähtö Helsingistä klo 8.00 Rautatientorin tilasajolaituri Mikonkatu. Karkkilan ABC:lla klo 8.50- 9.05. Jokioisten Neste Oil (Keskuskatu 17) klo 10.00. Ohjelma jatkuu kiertoajelulla Unto Kiiskisen johdolla. Tutustumme Jokioisten- Humppilän- Forssan alueella 1918 kansalaissodan ja sen jälkeisiin tapahtumiin.

Jokioisista, pienestä torpasta oli lähtöisin myös Suomen ensimmäinen naisministeri Miina Sillanpää, joka jäi maamme historiaan vanhassa työväenpuolueessa toimineena työväestön herättelijänä. Jokioissa ei voine olla perehtymättä Jokioisten kartanon historiaan. Kerrotaan kartanon isäntien olleen surullisen kuuluisia torppareidensa kohtelusta. Jokioisten kartanon alueelle onkin 1960-luvun lopulla pystytetty torpparimuistomerkki. Humppilassa käymme punaisten haudalla, jossa lepää 142 punaisina telotettua. Forssassa tutustumme vuoden 1918 tapahtumien lisäksi myös työmies Yrjö Holmin tarinaan, jonka elämä päättyi vuoden 1930 heinäkuussa suomalaisten fasistien käsissä. Käymme niin ikään Forssan punaisten haudalla sekä Yrjö Holmin haudalla. Ja pidettiinhan Forssassa vuonna 1903 Suomen vanhan työväenpuolueen kokous, jota pidetään Suomen työväenliikkeen peruspaaluna.

Paluumatkalle Forssasta lähdetään n. klo 16.00 ja Helsingissä Elielin aukiolla ollaan n. klo 17.35. Matkan hinta 60 € maksetaan SFT:n tilille: IBAN FI16 1011 3000 23 22 55. Mikäli haluat maksaa matkan muulla tavoin kuin pankkitiliä käyttäen, on siitä neuvoteltava alla mainittujen ilmoitusten vastaanottajien kanssa. Ruokailu ei sisälly matkan hintaan.

Osallistumisilmoituksia ottavat vastaan: Esko Auervuolle (puh. 040 707 35 76), Timo Nieminen (puh. 050 359 0109) ja Timo Kangasmaa (timo.kangasmaa@hotmail.com). Matkalle on ilmoittauduttava viimeistään perjantaina 12.9.2014 mennessä. Ilmoittautumiset ovat sitovia.

"Pyhäkoulu" jatkuu

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen teieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentelemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisin kahden viikon välein Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL.

"Pyhäkoulu" syksyllä ja talvella 2014 sunnuntaisin seuraavasti: 5.10.-14, 19.10.-14, 2.11.-14, 16.11.-14, 30.11.-14 ja 14.12.-14. Jatkamme historiallisen materialismin käsittelyä teemoilla: (1) Marxilainen arvio kommunistisen ja työväenliikkeen vaikeuksien syistä (2) Kommunistisen ja työväenliikkeen luokkataistelustrategia ja nykypäivä.

Sopivia perusteoksia ovat Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet", Marx ja Engels: Kommunistinen manifesti ,V.I. Lenin: Penikkatauti sekä M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: Filosofian Historia; Moskova, Progress, 1982.

Dialektisen materialismin aineisto julkaistaan syyskauden aikana. Syksyn opintoilloissa suoritamme aineiston lopputarkistuksen.

Haluatko VAIHTOEHTOISTA tietoa?

Lähetä sähköposti: kalevi.wahrman@pp.inet.fi. Saan useiden listojen ja purkkien postia, joita välitän listoilleni jonkin verran valikoiden. Periaatteena on välittää tietoa, jota ei "hesari" julkaise. Kalevi Wahrman, Leipurinmäki 2 B 06650 Hamari, puh. 040 5523099

Edessä vaaran vuodet ..

Jatkoa sivulta 9

ti 2 267 miljoonaa tuntia, 45,1 % (Taulukko ja Kaavio).

Tätä kehitystä, vaikka patkutoilla työttömyysaste saadaan näyttämään pienemmältä, kansantalous eikä varsinkaan palkkatyöläiset kestä. Kun vielä ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta ovat valuneet ulkomaille, EU:lle, voi ujostelematta sanoa, että talous ei ole terveellä,

Kai Kontturi

Lähdeaineisto: Tilastokeskus, työllisyysarvio Kai Kontturi

Kokouksia ja tapahtumia

Onko meillä EU:ssa tulevaisuutta? Tiedotus- ja toimintaseminaari

Järjestämme kaikille avoimen Tiedotus- ja toimintaseminaarin lauantaina 25.10.-14 klo 11.00-16.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67.

Käsitellään seuraavia teemoja:
Suomi, EU, TTIP ja tulevaisuus
Suomi, Nato, sotilasliitot ja lähihistoria
Löytyykö yhteistä toimintataktiikkaa kevääseen

Järjestää: EU:n Vastainen Kansanrintama, Suomen Työväenpuolue ja Kansan ääni. Tervetuloa kaikki paikalle!

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategialta ja taktiikasta, suunta kansanrintaman rakentamiseen

Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00.

Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla maanantaina 8.9.2014 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 17.00 samassa paikassa. Tervetuloa

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, maanantaina 1.12.-14 klo 18.00. Käsittelemme loppuvuoden toimintaa, tulevien eduskunta-vaalien valmistelua sekä Kansan äänen toimitustyötä (Kansan ääni ilmestyy jouluksi). Tervetuloa kaikki jäsenet (tarkoittaa sekä varsinaisia- että varajäseniä) paikalle.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Syysiltojen pimetessä jatkuvat SFT:n opintoillat seuraavasti: 10.9., 12.11. ja 10.12. Talvela 2015 opintoillat jatkuvat seuraavasti: 14.1., 11.2. ja 11.3. Opintoilloissa jatketaan Suomen Vanhan työväenpuolueen ja maamme historian tutkiskelua. Syyskaudella selvitetään v. 1906 Viaporin kapinaa.

Opintoillat alkavat aina klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Paikalle pääsee mm. raitiovaunuilla 6 ja 8. Jäädään pois Hauhontien pysäkillä (Vallilan koulu).

4. 10. 2014 vietämme SFT:n opinto- ja retkeilypäivää Sairaus- ja Tapaturmainvalidien loma- ja kurssikeskuksessa Hauhon Vähäjärvellä. Ohjelmasta yms. tiedotetaan myöhemmin.

SFT järjestää la. 20.9.2015 syysretken Jokioisten ja Forssan seudulle. Tutustumme v. 1918 tapahtumiin (katso oheinen ilmoitus). Matka tehtäneen tilauslinja-autolla.

Sunnuntaina 21.9.2015 SFT järjestää yhdessä KTP:n kanssa selostus- ja keskustelutilaisuuden: "70 vuotta maamme irrottautumisesta toisesta maailmansodasta ja 70 vuotta välirauhan solmimisesta Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Tilaisuus järjestetään KTP:n tiloissa Vantaan Tikkurilassa os. Tikkuraitti 11, alkaen kello 13.00.

Tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI0855411420027966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Kansa lyttäsi leikkaukset

Ministerien kokoontuessa Helsingin säätytalolle budjettiriiheensä kokoontui kadun toisella puolella Suomen pankin edustalla kansalaisten oma budjettiriihi, jossa väki evästi budjetintekijöitä. Tilaisuuteen oli ”tuotu vierailulle” Stubb, Nalle ja Soini”, jotka tuntuivat olevan hyvää pataa keskenään. Monien puhujien ohella puhumassa kävi myös SDP:n puoluesihteeri Reijo Paananen ylistäen hallituksen tavoitetta karsia kuntien tehtäviä. Paanasen puheenvuoro sai puhujilta pelkästään kritiikkiä

Puhumassa on Eija Paananen. ”Yllätysvieraana” paikalle on saapunut myös ”Aleksander Stubb” kuuntelemaan Paanasen puhetta.

”Oikeasta työstä oikea palkka”

Puheessaan Merja Ruotsalainen Palmiasta (JHL) vetosi: ”Palmia on Helsingin liikelaitos, joka tuottaa varat toimintaansa. Kaupunki vie Palmiaa yhtiömaailmaan. Puhelinpalvelu ja osittain henkilöstöruokailu jaettaisiin liikelaitos-osuuteen. Yhtiöpuolelle vietäisiin siivouspalvelu, kiinteistöpalvelu ja turvapalvelu. Huolestuttavinta JHL:n näkökulmasta on pyrkimys heikentää työehtosopimuksia. Täällä on sanottu ”oikeasta työstä oikea palkka”. Toivoisimme palmialaisille riittävää toimeentuloa työstään. Toivomme valtuutettujen tänään miettivän yhtiöittämisasiaa ei rahan näkökulmasta, vaan siellä työskentelevien toimeentulon kannalta”.

Palmian yhtiöittäminen tuomitaan

Palmian (JHL)päälouottamusmies Eija Paananen vetosi myös kaupunginvaltuustoon. ”Me Palmialaiset: keittäjät, siivoojat, vahtimestarit, turva-alan asiantuntijat ym. olemme kehittäneet työtämme valtuuston edellyttämällä tavalla. Olemme säästäneet ja tehostaneet toi-

mintamme ja tuottaneet vuosittain muutaman miljoonan kaupungin kassaan tuottoa. On hävytöntä lähteä kilpailuttamaan ja yhtiöittämään tuottavaa liikelaitosta. Hämmästelän, jos valtuusto ei tätä ymmärrä. Kaupunki on tehnyt Palmiasta puutteellisen ja harhaanjohtavan selvityksen, johon perustuen päätetään Palmian yhden osan yhtiöittämisestä toisen jäädessä. Ollenkaan ei selvitetty liikelaitoksen mahdollisuutta olla edelleenkin kuntalaisten palveluiden tuottajana. Jos Palmia pilkotaan, toimii siellä 3-4 eri firmaa. On turha kuvitella niiden tekevän sen jälkeen yhteistyötä. Epäilempä. Todennäköisempää on, että jokainen katsoo vain omaan napaansa ottaen irti kaiken irrotettavissa olevan hyödyn.

Tuusulassa ”sote- uudistus” on etujassa

Jori Porspakka Jokelasta viittasi SDP:n puoluesihteerin Reijo Paanaseen ja kertoi mitä tapahtuu, kun kunnissa Paanasen näkemyksiä toteutetaan etujassa. Nykyinen hallitus on leikannut kunnilta 1,3 miljardia ja nyt vielä kaksi miljardia lisää. Meidän vajaassa 40000 kunnassa se on aiheuttanut mullistuksia. Lääk-

rien päivystys lopetettiin ja siirrettiin Hyvinkäälle. Jonotusajat ovat käsittämättömän pitkät. Entiseen terveyskeskuspalveluun se oli selvä huononnus. Nyt pelätään, että Jokelan ja Kellokosken terveysasemat kunnan pohjoisalueelta lähtevät seuraavaksi. Kunnanvaltuusto päätti varautua tulevaan ja leikkasi 7 miljoonaa euroa, jonka myös kunnanhallitus hyväksyi. Se tarkoittaa kunnallisveron 2,5 % korotusta, joka kohdistuu vähäosaisiin ja eläkeläisiin. Viisi miljoonaa viedään lisäksi palveluista. Tämä on väärä tie.

Palvelujen parantamiset ei puhuta mitään

Juha Kovanen puhui Helsingin Seudun Sairaus- ja Tapaturma- invalidien edustajana terveysasioista viitaten myös puoluesihteeri Paanasen lupaukseen turvata hyvin toimivat terveys- ja sosiaalipalvelut. Siksi on ihmeellistä, että palvelujen parantamisesta ei puhuta mitään. Päinvastoin lähipalvelujen häviäminen on rivien välistä luettavissa sote- uudistuksen tuloksena. Parantamisen varaa on mm. vammaisten terveyspalveluissa. Tästä on näyttönä kehitysvammaisten tukiliiton Tukiviesti-lehden viimeisessä numerossa sisältäen erikoislääkäri dosentti Robert Paul’n kirjoitus näkemistään ongelmista vammaisten terveyspalveluissa. Hän kirjoittaa: ”miten selittyy se, että kehitysvammaisille ei järjestetä riittävästi näkö- ja terveystarkastuksia. Heidän rokotuksistaan ei huolehdita. Papakokeet ja mammografiat jäävät ottamatta. Osteoporoosi, infektiot, allergiat, ihottumat, depressiot, psykoosit ja alzheimerin tauti rehottavat. Kuukautisvuotojen hillitsemiseen käytetään vanhanaikaisia hormonihoidoja, vaikka tarjolla on hormonierukka ja kroonisten sairauksien suositusten mukaisista seurannoista ei tule mitään. Kaiken tämän olen lääkärinä huomannut ja ihmettelen”. Vammaisten tai muiden vastaavien terveyspalvelujen parantamisesta on ole sote- uudistuksen yhteydessä kuullut sanaakaan. Olisi syytä ehkä hieman nostaa ääntä tästä.

Toimitti: Heikki Männikkö

Hallitus Erkon ja Tannerin jalanjäljillä Ja jälleen eduskunnan selän takana

Talvisodan jälkeen Suomeen tuli natsi-Saksan sotilaita ns. kauttakulkusopimuksen perusteella. Siitä vaiettiin, että Saksa oli hyökäämässä Neuvostoliittoon. Samankaltaista, mutta laajennettua, lähes ehdottoman antautumisen sopimusta Nato tarjosi Jugoslavialle. Kun Milosevic ei sopimusta hyväksynyt, aloitti Nato Serbian hävityksen.

Nyt Suomi on ilman eduskunnan hyväksyntää allekirjoittamassa isäntämaatukiasiakirjan Naton kanssa. Asiakirjassa Suomi lupaa korvauksetta Natolle vapaan kauttakulun, ilmatilan, satamisen ja lentokenttien käytön, har-

joitusalueet, miehistön majoitukset, muonitukset, sotilaskaluston tarvitsemat polttoaineet. Sopimus mahdollistaa Naton nopean toiminnan joukkojen toiminnan Suomen alueella.

Ulkopoliittinen johtomme ul-

koministeri Tuomiojan suulla yrittää selitellä mustaa valkoiseksi ja väittää, että sopimus ei oikeastaan merkitse mitään - ei muutosta entiseen, ei askelta Nato-jäsenyyden suuntaan. Tämä on tietenkin täyttä hölynpölyä. Todellisuudessa sopimus merkitsee Suomelle täysjäsenyyden kaltaista tilannetta sotilasliitossa.

Isäntämaatukiasiakirja on vakavassa ristiriidassa Suomen ja Venäjän naapurussopimuksen kanssa. Suomi viestittää uudella Nato-sopimuksella maailmalle, että sen ainoa mahdollinen ja todennäköinen vihollinen on Venäjä.

Nato-sopimus on jatkoa maamme viimeaikaiselle katastrofaaliselle ulkopoliitikalle. Ulkopoliittisen johtomme toiminta on verrattavissa Erkon ja Tannerin toimintaan viime sotien aikana. Tuolloinkin poliittinen eliitimme oli valmis myymään petturimaisesti maansa ulkomaista sotilasapua vastaan Neuvostoliiton vastaiseen sotaan.

Kansan ääni/toimitus

Kokoomuksen korruption klemurat

Stubb valitsi keväällä sosiaali- ja terveysministeriksi yllättäen Helsingin sosiaali- ja terveystoimesta vastaavan apulaiskaupunginjohtajan Laura Rädyn (kok.). Rätty keskittyi kaupungin virasaan sosiaali- ja terveyspalveluiden leikkaamiseen ja niiden yksityisten lääkäriasemien edun ajamiseen, joiden palveluksessa ja omistajana hän aiemmin oli. Helsingin valtuusto valitsi 27.8. Rädyn sijaiseksi kansanedustaja Lasse Männistön (kok.). Tehtävää ei pantu sisäiseen eikä ulkoiseen hakuun.

Männistö puhdas poliittinen valinta

Männistön sopivuus kyseiseen toimeen rajoittuu hänen puoluekantaansa. Männistön valinta perustui kokoomuksen, vihreiden ja SDP:n sopimukseen. Aluksi oli päätetty, että Männistö nimitetään. Sen jälkeen asetettiin kelpoisuusvaatimukset, jotka Männistö täytti. Päteviä hakijoita ei edes yritetty etsiä eikä valittavalta edellytetty minkäänlaista osaamista alalta. Muutama viikko ennen kaupunginvaltuuston valintakokousta Männistö kertoi julkisuudessa, että hän on päättänyt ottaa tehtävän vastaan. Päteviä hakijoita varmasti olisi ilmaantunut, jos tehtävää olisi ollut mahdollista hakea. Helsingin sote-toimen piiristäkin löytyy monta tehtävään pätevää henkilöä. Kyse on kaupungin toiseksi tärkeimmästä virasta: varhaiskasvatus ja sote-toimi vastaa noin puolesta kaupungin budjetista ja henkilöstöstä. Valtuuston kokouksessa esitettiin päteviä vastaehdokkaista sijaisuuteen. Keskustan puoluesihteeri ja Helsingin kaupunginvaltuuston jäsen Timo Laaninen paheksuu Männistön valintaa. Laanisen mielestä Männistö ei ole pätevä tehtävään puuttuvan johtajakokemuksen vuoksi. Historia on osoittanut, että jos puolueet sopivat törkeästä menettelystä, sitä usein seuraa toinen ja kolmas. Jotain vastaavaa voi tapahtua demarien ja/tai vihreiden kohdalla.

Lasse Luran tilalle ja Laura Lassen paikalle

Männistö voitti Rädyn viime eduskuntavaaleissa 27 äänellä. Heiti vaalien jälkeen kokoomus ajoi Rädyn apulaiskaupunginjohtajaksi. Kesällä lehdistä kähistiin Rädyn palkan putoamisesta 2700 € kuussa hänen siirtyessään kaupungin hommista ministeriksi. Männistön nimityksen myötä Rätty nousee eduskuntaan Männistön tilalle. Hän saa ministerinpalkkion päälle puolet kansanedustajan palkkiosta ja verovapaasta kulkorvauksesta eli yhteensä 3670 euron korotuksen. Rätty tiesi, mutta ei voinut sanoa, että hänen liksansa nousee lähes tuhat euroa. Männistön palkka on Helsingin kaupungilla korkeampi kuin eduskunnassa.

Pieni piiri pyörii

Kiintoisa vivahde asiassa on, että Kevan hallituksen puheenjohtaja Rätty vaikutti Lasse Männistön isän Jukka Männistön nostamiseen Kevan toimitusjohtajaksi Merja Ailuksen tilalle. Rätty julisti, että Ailus ei etuuksien väärinkäyttöepäilyjen takia omannut julkisen eläkelaitoksen johtajalta edellytettävää arvostelukykyä. Ailus irtisanoutui virastaan, jolloin hän sai noin 300 000 euron suuruisen erorahan.

Jukka Männistö ei tosin täyttänyt Kevan toimitusjohtajan pätevyysvaatimuksia. Rätty junaili nopeasti asian: toimitusjohtajan pätevyysvaatimuksia muutettiin siten, että Jukka täytti ne. Laura toki jääväsi itsensä

kokouksessa, kun Kevan hallitus päätti valita hänen ystävänsä isän virkaan. Sekä Kevan toimitusjohtajan että Helsingin apulaiskaupunginjohtajan tapauksessa viran pätevyysvaatimukset sorvattiin virkaan valittavalle soveliaiksi.

Moraalinvartija joutui suurennuslasin alle

Edellinen moraalinvartijana kunnostaunut ministeri oli Heidi Hautala - hankin hallituksen harmaan ministerityöryhmän jäsen. Kiinni jäätyään Hautalan oli luovuttava työryhmän jäsenyydestä - myöhemmin myös jättämään kehitysministerihommat Pekka Haavistolle. Rätty paheksui Kevan hallituksen johtajana aktiivisesti Merja Ailuksen arvostelukykyä talousasioissa. Hänestä antoi itsestään kuvan moraalinvartijana. Hänetkin kait voisi edellyttää nuhteettomuutta ja esikuvallisuutta. Jäätyään kiinni verokikkailuistaan Rätty toisti, että hän on saanut verojärjestelyillään vain minimaalisen hyödyn. Rätty totesi, että tulojen nostaminen osinkoina ei ole yhteiskunnallisesta näkökulmasta välttämättä oikein, mutta että henkilökohtaisesta näkökulmasta katsottuna hän pitää tärkeänä sitä, millä tavoin omaa työtään voi järjestää. Rädyn mielestä alle 2100 € kuussa tienavia perheitä on minimaalinen määrä. Ilmankos tällainen minimaalinen kikkailija valittiin minihallituksen ministeriksi. Mikä olisi maksimaalinen hyöty, minkä Rätty olisi halutessaan voinut saada? Ehkä Rätyn tapauksessa minimi=maksimi=optimi.

Kuka laati näytelmän käsikirjoituksen?

Kun Stubb nimitti Rädyn hallitukseen, kerrottiin, että asiaan vaikutti seuraavien vaalien läheisyys. Ministeripostin arveltiin parantavan Rädyn mahdollisuuksia kevään eduskuntavaaleissa. Männistö arvelee, että 9 kuukauden viransijaisuus antaisi hänelle poliitisesti riittävän hallinnollisen kokemuksen kaupunginjohtajan virkaan. Olisi mukava tietää, onko Männistö Junior farssin käsikirjoituksen isä vai Laura Rätty sen äiti. Luulenpa, että Stubb ei ole idean isoäiti. Idea on ehkä syötetty hänelle minihallitusneuvotteluissa. Keskustalainen Männistö Senior tuskin on idean isoisä. Jos Männistö, Rätty tai Stubb joskus kirjoittavat muistelmansa, saamme vihiä asiasta.

Nyt mitataan ministerin kantti

Rätty kuuluu hallituksen harmaan talouden vastaiseen ministerityöryhmään - aivan niin kuin Heidi Hautala aikanaan. Rädyn uskotavuus harmaan talouden suitsijana on samassa Atlantin syvänteessä kuin Hautalankin. Rädyn kanttia osoittaa se, että hän ottaa vastuun teoistaan ja eroaa ainakin hallituksen harmaan talouden ministerityöryhmästä. Ellei hän itse sitä älyä, kokoomuksen lienee viisasta tehdä päätös asiasta.

Juhani Tanski